

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

2.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5613)

γὰρ ἐπιτήδεια ἄφθονα καὶ φίλη ἢ χώρα.“ ἐρομένου δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως ὅ τι αὐτῷ ἀπάξει ἐκεῖ-
θεν· „χαρίεν“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, δῶρον· ἦν γὰρ ἡ συνουσία τῶν ἀνδρῶν σοφώτερόν με ἀποφήνη,
βελτίων ἀφίξομαι σοὶ ἢ νῦν εἰμι.“ περιέβαλεν ὁ βασιλεὺς ταῦτα εἰπόντα καὶ „ἀφίκοιο,“ εἶπε „τὸ
γὰρ δῶρον μέγα.“

B.

Ἐντεῦθεν ἐξελεύνοισι περὶ τὸ θέρος αὐτοὶ τε ὀχοῦμενοι καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἱπποκόμος δὲ ἦν τῶν 5 1
καμήλων καὶ τὰ ἐπιτήδεια, ὁπόσων ἐδέοντο, ἦν ἄφθονα βασιλέως δόντος, ἢ τε χώρα, δι' ἧς ἐπο-
ρεύοντο, εὖ ἔπραττεν, ἐδέχοντο δὲ αὐτοὺς αἱ κῶμαι θεραπεύουσαι· χρυσοῦ γὰρ ψάλιον ἢ πρώτη
κάμηλος ἐπὶ τοῦ μετώπου ἔφερε, γινώσκειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ὡς πέμποι τινα ὁ βασιλεὺς τῶν 11
ἑαυτοῦ φίλων. προσιόντες δὲ τῷ Καυκάσῳ φασὶν εὐωδεστέρας τῆς γῆς αἰσθῆσθαι· τὸ δὲ ὄρος τοῦτο 11
ἀρχὴν ποιούμεθα Ταύρου τοῦ δι' Ἀρμενίας τε καὶ Κιλικίαν ἐπὶ Παμφύλους καὶ Μυκάλην στείχον- 10 50
τος, ἢ τελευτῶσα ἐς θάλατταν, ἦν Κᾶρες οἰκοῦσι, τέμα τοῦ Καυκάσου νομίζουσιν ἂν, ἀλλ' οὐχ,
ὡς ἐνιοὶ φασιν, ἀρχή, τὸ τε γὰρ τῆς Μυκάλης ὕψος οὐ πῶς μέγα καὶ αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ Καυκάσου
τοσοῦτον ἀνεστᾶσιν, ὡς σჩίζεσθαι περὶ αὐτὰς τὸν ἥλιον. περιβάλλει δὲ Ταύρῳ ἑτέρῳ καὶ τὴν ὁμο-
ρον τῇ Ἰνδικῇ Σκυθίαν πᾶσαν κατὰ Μαιωτίν τε καὶ ἀριστερόν Πόντον, σταδίων μάλιστα δις μυ-
ρίων μῆκος, τοσοῦτον γὰρ ἐπέχει μέτρον τῆς γῆς ὁ ἀγκῶν τοῦ Καυκάσου, τὸ δὲ περὶ τοῦ ἐν τῇ 15
ἡμεδαπῇ Ταύρου λεγόμενον, ὡς ὑπὲρ τὴν Ἀρμενίαν πορεύοιτο, χρόνῳ ἀπιστηθὲν πιστοῦνται λοι-
πὸν αἱ παρδάλεις, ἃς οἶδα ἀλισκομένας ἐν τῇ Παμφύλῳ ἀρωματοφόρῳ. χαίρουσι γὰρ τοῖς ἀρώ-
μασι καὶ πολλοὶ τὰς ὀσμὰς ἔλκουσαι φοιτῶσιν ἐξ Ἀρμενίας διὰ τῶν ὁρῶν πρὸς τὸ δάκρυον τοῦ
στύρακος, ἐπειδὴν οἱ τε ἄνεμοι ἀπ' αὐτοῦ πνεύσῃ καὶ τὰ δένδρα ὁπώδη γένηται. καὶ ἁλῶναι
ποτέ φασιν ἐν τῇ Παμφύλῳ πάρδαλιν στρεπτῶ ἄμα, ὃν περὶ τῇ δέρῃ ἔφερε, χρυσοῦς δὲ ἦν καὶ 20
ἐπεγέγραπτο Ἀρμενίῳις γράμμασι ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἈΡΣΑΚΗΣ ΘΕΩΙ ΝΥΣΙΩΙ. βασιλεὺς μὲν δὴ 51
Ἀρμενίας τότε ἦν Ἀρσάκης, καὶ αὐτός, οἶμαι, ἰδὼν τὴν πάρδαλιν ἀνῆκε τῷ Διονύσῳ διὰ μέγεθος
τοῦ θηρίου. Νύσιος γὰρ ὁ Διονύσος ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδοῖς Νύσῃς Ἰνδοῖς τε ὀνομάζεται καὶ πᾶσι
τοῖς πρὸς ἀκτῖνα ἔθνεσιν. ἢ δὲ χρόνον μὲν τινα ὑπεξέχθη ἀνθρώπῳ καὶ χεῖρα ἠνέσχετο ἐπαφῶ-
μένην τε καὶ καταψῶσαν, ἐπεὶ δὲ ἀνοίστησεν αὐτὴν ἔαρ, ὅτε δὴ ἀφροδισίῳ ἦττους καὶ παρδά- 25
λεις, ἀνέθορον ἐς τὰ ὄρη πόθῳ ἀρσένων, ὡς εἶχε τοῦ κόσμου καὶ ἦλθον περὶ τὸν κάτω Ταύρον ὑπὸ
τοῦ ἀρώματος ἐλχθεῖσα. ὁ δὲ Καυκάσος ὀρίζει μὲν τὴν Ἰνδικὴν τε καὶ Μηδικὴν, καθήκει δὲ ἐπὶ
τὴν Εὐρυθρὰν θάλατταν ἑτέρῳ ἀγκῶνι. μυθολογεῖται δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων τὸ ὄρος, ἃ καὶ Ἕλληνες 111

2. χάριεν. 1. 5. ἐντεῦθεν ἐξελεύνοισι. p. ib. αὐτοὶ ὀχοῦμενοι. 2. a, m. ὀχοῦμενοι. v. 6. δόντος. 1. ἐνδόντος. 2. E. 7. κῶμαι. E. ib. χρυσοῦ. π. χρυσοῦν. p. 2. E. ib. ψάλιον. π. ψαλλίον. v. l. ψέλιον. p, s, E. 8. γινώσκειν. a. γινώσκων. m. o. 9. ὅτι φασὶν Ἀπολλώνιον καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἐξιόντας τῆς Περσῶν ἀρχῆς καὶ προσιόντας τῷ Κ. εὐω-
δεστέρας — ὀγκῶν. Φ. (324, a, 25.) 10. ποιούμεθα. C praeter v, a, m. ποιούμεθα. v, Φ. o. 11. θάλασσαν. p, s, l. 13. ἀνεστᾶσιν. o. ib. περὶ αὐτὰς. 1, f, l, v, h, o. παρ' αὐτὰς. s, a, m. περὶ αὐτὸν. Φ in AB. ib. παρα-
βάλλει. p. 16. Ἀρμενίαν. 1. (u.) Φ. Ἀρμενίων. 2. E. 17. παρδάλεις. 1, s, l, E. Φ. παρδάλεις. f. ib. Παμφύλῳ. a, m. ib. τῆς ἀρώμασι. o. 18. καὶ ἔα. Φ. 19. Στύρακος. E. ib. ἀπ' αὐτῶν. Φ. 20. ποτέ φασιν ἐν. Φ. ποτέ ἐν
τῇ. C, a, m. ποτέ φασιν ἐν τῇ. o. ib. πάρδαλιν. 1, l, E. πόρδαλιν. 2. πορδάλιν. Φ. ib. χρυσοῦν. Φ. 21. Ἀρμενίαν. p. ib. βασιλεὺς — Νύσιος. om. a. βασιλεὺς — Νισαῖος. m. Rex Arsaces Deo Nysaeo. Rh. 22. πόρδαλιν. 2, a, m. Φ.
(B. πάρδαλιν). ib. Διονύσιος. l pr. m. s, v, E, Φ. 23. Διονύσιος. v, s, E, non Φ. ib. Νύσσης. Φ. 25. ὅτε —
παρδάλεις. om. Φ. ib. ἀφροδισίῳ. . . τοὺς παρδάλεις. a. m. ib. παρδάλεις. 2, a, m. 27. τὴν Μηδικὴν. Φ, o.
28. θάλασσαν. p, f, s.

ἐπ' αὐτῶ ἄδουσιν, ὡς Προμηθεὺς μὲν ἐπὶ φιλανθρωπία δεθείη ἐκεῖ, Ἡρακλῆς δὲ ἕτερος, οὐ γὰρ τὸν Θηβαῖον γε βούλονται, μὴ ἀνάσχοιτο τοῦτο, ἀλλὰ τοξεύσειε τὸν ὄρνιν, ὃν ἔβοσκεν ὁ Προμηθεὺς τοῖς σπλάγχνοις· δεθῆναι δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ἐν ἄντρον φασίν, ὃ δὲ ἐν πρόποδι τοῦ ὄρους δεικνύται, καὶ δεσμὰ ὁ Δάμις ἀνῆφθαι τῶν πετρῶν λέγει οὐ ῥάδια ξυμβαλεῖν τὴν ὕλην, οἱ δ' ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους· δικόρουμβος δὲ ἡ κορυφή καὶ φασιν, ὡς τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῶν ἐδέθη διαλειπου-
 52 σῶν οὐ μείον ἢ στάδιον, τοσοῦτος γὰρ εἶναι. τὸν δὲ ὄρνιν τὸν αἰτὸν οἱ τῷ Κανκάσῳ προσοικούν-
 τες ἐχθρὸν ἡγροῦνται καὶ καλιάς γε, ὁπόσας ἐν τοῖς πάροις οἱ αἰετοὶ ποιοῦνται, καταπιμπράσιν ἐν-
 τες βέλη πυρφόρα, θήρατρά τε ἐπ' αὐτοὺς ἴστανται τιμωρεῖν τῷ Προμηθεὶ φάσκοντες· ὥδε γὰρ τοῦ μύθου ἡττηται.

IV 10 Παραμείψαντες δὲ τὸν Κανκάσον τετραπήχεις ἀνθρώπους ἰδεῖν φασιν, οὓς ἤδη μελαίνεσθαι, καὶ πενταπήχεις δὲ ἑτέρους ὑπὲρ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἐλθόντες. ἐν δὲ τῇ μέτρῃ τοῦ ποταμοῦ τούτου ὁδοπορία τάδε εὖρον ἀφηγήσεως ἄξια· ἐπορεύοντο μὲν γὰρ ἐν σελήνῃ λαμπρᾷ, φάσμα δὲ αὐτοῖς ἐμπούσης ἐπέπεσε τὸ δεῖνα γινόμενη καὶ τὸ δεῖνα αὐτὸ καὶ οὐδὲν εἶναι, ὃ δὲ Ἀπολλώνιος ξυν-
 ἤκεν, ὃ τι εἴη, καὶ αὐτὸς τε ἐλοιδορεῖτο τῇ ἐμπούσῃ, τοῖς τε ἀμφ' αὐτὸν προσέταξε ταὐτὸ πρῶ-
 15 τειν, τουτὶ γὰρ ἄκος εἶναι τῆς προσβολῆς ταύτης· καὶ τὸ φάσμα φυγῇ ἄχeto τετριγὸς, ὥσπερ τὰ εἶδωλα.

V Κορυφὴν δ' ὑπερβάλλοντες τοῦ ὄρους καὶ βαδίζοντες αὐτήν, ἐπειδὴ ἀποτόμως εἶχεν, ἤρετο οὕτως τὸν Δάμιν· „εἰπέ μοι,“ ἔφη „ποῦ χθὲς ἦμεν;“ ὁ δὲ „ἐν τῷ πεδίῳ“ ἔφη. „τήμερον δέ, ὦ Δάμι, ποῦ;“ „ἐν τῷ Κανκάσῳ,“ εἶπεν „εἰ μὴ ἐμαντοῦ ἐκλέλυσμαι.“ „πότε οὖν κάτω μᾶλλον
 20 ἦσθα;“ πάλιν ἤρετο, ὁ δὲ „τουτὶ μὲν“ ἔφη „οὐδὲ ἐπερωτᾶν ἄξιον.“ χθὲς μὲν γὰρ διὰ κοίλης τῆς γῆς ἐπορευόμεθα, τήμερον δὲ πρὸς τῷ οὐρανῷ ἐσμέν.“ „οἶε οὖν,“ ἔφη „ὦ Δάμι, τὴν μὲν χθὲς ὁδοπορίαν κάτω εἶναι, τὴν δὲ τήμερον ἄνω;“ „νὴ Δί,“ εἶπεν „εἰ μὴ μαίνομαι γε.“ „τί οὖν ἡγῇ“ ἔφη „παρὰλάττειν τὰς ὁδοὺς ἀλλήλων ἢ τί τήμερον πλέον εἶναι σοι τοῦ χθὲς;“ „ὅτι
 53 χθὲς“ ἔφη „ἐβάδιζον οὐπὲρ πολλοί, σήμερον δέ, οὐπὲρ ὀλίγοι.“ „τί γάρ,“ ἔφη „ὦ Δάμι, οὐ καὶ
 25 τὰς ἐν ἄστει λεωφόρους ἐκτροπομένῳ βαδίζεις ἐστὶν ἐν ὀλλοῖς τῶν ἀνθρώπων;“ „οὐ τοῦτο“ ἔφη „εἶπον, ἀλλ' ὅτι χθὲς μὲν διὰ κομῶν ἐκοιμώμεθα καὶ ἀνθρώπων, σήμερον δὲ ἀστιβές τι ἀναβαίνο-
 μεν χωρίον καὶ θείον, ἀκούεις γὰρ τοῦ ἡγεμόνος, ὅτι οἱ βάρβαροι θεῶν αὐτὸ ποιοῦνται οἶκον“ καὶ ἅμα ἀνέβλεπεν ἐς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. ὁ δὲ ἐμβιβάων αὐτὸν ἐς ὃ ἐξ ἀρχῆς ἠρώτα „ἔχεις οὖν εἰπεῖν, ὦ Δάμι, ὃ τι ξυνήκας τοῦ θείου βαδίζων ἀρχοῦ τοῦ οὐρανοῦ;“ „οὐδὲν“ ἔφη „καὶ μὴν
 30 ἐχρῆν γε“ εἶπεν „ἐπὶ μηχανῆς τηλικαύτης καὶ θείας οὕτως ἐστηκότα περὶ τε τοῦ οὐρανοῦ σαφε-
 στέρας ἤδη ἐκφέρειν δόξας περὶ τε τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ὧν γε καὶ ῥάβδῳ ἴσως ἡγῇ ψαύ-
 σειν προσεστηκὼς τῷ οὐρανῷ τούτῳ.“ „ἂ χθὲς“ ἔφη „περὶ τοῦ θείου ἐγίνωσκον, γινώσκω καὶ
 τήμερον καὶ οὐπω μοι ἑτέρα προσέπεσε περὶ αὐτοῦ δόξα.“ „οὐκοῦν,“ ἔφη „ὦ Δάμι, κάτω τυγ-
 χάνεις ὧν ἔτι καὶ οὐδὲν παρὰ τοῦ ὕψους εἴληφας ἀπέχεις τε τοῦ οὐρανοῦ ὁπόσον χθὲς· καὶ εἰκό-

3. δεθῆναι δὲ. 1. δεθῆναι δ'. 2. E. ib. πρόποδι. π, 2. E. πρόποσι. p, u. 4. δάμις. π. ib. ξυμβαλεῖν. π. ξυμβάλλειν. p, 2. E. ib. οἶδ'. E. 6. τοσοῦτος. p, f, v, l. τοσοῦτον. π, s, E. 8. πόρφυρα. v. 10. ὅτι παραμείψαντας τὸν. Φ. ib. φησιν. Φ. 11. πενταπήχεις δὲ ἐ. Φ. πενταπήχεις (supra posita a.) f. πεντεπήχεις. v, s, a, m. ib. ἐλθόντας. l. 12. τάδε. C, a. τά δε. m, o. 13. Θ. v. ὁ δεῖνα· Φιλόστρατος ἐν τῷ τοῦ Ἀ. βίῳ. τὸ δεῖνα — αὐ. ib. γινόμενη. p, Θ. τὸ δὲ γινόμενη. m. ib. συνῆκεν. p. 14. ταὐτὸ. l, s, a. 15. τετρι-

γός. i, f, l, v, B. τετριγός. s, E. 19. ἐμαντὸν ex corr. pro ἐμαντοῦ. p. ἐμαντῶ. v. ib. μᾶλλον κάτω. p. 20. ἦσθα μᾶλλον. v. 22. Δία. p. 23. ἢ τι τήμερον. i, o. ἢ τήμερον τί. 2. ἢ τήμερόν τι. a, m. ib. ὅποι. m. 26. ὅποι. a, m. ib. ἀστιβές τι. π, r, v, o. ἀστιβές τε. p, f, s, l, a, m. 28. ἀνέβλεπεν. 1. ἐνέβλεπεν. 2, a, m. ib. τοῦ ὄρος. (supra posita ως.) p. ib. εἰς ὃ. p. 29. εἰπεῖν, ὦ Δάμι. 1, o. ὦ Δάμι εἰπεῖν. 2, E. 30. οὕτως. p, f, v. 31. ῥάβδῳ ἴσως ἡγῇ ψαύσειν. C, o. ῥάβδῳ ἡγῇ ψαύσειν. a, m. ψαύσειν. B. 33. προσέπεσε περὶ αὐτοῦ. 1. περὶ αὐτοῦ προσέπεσε. 2, C. (εἰσέπεσε. v.) 34. παρὰ τοῦ ὕ. l, r, v, B, o. περὶ τοῦ ὕ. 1, s, a, m. ib. εἰκότος. π.

τως σε ἡρόμην, ἃ ἐν ἀρχῇ· σὺ γὰρ ὦν γελοιὸς ἐρωτᾶσθαι.“ „καὶ μὴν“ ἔφη „καταβήσεσθαι γε σοφώτερος ὢμην ἀκούων, Ἀπολλώνιε, τὸν μὲν Κλαζομένιον Ἀναξαγόραν ἀπὸ τοῦ κατὰ Ἰωνίαν Μίμαντος ἐπεσκέψθαι τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, Θαλῆν τε τὸν Μιλήσιον ἀπὸ τῆς προσοίκου Μυκάλης, λέγονται δὲ καὶ τῷ Παργαίῳ ἔνιοι φροντιστηρίῳ χρῆσασθαι καὶ ἕτεροι τῷ Ἀθῶ. ἐγὼ δὲ μέγιστον τούτων ἀνελθὼν ὕψος οὐδὲν σοφώτερος ἑαυτοῦ καταβήσομαι.“ „οὐδὲ γὰρ ἐκείνοι,“ ἔφη „αἱ γὰρ 5 54 τοιαῖδε περιωπαὶ γλαυκότερον μὲν τὸν οὐρανὸν ἀποφαίνουσι καὶ μέζους τοὺς ἀστέρας καὶ τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα ἐκ νυκτός, ἃ καὶ ποιμένιν ἤδη καὶ αἰπόλοις ἐστὶ δῆλα, ὅπη δὲ τὸ θεῖον ἐπιμελεῖται τοῦ ἀνθρώπου γένους καὶ ὅπη χαίρει ὑπ' αὐτοῦ θεραπευόμενον, ὃ τί τε ἀρετὴ καὶ ὃ τι δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη, οὔτε Ἀθῶς ἐκδείξει τοῖς ἀνελθοῦσιν οὔτε ὁ θαυμαζόμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ὀλυμπος, εἰ μὴ διορῶν αὐτὰ ἢ ψυχῇ, ἢν, εἰ καθαρὰ καὶ ἀκήρατος αὐτῶν ἄπτοιο, πολλῶ μείζον 10 ἔργον· ἂν φαίην ἄπειν τουτοῦ τοῦ Κανκάσου.“

ὑπερβάντες δὲ τὸ ὄρος ἐντυγχάνουσιν ἐπ' ἐλεφάντων ἤδη ὄχουμένοις ἀνδράσιν, εἰσὶ δ' οὗτοι 51 μέσοι Κανκάσου καὶ ποταμοῦ Κωφῆνος ἄβιοι τε καὶ ἱππῶται τῆς ἀγέλης ταύτης, καὶ κάμηλοι δὲ ἐνίοις ἦγον, αἷς χρώνται Ἰνδοὶ ἐς τὰ θρομικά, πορεύονται δὲ χίλια στάδια τῆς ἡμέρας γόνυ οὐδαμοῦ κάμψασαι. προσελάσας οὖν τῶν Ἰνδῶν εἰς ἐπὶ καμήλου τοιαύτης ἡρώτα τὸν ἡγεμόνα οὐ 15 στείχοιεν, ἐπεὶ δὲ τὸν νοῦν τῆς ἀποδημίας ἤκουσεν, ἀπήγγειλε τοῖς νομάσιν, οἱ δὲ ἀνεβόησαν ὥσπερ ἡσθέντες ἐκλείον τε πλησίον ἦκειν καὶ ἀφικόμενοις οἶνον τε ὄρεγον, ὃν ἀπὸ τῶν φουνίκων σοφίζονται καὶ μέλι ἀπὸ ταύτου φυτοῦ καὶ τεμάχη λεόντων καὶ παρδάλεων, ὧν καὶ τὰ δέρματα νεόδαρτα ἦν, δεξάμενοι δὲ πλὴν τῶν κρεῶν πάντα διήλασαν τοὺς Ἰνδοὺς καὶ ἐχώρουν πρὸς ἔω.

Ἀριστοποιουμένων δὲ αὐτῶν πρὸς πηγὴν ὕδατος ἐγγείας ὁ Δάμις τοῦ παρὰ τῶν Ἰνδῶν οἴνου 20 511 „Διὸς“ ἔφη „Σωτήρος ἥδε σοὶ Ἀπολλώνιε, διὰ πολλοῦ γε πίνοντι. οὐ γὰρ, οἶμαι, παραιτήσῃ 55 καὶ τοῦτον, ὥσπερ τὸν ἀπὸ τῶν ἀμπέλων“ καὶ ἅμα ἔσπεισεν, ἐπειδὴ τοῦ Διὸς ἐπεμνήσθη. γελᾶσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „οὐ καὶ χρημάτων“ ἔφη „ἀπεχόμεθα, ὦ Δάμι,“ „νὴ Δί“ εἶπεν „ὥς πολλαχοῦ ἐπεδείξω.“ „ἄρ' οὖν“ ἔφη „χρυσῆς μὲν δραχμῆς καὶ ἀργυρᾶς ἀφεξόμεθα, καὶ οὐχ ἡτήσόμεθα τοιοῦτου νομίσματος καίτοι κεκηρῆσθαι ἐς αὐτὸ ὁρῶντες οὐκ ἰδιώτας μόνον, καὶ βασιλέας, 25 εἰ δὲ χαλκοῦν τις ὥς ἀργυροῦν ἢ ὑπόχρυσόν τε καὶ κεκιβδηλευμένον ἡμῖν διδοίη, ληψόμεθα τοῦτο, ἐπεὶ μὴ ἐκείνῳ ἐστίν, οὐ οἱ πολλοὶ γλίσχονται; καὶ μὴν καὶ νομίσματά ἐστιν Ἰνδοῖς ὀρειχάλκον τε καὶ χαλκοῦ μέλανος, ὧν δεῖ δῆπου πάντα ὠνεῖσθαι πάντας ἤκοντας ἐς τὰ Ἰνδῶν ἥθη· τί οὖν; εἰ χρήματα ἡμῖν ὄρεγον οἱ χρηστοὶ νομάδες, ἄρ' ἂν, ὦ Δάμι, παραιτούμενόν με ὁρῶν ἐνουθέτεις τε καὶ ἐδίδασκες, ὅτι χρήματα μὲν ἐκείνῳ ἐστίν, ἃ Ῥωμαῖοι χαράττουσιν ἢ ὁ Μῆδων βασιλεὺς, ταυτί 30 δὲ ὕλη τις ἑτέρα κεκομψευμένη τοῖς Ἰνδοῖς; καὶ ταῦτα πείσας τίνα ἂν ἡγήσω με; ἄρ' οὐ κίβδηλόν τε καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἀποβεβληκότα μᾶλλον ἢ οἱ πονηροὶ στρατιῶται τὰς ἀσπίδας; καίτοι ἀσπίδος μὲν ἀποβληθείσης ἑτέρα γένουτ' ἂν τῷ ἀποβαλόντι κακίων οὐδὲν τῆς προτέρας, ὥς Ἀρχιλόχῳ δοκεῖ, φιλοσοφία δὲ πῶς ἀνακτητέα τῷγε ἀτιμάσαντι αὐτήν καὶ ῥίψαντι; καὶ νῦν μὲν ἂν ἐνγγιγνώσκῃς ὁ 56

σὺ
1. οὐ γὰρ. π. οὐ γὰρ. f. ib. καὶ μὴν ἔφη καταβήσεσθαι γε σοφώτερος. 1. καὶ μὴν σοφώτερος ἔφη καταβήσεσθαι.
2, E. 3. Θαλῆν τε. 1. Θαλῆν δὲ. 2, E. ib. προσοίκου. C, B, o. προσήκον. a, m. 4. παλαιῶ. π. 10: ὑπογαίω. m.
ex Rh: subterranea loca. ib. φροντιστηρίῳ χρῆσασθαι. 1. χρῆσασθαι φροντιστηρίῳ. 2, E. 5. ἑαυτοῦ. π, f, s, l, E.
ἐμαυτοῦ. p. ex corr. et v. 6. μὲν τὸν οὐρανόν. 1. μέντοι τὸν οὐρανόν. 2, E. ib. ἀποφαίνουσι. π. ἀναφαίνουσι. p.
2, E. 9. οὔτε Ἀ. 1. οὔτε ὁ Ἀ. 2, E. 10. ὅπτοιο. f, v. 11. ἄγειν. v. 12. ἐντυγχάνουσι δὴ ἐλεφάντων ἤδη ἔρη-
μένοις. v. 1. ἐπ' ἐλεφάντων ὄχουμένοις ἀνθρώποις. Φ. (332, a, 21. sed 324, b, 23. non discrepat.) 13. ἐνίοι. v.
ib. ἱππῶται. f. 14. οὐδαμοῦ. Φ. οὐδαμῶς. C, (π, p, l. cell.) E. 15. καὶ προσελάσας. v. 17. ὄρεγον. π. 18. τοῦ
αὐτοῦ. p. ib. τεμάχη. v. ib. παρδάλεων. f, v. l. 20. ἐγγείας. v. 21. τε πίνοντι. f. γε om. l, v. ib. ὥς γὰρ. v.
ὥς τὸν. l. 22. ἅμ' ἔσπεισεν. p. 23. οὐ δὲ. p. 24. χρηστῆς δραχμῆς. v. 25. ἐς ταῦτο. f, v et l pr. m. ib. ὁρῶντα.
v. 26. κεκιβδηλευμένον. p. ib. ὅμιν. o. 27. ἐκείνῳ ὅ ἐστιν. v. 28. χαλκοῦ τε καὶ χαλκοῦ. v. ib. ὠνεῖσθαι πάντα.
πάντας. p. 31. ὕλη τις. l, a, m. ὕλη τις. o. ib. τὰ ἃ ἂν ἡγήσω. v. τίνα ἂν, ἡγήσωμαι. l. ib. ἄρ' οὖν οὐ. l. 33.
ἀποβήντι. s. a sec m. mut. in ἀποβαλόντι. 34. ἀνεκτητέα. v. ἂν ἀνακτητέα. l. ib. τῷ ἀτιμάσαντι. p. ib. μὲν
οὖν ἐνγγιγνώσκει. l.

Διόνυσος οὐδενὸς οἴνου ἡττημένῳ, τὸν δὲ ἀπὸ τῶν φοινίκων εἰ πρὸ τοῦ ἀμπελίνου αἰροίμην, ἀχθέ-
σεται, εὖ οἶδα, καὶ περιυβρίσθαι φήσει τὸ ἑαυτοῦ δῶρον. ἔσμεν δὲ οὐ πόρρω τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ
τοῦ ἡγεμόνος ἀκούεις, ὡς πλησίον ἢ Νύσα τὸ ὄρος, ἐφ' οὗ ὁ Διόνυσος πολλά, οἶμαι, καὶ θαν-
μαστὰ πράττει. καὶ μὴν καὶ τὸ μεθύειν, ὃ Δάμι, οὐκ ἐκ βοτρυῶν μόνων ἐσφοιτᾷ τοὺς ἀνθρώ-
5 πους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν φοινίκων παραπλησίως ἐμβακχεύει· πολλοῖς γοῦν ἤδη τῶν Ἰνδῶν ἐνετύ-
χομεν κατεσχημένοις τῷ οἴνῳ τούτῳ, καὶ οἱ μὲν ὀρχοῦνται πίπτοντες, οἱ δὲ ἄδουσιν ὑπονυστάζον-
τες, ὥσπερ οἱ παρ' ἡμῖν ἐκ πότου νύκτωρ τε καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ ἀναλύοντες. ὅτι δὲ οἶνον ἡγῇ καὶ
τοῦτο τὸ πόμα, δηλοῖς τῷ σπένδειν τε ἀπ' αὐτοῦ τῷ Διὶ καὶ ὁπόσα ἐπὶ οἴνῳ εὐχέσθαι. καὶ εἰρηταί-
μοι, ὃ Δάμι, πρὸς σὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ταῦτα· οὔτε γὰρ σὲ τοῦ πίνειν ἀπάγοιμ' ἂν οὔτε τοὺς ὅπα-
10 δους τούτους, ξυγχωροίην δ' ἂν ὑμῖν καὶ κρεῶν σιτεῖσθαι, τὸ γὰρ ἀπέχεσθαι τούτων ὑμῖν μὲν ἐς
οὐδὲν ὁρῶ προβαίνειν, ἑμαυτῷ δὲ ἐς ἃ ὁμολόγηται μοι πρὸς φιλοσοφίαν ἐκ παιδός· ἐδέξαντο τὸν
λόγον τοῦτον οἱ περὶ τὸν Δάμιν καὶ ἡσπάσαντο εὐωχεῖσθαι, ὅσων ἡγούμενοι πορεύσεσθαι, ἣν ἀφθο-
νότερον διαιτῶνται.

- VIII Διαβάντες δὲ τὸν Κωφῆνα ποταμὸν αὐτοὶ μὲν ἐπὶ νεῶν, κάμηλοι δὲ περὶ τὸ ὕδωρ, ὁ γὰρ
15 ποταμὸς οὐπὼ μέγας, ἐγένοντο ἐν τῇ βασιλευμένῃ ἡπείρῳ, ἐν ἣ ἀνατείνον πεφύτευται Νύσα ὄρος
ἐς κορυφὴν ἄκραν, ὥσπερ ὁ ἐν Ἀνδρίᾳ Τρωῖλος, ἀναβαίνειν δ' αὐτὸ ἐξεστίν, ὁδοποιεῖται γὰρ ὑπὸ
57 τοῦ γεωργεῖσθαι. ἀνελθόντες οὖν ἱερῷ Διονύσου ἐντυχεῖν φασιν, ὃ δὴ Διόνυσον ἑαυτῷ φυτεῦσαι,
δάφναις περιεστηκυῖαις κύκλῳ, τοσοῦτον περιεχούσαις τῆς γῆς; ὅσον ἀπόρη νεῶ ξυμμέτρῳ, κί-
τόν τε περιβαλεῖν αὐτὸν καὶ ἀμπέλους ταῖς δάφναις, ἄγαλμά τε ἑαυτοῦ ἐνδον στήσασθαι γιγνώ-
20 σκοντα ὡς ξυμφύσει τὰ δένδρα ὁ χρόνος καὶ δώσει τινα ἀπ' αὐτῶν ὄροφον, ὃς οὕτω ξυμβέβληται
νῦν, ὡς μήτε ὕεσθαι τὸ ἱερὸν μήτ' ἀνέμῳ ἐσπνεῖσθαι. δρέπανα δὲ καὶ ἄροιστοι καὶ ληνοὶ καὶ τὰ
ἀμφὶ ληνοὺς ἀνάκειται τῷ Διονύσῳ χρυσᾷ καὶ ἀργυρᾷ καθάπερ τρυγῶντι. τὸ δὲ ἔργαμα εἰκασται
μὲν ἐφ' ἡβῶν Ἰνδῶν, λίθου δὲ ἐξεστὶ λευκοῦ. ὀργιάζοντος δὲ αὐτοῦ καὶ σείοντος τὴν Νύσαν ἀκούου-
IX σιν αἱ πόλεις αἱ ὑπὸ τῷ ὄρει καὶ ξυνεξαίρονται. διαφέρονται δὲ περὶ τοῦ Διονύσου τούτου καὶ Ἑλ-
25 ληνες Ἰνδοῖς καὶ Ἰνδοὶ ἀλλήλοις· ἡμεῖς μὲν γὰρ τὸν Θηβαῖον ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσαι φάμεν στρατεύ-
οντά τε καὶ βακχεύοντα τεκμηρίοις χρώμενοι τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ Πυθοὶ ἀναθήματι, ὃ δὴ ἀπό-
θετον οἱ ἐκεῖ θησαυροὶ ἴσχουσιν· ἔστι δὲ ἀργύρου Ἰνδικοῦ δίσκος, ὃ ἐπιγέγραπται· ΔΙΟΝΥΣΟΣ
Ὁ ΣΕΜΕΛΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ ΑΠΟ ΙΝΔΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΔΕΛΦΩΙ. Ἰνδῶν δὲ οἱ περὶ Καύ-
30 κασον καὶ Κωφῆνα ποταμὸν ἐπηλύτην Ἀσσύριον αὐτὸν φασιν ἐλθεῖν τὰ τοῦ Θηβαίου εἰδότα· οἱ
δὲ τὴν Ἰνδοῦ τε καὶ Ὑδραῶτον μέσσην νεμόμενοι καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἡπειρον, ἣ δὴ ἐς ποταμὸν
Γάγγην τελευτᾷ, Διόνυσον γενέσθαι ποταμοῦ παῖδα Ἰνδοῦ λέγουσιν, ὃ φοιτήσαντα τὸν ἐκ Θηβῶν
ἐκείνον θύρῳ τε ἄψασθαι καὶ δοῦναι ὀργίοις, εἰπόντα δὲ, ὡς εἴη Διὸς καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἐμ-
βιότη μνηστῆ τόκου ἕνεκα, Μηρόν τε εὐρεῖσθαι παρ' αὐτοῦ ὄρος, ὃ προσβέβηκεν ἢ Νύσα, καὶ τὴν
58 Νύσαν τῷ Διονύσῳ ἐκφυτεῦσαι ἀπάγοντας ἐκ Θηβῶν τὸ γόνυ τῆς ἀμπέλου, οὗ καὶ Ἀλέξανδρος

1. ἡττημένῳ. f, v, l. ib. πρὸς τοῦ. v. ib. ἀχθέσεται. (supra posita ησθ.) p. ἀχθήσεται. v. 4. μόνων. 1. μόνον. 2. E. 5. παραπλησίως. m. 6. ὑπονυστάζοντες. p. 7. παρ' ὑμῖν. π. ib. καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ. π et s a rec m. E. καὶ ἐν ὥρᾳ. p, f, v, l. 8. τὸ σπένδειν. v. 9. πρὸς σε. o. ib. ἑμαυτοῦ. 1. ἐμοῦ. 2. E. ib. γὰρ σε. E. 10. ὑμῖν κρεῶν. m. ib. ἐς οὐδὲν ὁρῶ προβαίνειν. 1, l. (ex corr. ἐς.) o, qui προβαίνων tribuit u. ὡς οὐδὲν ὁρῶ προβαίνων. r, v. ὡς ὁ. ὁ. προβαίνων. s. ὡς ὁ. ὁ. προβαίνων. a, m. 12. πορεύσεσθαι. π. πορεύεσθαι. p, 2, E. 14. τὸν ποταμὸν. m. ib. κάμηλοι. m, o. 15. ἐν ἣ πεφύτευται. p, u. 16. κορυφὴν τε. p. ib. Τρωῖλος. ἀναβαίνειν. π, 2, E. Τρωῖλος ἀνατείνον. ἀναβαίνειν. p, u. ib. ὁδοποιεῖται. 1, f, s, l, a. ὁδοποιεῖται. v. ὁδοποιεῖται. m, o. 17. Διόνυσος. v. 18. περιεχούσαις. π, o. περιεχούσης. p, 2, a, m. ib. νεῶ. o. 19. στήσασθαι. v. ib. γιγνώσκων ὡς. s. 21. ἀνέμῳ. 1, v. ἀνέμων. f, l, s, E. 23. νύσαν. s. 24. πόλεις ὑπὸ τ. v. ib. συνεξαίρονται. p. 25. ἐλθόντα. s, a. (m. γρ.) 27. ἀργύρου. p, f, l, s. ἀργύριον. π, a, m. 29. Ἀσσύριον αὐτόν. 1. αὐτὸν Ἀσσύριον. s, E. αὐτὸν Ἀσσύριοι. f, v. Ἀσσύριοι. l. 31. Ἰνδοί. 1, v. 32. ὀργίους. a. ib. εἰπόντα δὲ ὡς. 1. εἰπόντα ὡς. 2, E. ib. καὶ τοῦ. o. 33. μνηστῆ. m, o. ib. Fo: τὸ ὄρος. ib. νύσαν. a. etsi antea Νύσα. ib. καὶ τὴν Νύσαν αὐτῷ Διονύσῳ. φασιν ἐκφυτεῦσαι ἀπάγοντας ἐκ Θηβῶν τὸ γόνυ τῆς ἀμπέλου. Φ. 34. ἀπάγοντας. C. (praeter ἀπάγοντος. v.) E. ib. Ἀλέξανδρος. 1. Ἀλέξανδρον. 2, E.

ὀργιάσαι. οἱ δὲ τὴν Νύσαν οἰκοῦντες οὐ φασι τὸν Ἀλέξανδρον ἀνελθεῖν ἐς τὸ ὄρος, ἀλλ' ὀργῆσαι μὲν, ἐπειδὴ φιλότιμός τε ἦν καὶ ἀρχαιολογίας ἤτιον, δέσαντα δὲ μὴ ἐς ἀμπέλους παρελθόντες οἱ Μακεδόνες, ὥς χρόνου ἤδη οὐχ ἐωράκεσαν, ἐς πόθον τῶν οἴκοι ἀπενεχθῶσιν ἢ ἐπιθυμίαν τινὰ οἴνου ἀναλάβωσιν εἰδισμένοι ἤδη τῷ ὕδατι, παρελάσαι τὴν Νύσαν, εὐξάμενον τῷ Διονύσῳ καὶ θύσαντα ἐν τῇ ὑπωρεῖα. καὶ γινώσκω μὲν οὐκ ἐς χάριν ταῦτα ἐνίοις γράφων, ἐπειδὴ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες οὐδὲ ταῦτα ἐς τὸ ἀληθὲς ἀνέγραψαν. δεῖ δὲ ἀληθείας ἐμοὶ γοῦν, ἦν εἰ καὶ κεῖνοι ἐπήνεσαν, οὐκ ἂν ἀφείλοντο καὶ τοῦδε τοῦ ἐγκωμίου τὸν Ἀλέξανδρον· τοῦ γὰρ ἀνελθεῖν ἐς τὸ ὄρος καὶ βακχεῦσαι αὐτόν, ἃ ἐκεῖνοι λέγουσι, μεῖζον, οἶμαι, τὸ ὑπὲρ καρτερίας τοῦ στρατοῦ μηδὲ ἀναβῆναι.

Τὴν δὲ Ἄορον πέτραν οὐ πολὺν ἀπέχουσαν τῆς Νύσης ἰδεῖν μὲν οὐ φησιν ὁ Δάμις, ἐν ἐκ-¹⁰ x
βολῇ γὰρ κεῖσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ δεδιέναι τὸν ἡγεμόνα ἐκτρέπεσθαι ποι παρὰ τὸ εὐθύ, ἀκοῦσαι δέ,
ὥς ἀλωτὸς μὲν Ἀλεξάνδρῳ γένοιτο, Ἄορος δὲ ὀνομάζοιτο οὐκ ἐπειδὴ στάδια πεντεκαίδεκα ἀνέ-
στηκε, πέτονται γὰρ καὶ ὑπὲρ τοῦτο οἱ ἱεροὶ ὄρνιθες, ἀλλ' ἐν κορυφῇ τῆς πέτρας ὄηγμα εἶναι
φασι τοὺς ὑπερπετομένους τῶν ὀρνίθων ἐπισπώμενον, ὥς Ἀθήνησί τε ἰδεῖν ἔστιν ἐν προδόμῳ τοῦ
Παρθενῶνος καὶ πολλαχοῦ τῆς Φρυγῶν καὶ Λυδῶν γῆς, ὅφ' οὐ τὴν πέτραν Ἄορον κεκλησθαι¹⁵
τε καὶ εἶναι.

Ἐλαύνοντες δὲ ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν παιδὶ ἐντυγχάνουσι τρισκαίδεκά που ἔτη γερονότι ἐπ' ἐλέφαντος^{x1}
ὀχουμένῳ καὶ παίοντι τὸ θηρίον. ἐπεὶ δὲ ἐθαύμασαν ὁρῶντες „τί ἔργον;“ ἔφη „ὦ Δάμι, ἀγαθοῦ
ἰππέως;“ „τί δ' ἄλλο γε;“ εἶπεν, „ἢ ἰξήσαντα ἐπὶ τοῦ ἵππου ἄρχειν τε αὐτοῦ καὶ τῷ χαλινῷ
στρέφειν καὶ κολάζειν ἀτακτοῦντα καὶ προορᾶν, ὥς μὴ ἐς βόθρον ἢ τάφρον ἢ χάσμα κατενεχθῇ²⁰
ὁ ἵππος, ὅτε γε δι' ἔλους ἢ πηλοῦ χωροῖη;“ „ἄλλο δὲ οὐδέν, ὦ Δάμι, ἀπαιτήσομεν“ ἔφη „τὸν
ἀγαθὸν ἰππέα;“ „νὴ Δί;“ εἶπε „τὸ τε ἀναπηδῶντι μὲν τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμὸν ἐφείναι τὸν χα-
λινόν, κατὰ προνοῦς δὲ ἴοντί οἱ μὴ συγχωρεῖν, ἀλλ' ἀνθέλκειν, καὶ τὸ καταψῆσαι δὲ τὰ ὦτα ἢ
τὴν χαίτην, καὶ μὴ αἰεὶ ἢ μάστιγι σοφοῦ ἔμοιγε δοκεῖ ἰππέως, καὶ ἐπαινοῖν ἂν τὸν ὧδε ὀχούμε-
νον.“ „τῷ δὲ δὴ μαχίμῳ τε καὶ πολεμιστηρίῳ τίνων δεῖ;“ „τῶν γε αὐτῶν;“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε,²⁵
καὶ πρὸς γε τούτοις τοῦ βάλλειν τε καὶ φυλάττεσθαι, καὶ τὸ ἐπελάσαι δὲ καὶ τὸ ἀπελάσαι καὶ τὸ
ἀνελθεῖν πολέμιους καὶ μὴ ἔαν ἐκπλήττεσθαι τὸν ἵππον, ὅτε δυνήσκειν ἀσπίς ἢ ἀστράψαιαν αἰ
κόρυθες ἢ παιανίζοντων τε καὶ ἀλαλαζόντων βοῇ γένοιτο, σοφία, οἶμαι, ἰππικῇ πρόσκειται.“ „τοῦ-
τον οὖν“ ἔφη „τὸν ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος ἰππέα τί φήσεις;“ „πολλῶ“ ἔφη „θαυμασιώτερον, Ἀπολ-
λώνιε, τὸ γὰρ θηρίῳ τηλικούτῳ ἐπιτετάχθαι τηλικόνδε ὄντα καὶ εὐθύνειν αὐτὸ καλαύροπι, ἦν ὁρᾷς³⁰
αὐτὸν ἐμβελόντα τῷ ἐλέφαντι, ὥσπερ ἄγκυραν, καὶ μήτε τὴν ὄψιν τοῦ θηρίου δεδιέναι μήτε τὸ
ὕψος μήτε τὴν ῥώμην τοσαύτην οὖσαν, δαιμόνιον ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ οὐδ' ἂν ἐπίστευσα, μὰ τὴν
Ἀθηνᾶν, εἰ ἐτέρου ἦκουσα.“ „τί οὖν;“ ἔφη „εἰ ἀποδόσθαι τις ἡμῖν τὸν παῖδα βούλοιο, ὧνήσῃ
αὐτόν, ὦ Δάμι;“ „νὴ Δί;“ εἶπε „τῶν γε ἑμυτοῦ πάντων. τὸ γὰρ ὥσπερ ἀκρόπολιν κατείλη-

1. Νύσαν. p. ib. ἐς τὸ ὄρος. E. εἰς τὸ ὄ. p, f, s, l. 2. εἰς ἀμπέλους. m, o. 4. εἰδισμένοι τῷ ὕ. p. ib. Νύ-
σαν. p. ib. εὐξάμενοι π, m. 5. ὑπερρεῖα. v. ib. γινώσκω. s. 6. ἐμοίγ' οὖν. p, f, s, l. 8. ἐς τὸ ὄρος. p. 9. μὴ
δὲ. p, s, l, a. 10. Νύσης. p. ib. οὐ φασιν. l. 12. ἀνέστηκεν. p. 13. τοῦτο ἱεροί. π. 14. ὑπερπετομένους. l, l,
o. ὑπερπετομένους. v. ὑποπετομένους. f, s, a, m. ib. προδόμῳ e corr. f. fuerat προδόμῳ. 17. Ἰνδὸν. a. ib. τρις-
καίδεκατον. π. 18. ἐπεὶ δ'. p. ib. ὁρῶντες. l. ἰδόντες. 2. E. 19. ἄρχειν δὴ. v. ib. τῶν χαλινῶν. f, l. τὸν χαλι-
νὸν s. (e corr.) a, m. 21. ἀπαιτήσομεν τὸν. p. ἔφη ἀπαιτήσομεν. v. 22. Δία. p. ib. τὸ γε. s, a, m. ib. τὸν
ἵππον e corr. s. fuerat τῷ ἵππῳ. 23. κατὰ προνοῦς δὲ. f. κατὰ προνοῦς μὲν. l. ib. ἴοντι μὴ. v. ib. συγχωρεῖν. p,
s. ib. δὲ ὦτα. a, m. 24. ἐμοίγε. o. ib. τὸν ὧδε ὄχ. 1. αὐτὸν ὧδε. 2. E. 25. δὴ eras. l. ib. τίνων δεῖ. C. τίνων
δὴ. E. 26. καὶ τὸ ἐπελάσαι δὲ. π, f, l, s, a. καὶ τὸ ἐπελάσαι. p. καὶ τὸ ἐπελάσαι τε. v, o. Desunt haec in m. r
et u. dicuntur habere καὶ τὸ μὴ ἐπελάσαι, et u. omittit τε. (cf. Ol.) 28. καὶ παιανίζοντων. s, E. 29. πολλῶν. s,
a, m. 30. τηλικόνδε. l, f, l, s. τηλικούτον. v. τηλικόν τε. a, m. τηλικόν τε. o. ib. εὐθύνει (εὐθύνειν V, E) τὸ
θηρίον καλαύροπι, ἦν ὁρᾷς αὐτόν (ὁρᾷσαντὸν B, E) ἐμβάλλοντα τῷ θηρίῳ ὥς ἄγκυραν. Σ. v. καλαύροψ. 32. ἐμοί
γε. o, qui idem habet 28, 1. 33. τίς. l, a, m. τίς. o. 34. Δία. p.

- φότα δεσπόζειν θηρίου μερίστου ὧν ἡ γῆ βόσκει, ἐλευθέρας ἔμοιγε δοκεῖ φύσεως καὶ λαμπρᾶς εἶ-
 ναι.“ τί οὖν χρήσῃ τῷ παιδί;“ ἔφη „εἰ μὴ καὶ τὸν ἐλέφαντα ὀνήσῃ;“ „τῇ τε οἰκίᾳ“ ἔφη „ἐπι-
 στήσω τῇ ἑαυτοῦ καὶ τοῖς οἰκέταις καὶ πολλῷ βέλτιον τούτων ἢ ἐγὼ ἄρξαι.“ „σὺ δὲ οὐχ ἱκανὸς“
 ἔφη „τῶν σεαυτοῦ ἄρχειν;“ „ὅν γε“ εἶπε „καὶ σὺ τρόπον, ὃ Ἀπολλώνιος καταλιπὼν γὰρ τὰμὰ
 5 περιέειμι, ὥσπερ σὺ, φιλομαθῶν καὶ περιφρονῶν τὰ ἐν τῇ ξένῃ.“ „εἰ δὲ δὴ πρίαιο τὸν παῖδα, καὶ
 ἵππῳ σοι γενοίσθην ὁ μὲν ἀμιλλητήριος, ὁ δὲ πολεμικός, ἀναθήσῃ αὐτόν, ὃ Δάμι, ἐπὶ τοὺς ἵπ-
 10 πους;“ „ἐπὶ μὲν τὸν ἀμιλλητήριον“ εἶπεν „ἴσως ἂν, ἐπειδὴ καὶ ἑτέρους ὁρῶ, τὸν δὲ μάχιμόν τε
 καὶ ὀπλιτεύοντα πῶς ἂν ἀναβαίνει οὗτος; οὔτε γὰρ ἀσπίδα δύναται ἂν φέρειν, ἥς δεῖ τοῖς ἱππεύ-
 ουσιν, οὔτ' ἂν θώρακα ἢ κράνος, αἰχμὴν δὲ πῶς οὗτος, ὃς οὐδὲ ἄτρακτον βέλους ἢ τοξεύματος
 15 κραδαίνει ἂν ψελλιζόμενος ὡς τὸ εἰκὸς ἐστὶ;“ „ἕτερον οὖν τι;“ ἔφη „ὃ Δάμι, ἐστὶν, ὃ τὸν ἐλέ-
 φαντα τούτου ἡμιοχεῖ καὶ πέμπει, καὶ οὐχ ὁ ἡνίοχος οὗτος, ὃν σὺ μονοноῦ προσκυνεῖς ὑπὸ θαύ-
 20 ματος.“ τοῦ δὲ εἰπόντος „τί ἂν εἴῃ τοῦτο, Ἀπολλώνιος; ὁρῶ γὰρ ἐπὶ τοῦ θηρίου πλὴν τοῦ παι-
 61 δὸς οὐδὲν ἕτερον.“ „τὸ θηρίον“ ἔφη „τοῦτο εὐπαιδευτόν τε παρὰ πάντα ἐστί, κάπειδαν ἅπαξ
 15 δένει τὴν πρὸς αὐτόν. χαίρει τε σιτούμενον ἀπὸ τῆς χειρὸς, ὥσπερ οἱ μικροὶ τῶν κυνῶν,
 προσιόντα τε τῇ προνομαίᾳ αἰκάλλει καὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὴν φάρυγγα ἐσωθούντα ἀνέχεται
 καὶ κέχρηεν ἐφ' ὅσον τῷ ἀνθρώπῳ δοκεῖ, καθάπερ ἐν τοῖς νομάσιν ἐσωθῶμεν. νύκτωρ δὲ λέ-
 γεται τὴν δουλείαν ὀλοφύρεσθαι, μὰ Δί', οὐ τετριγὸς, ὅποιον εἴωθεν, ἀλλ' οἰκτρόν τε καὶ ἐλεει-
 20 νὸν ἀνακλᾶν, εἰ δὲ ἄνθρωπος ἐπιστατὴ ὀδυρομένη ταῦτα, ἴσχει τὸν θῆρην ὁ ἐλέφας, ὥσπερ αἰ-
 20 δούμενος. αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ, ὃ Δάμι, ἄρχει καὶ ἡ παιδὶ αὐτόν ἢ τῆς φύσεως ἄγει μᾶλλον ἢ ὁ
 ἐπικείμενός τε καὶ ἀπειθύνων.“
- XII Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰνδὸν ἐλθόντες ἀγέλην ἐλεφάντων ἰδεῖν φασὶ περαιομένους τὸν ποταμὸν καὶ τάδε
 ἀκοῦσαι περὶ τοῦ θηρίου· ὡς οἱ μὲν αὐτῶν ἔλειοι, οἱ δ' αὖ ὄρειοι, καὶ τρίτον ἤδη γένος πεδινοὶ
 εἰσιν, ἁλίσκονται τε ἐς τὴν τῶν πολεμικῶν χρεῖαν. μάχονται γὰρ δὴ ἐπεσκευασμένοι πύργους οἶους
 25 κατὰ δέκα καὶ πεντεκαίδεκα ὁμοῦ τῶν Ἰνδῶν δέξασθαι, ἀφ' ὧν τοξεύουσιν τε καὶ ἀκοντίζουσιν οἱ
 Ἰνδοί, καθάπερ ἐκ πυλῶν βάλλοντες. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θηρίον χεῖρα τὴν προνομαιαν ἡρεῖται καὶ
 30 χρεῖται αὐτῇ ἐς τὸ ἀκοντίζειν. ὅσον δὲ ἵππου Νισαίου μελίων ὁ Λιβυκὸς ἐλέφας, τοσοῦτον τῶν
 62 ἐκ Λιβύης οἱ Ἰνδοὶ μέλους. περὶ δὲ ἡλικίας τοῦ ζώου καὶ ὡς μακροβιώτατοι, εἴρηται μὲν καὶ ἑτέ-
 ροις, ἐντυχεῖν δὲ καὶ οὗτοί φασιν ἐλέφαντι περὶ Τάξιλα μερίστην τῶν ἐν Ἰνδοῖς πόλιν, ὃν μυρί-
 30 ζειν τε οἱ ἐπιχώριοι καὶ ταινιοῦν· εἶναι γὰρ δὴ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον ὑπὲρ Πύργου μεμαχημένων
 εἰς οὗτος, ὃν, ἐπειδὴ προθύμως ἐμεμάχητο, ἀνῆκεν ὁ Ἀλέξανδρος τῷ Ἡλίῳ. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ
 χρυσοῦ ἑλικας περὶ τοῖς εἰτ' ὁδοῦσιν εἰτε κέρασι καὶ γράμματα ἐπ' αὐτῶν Ἑλληνικὰ λέγοντα ΑΛΕ-
 ΞΑΝΔΡΟΣ Ο ΔΙΟΣ ΤΟΝ ΑΙΑΝΤΑ ΤΩΙ ΗΛΙΩΙ. ὄνομα γὰρ τοῦτο τῷ ἐλέφαντι ἔθετο μεγάλου
 ἀξιώσας μέγαν. ξυνεβάλλοντο δὲ οἱ ἐπιχώριοι πεντήκοντα εἶναι καὶ τριακόσια ἔτη μετὰ τὴν μάχην
 XIII 35 οὕτω λέγοντες καὶ ὁπόσα γεροντῶς ἐμάχето. Ἰόβας δέ, ὃς ἤρξε ποτε τοῦ Λιβυκοῦ ἔθνους, φησὶ

2. χρήσῃ. C. χρήσει. E. 3. πολλῶν. l. pr. m. 5. περιέειμι. π. ib. εἰ δὲ πρίαιο. s. a. 6. ἵππῳ. s. ib. ἀναθήσῃ
 αὐτόν, ὃ Δάμι. π. ἀναθήσῃ, ὃ Δ. αὐτόν. 2. E. ἀναθήσῃ, ὃ Δάμι. p. 7. ἴσως εἶπεν, ἂν. p. 8. ἀναβαίνει. 1, f,
 l, s. ἀναβαίνει (supra posita η) v. ἀναβαίνει. E. 9. καὶ κράνος. v. 10. ἕτερόν τι. v. 11. οὐχ ἦν. v. ib. μο-
 νοноῦ. 1. μονοноχ. 2. E. 13. εὐπαιδόν τε. s. a. εὐπαιδευτόν τε. m. ubi γε. ἀπαιδευτόν τε. ἀπαιδευτόν τε. l. ib. παρὰ
 πάντα. 2, a, m. ubi γε. παρὰ πάντα. 14. ἀνθρώπων. π. ἀνθρωπον. p (ex corr. pro ἀνθρωπον), 2. E. Fo: ἀνθρώπων.

ib. τῶν ἀνθρώπων. 1. (m. γε.) 15. ὁμοθήειαν τε. p. 18. Δία. p. ib. τετριγός. 1, f, l. τετριγός. v. τετριγός. s.
 E. ib. ἀλλὰ. p. 19. ἀνακλᾶν. 1, a, m. ἀνακλαῖον. Hu. ib. εἰ δὲ ἄνθρωπος. 1. εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος. 2. E. 20. αὐ-
 τὸς δὲ. p. ib. ἑαυτοῦ. v. ib. αὐτόν τῆς. m, o. 22. τῶν Ἰνδῶν. π. 23. ἂν. o. 24. ἀπεσκευασμένοι. l. ib. πύργους.
 v. 26. βαλόντες. f, s. 27. λυβικός. v et l ante corr. 28. μακροβιώτατοι. 2, a. μακροβιώτατον. 1, m, o. 29. Τά-
 ξιλα. π. Τάξιλα. p, 2, a. (Μάξιλα. v.) Τάξιλλαν. m, o. 30. ὑπὸ Πύργου. 1, s, a, m. 32. χρυσοῦ ἑλικας. 1. χρυ-
 σοῦς. 2, E. ib. κέρασιν. f. ib. αὐτῷ. v. 34. ξυνεβάλλοντο. p. 35. ὡς ἤρξε. s, a, m.

μὲν ὑμπεσεῖν ἀλλήλοις ἐπ' ἐλεφάντων πάλαι Λιβυκούς ἱππείας — εἶναι δὲ τοῖς μὲν πύργον ἐς τοὺς
 ὀδόντας κεκαραγμένον, τοῖς δὲ οὐδέν — νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὴν μάχην ἡττηθῆναι μὲν τοὺς
 ἐπισήμους φησί, φρυγεῖν δὲ ἐς τὸν Ἀτλαντα τὸ ὄρος, αὐτὸς δὲ ἐλεῖν τετρακοσίων μήκει ἐτῶν ὕστε-
 ρον τῶν διαφνόντων ἕνα καὶ τοῦπίσημον εἶναι αὐτῷ κοῖλον καὶ οὐπω περιτετριμμένον ὑπὸ τοῦ
 χρόνου. οὗτος ὁ Ἰόβας τοὺς ὀδόντας κέρατα ἡγρεῖται τῷ φύεσθαι μὲν αὐτοὺς ὅθεν περ οἱ κρότα-
 φοι, παραθήγεσθαι δὲ μηδενὶ ἑτέρῳ, μένειν δ' ὡς ἔφυσαν καὶ μὴ, ὅπερ οἱ ὀδόντες, ἐκπίπτειν
 εἶτα φύεσθαι· ἐγὼ δ' οὐ προσδέχομαι τὸν λόγον· κέρατά τε γὰρ εἰ μὴ πάντα, τὰ γε τῶν ἐλάφων
 ἐκπίπτει καὶ ἀναφύεται, ὀδόντες δὲ οἱ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐκπεδοῦνται καὶ ἀναφύονται πάντες,
 ζῶων δ' ἂν οὐδενὶ ἑτέρῳ χαυλιόδους ἢ κυνόδους αὐτομάτως ἐκπέσοι, οὐδ' ἂν ἐπανέλθοι ἐκπεσόν,
 ὅπλου γὰρ ἔνεκα ἢ φύσις ἐμβιάζει αὐτοὺς ἐς τὰς γένους. καὶ ἄλλως τὰ κέρατα γραμμὴν ἀποτορ-
 νεύει κύκλῳ πρὸς τῇ εἴξει κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, ὡς αἰγὴς τε δηλοῦσι καὶ ποῖμναι καὶ βόες, ὁδοὺς
 δὲ λείους ἐκφύεται καὶ ἦν μὴ πηρώσῃ τι αὐτόν, τοιόσδε αἰεὶ μένει, μετέχει γὰρ τῆς λιθώδους ὕλης
 τε καὶ οὐσίας. καὶ μὴν καὶ τὸ κερασφορεῖν περὶ τὰ δόχηλα τῶν ζῶων μόνον ἔσθηκε, τὸ δὲ ζῶον
 τοῦτο πεντόνυχον καὶ πολυσχιδὲς τὴν βάσιν, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐσφίγχειν χηλαῖς ὥσπερ ἐν ὕρῳ ἔσθηκε.
 καὶ τοῖς μὲν κερασφόροις ἅπασιν ὑποβάλλουσα ἢ φύσις ὅσα σφραγγώδη περιφύει τὸ κέρας ἔξωθεν, 15
 τὸ δὲ τῶν ἐλεφάντων πλήρης ἀποφαίνει καὶ ὁμοιον, ἀναπτύξαντι δὲ σύριγξ αὐτὸ λεπτὴ διέρπει μέ-
 σον, ὥσπερ τοὺς ὀδόντας. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν τῶν ἐλεῶν ὀδόντες πελιδνοὶ καὶ μαυροὶ μεταχειρίσασθαι
 τε ἄτοποι, πολλαχοῦ γὰρ αὐτῶν ὑποδεύκασιν σφραγγες, πολλαχοῦ δὲ ἀνестᾶσι χάλασαι μὴ ξυγγω-
 ροῦσαι τῇ τέχνῃ, οἱ δὲ τῶν ὀρείων μείους μὲν ἢ οὗτοι, λευκοὶ δὲ ἱκανῶς καὶ δύσεργον περὶ αὐτοὺς
 οὐδέν. ἄριστοι δὲ οἱ τῶν πεδινῶν ὀδόντες, μέριστοί τε γὰρ καὶ λευκότεροι καὶ ἀναπτύξαι ἡδεῖς 20 64
 καὶ γίγνονται πᾶν ὅ τι θέλει ἢ χεῖρ. εἰ δὲ καὶ ἦδη ἐλεφάντων χορὴ ἀναγράφειν, τοὺς μὲν ἐκ τῶν
 ἐλῶν ἀλίσκομένους ἀνοήτους ἡγοῦνται καὶ κούφους Ἰνδοί, τοὺς δὲ ἐκ τῶν ὀρέων κακοήθεις τε καὶ
 ἐπιβουλευτὰς καὶ ἦν μὴ δέωνται τινος, οὐ βεβαίους τοῖς ἀνθρώποις, οἱ πεδινοὶ δὲ χρηστοὶ τε εἶ-
 ναι λέγονται καὶ εὐάγωγοι καὶ μιμήσεως ἐρασταί· γράφουσι γοῦν καὶ ὀρχοῦνται καὶ παρηνσαλεύ-
 ονσι πρὸς αὐλὸν καὶ πηδῶσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἐκεῖνοι. 25

Ἰδὼν δὲ τοὺς ἐλέφαντας ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Ἰνδὸν περαιουμένους, ἦσαν δέ, οἶμαι, τριάκοντα, 14
 καὶ χρωμένους ἡγεμόνι τῷ σμικροτάτῳ σφῶν, καὶ τοὺς μείζους αὐτῶν ἀνελιγφώτας τοὺς αὐτῶν πώ-
 λους ἐπὶ τὰς τῶν ὀδόντων προβολὰς τὰς τε προνομίας ἐπεξενχότας δεσμοῦ ἔνεκα „ταῦτα μὲν,“
 ἔφη „ὦ Δάμι, οὐδὲ ἐπιτάττοντος οὐδενὸς αὐτοῖς, ἀφ' ἑαυτῶν οὗτοι διὰ ξύνεσίν τε καὶ σοφίαν
 πράττουσι, καὶ ὁρᾷς, ὡς παραπλησίως τοῖς σκευαγωγοῦσιν ἀνελήφασιν τοὺς πώλους καὶ καταδησά- 30
 μενοι αὐτοὺς ἄγουσιν;“ „ὁρῶ,“ ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, ὡς σοφῶς τε αὐτὸ καὶ ξυνετῶς πράττουσι.
 τί οὖν βούλεται τὸ εὔηδες ἐκεῖνο φρόντισμα τοῖς ἐρεσχελοῦσι φνδικῇ ἢ μὴ τὴν πρὸς τὰ τέκνα
 εἶναι εὐνοίαν; τουτὶ γὰρ καὶ ἐλέφαντες ἦδη βοῶσιν, ὡς παρὰ τῆς φύσεως αὐτοῖς ἦκει· οὐ γὰρ δὴ παρὰ

1. εἶναι μὲν. 1. ib. πύργον. E. 3. αὐτὸς δ' ἐλεῖν. f. αὐτὸς ἐλεῖν. s, a. 4. εἶναι αὐτὸ. 1. ib. περιτετριμμένον.
 π, 2, a, m. τετριμμένον. p. παρατετριμμένον. o. 5. τὸ φύεσθαι. v. 6. παραθήγεσθαι. o. 7. τὸν λόγον τῶν ἐλεφάν-
 των. f, 1, v. ib. κέρατα — γε. s. in mg. ib. τῶν ἐλεφάντων. s, a, m. 9. οὐδέν. v. ib. χαυλιόδους ἢ κ. p. ex
 corr. χαυλιόδους ἂν ἢ κ. π. f, 1, s, E. χαυλιόδους δ' ἂν ἢ κ. v. ib. συνόδους. m. ib. πεσόν. 1. 11. ποιμένες. v.
 ποιμναι. 1. 13. καὶ. (ante τὸ) p. om. a pr. m. ib. διχηλά. m, o. ib. τὸ — τοῖς μὲν. π. om. 14. πεντόνυχον. v. ib. διὰ
 τὸ μὴ ἐ. C, a. διὰ τὸ ἐ. m, o. ib. ἐσφίγχειν. p, Hu. ἐσφίγχειν. π, 2, E. 15. μὲν. om. 1. ib. πᾶσιν. p. ib. σφ-
 ραγγώδη. m. 16. σύριγξ. 1. 17. μεταχειρίσασθαι τε. 1. o. μεταχειρίσασθαι δὲ. 2. a. μεταχειρίζεσθαι δὲ. m. 18. πολ-
 λαχοῦ γὰρ. 1. f, 1, v. πολλαχοῦ δὲ γὰρ. s. πολλαχοῦ μὲν γὰρ. E. ib. σφραγγες. π. ib. ξυγγορροῦσαι. (sic) s. 21.
 πᾶν ὅτι θέλει. 1. πᾶν ὅτι ἂν θέλῃ. f, 1, s. πᾶν ὅτι ἂν θέλοι. v. πᾶν ὅτι ἂν ἐθέλῃ. a. πᾶν ὅτι ἐθέλῃ. m, o. ib. μὲν
 τῶν. p. 22. τοὺς δ' ἐκ. p. ex corr. 23. τινὸς. (supra posita ε.) π. 25. πρὸς ἀγρόν. p. 26. οἶμαι ἰ. p. 27. σμικ-
 ροτάτω. π. μικροτάτω. p, 2, E. ib. αὐτῶν. E. 28. προβολὰς. v. ib. προνομίας. π. ib. ἐπεξενχότας. 1. ἀπεξεν-
 χότας. 1. 29. ἐφ' αὐτῶν. π, f, 1, v, et m. γρ. ἀφ' αὐτῶν. s, E. ib. ἑαυτῶν. p. ib. οὗτοι. om. 1. 31. ἔφη Ἀπολ-
 λώνιε. v, s, a, m. 32. πρὸς τέκνα. v. πρὸς τέκνα. o. 33. εἶναι εὐνοίαν. 1. εὐνοίαν εἶναι. 2. E. ib. περὶ ἀνθρώ-
 πων μεμαθήκασιν. s, a, m.

ἀνθρώπων γε μεμαθήκασιν αὐτό, ὥσπερ τὰ ἄλλα, οἳ γε μηδὲ συμβεβιάσασιν πῶς ἀνθρώποις, ἀλλὰ φύσει κεκτημένοι τὸ φιλεῖν, ἃ ἔτεκον, προκῆδονται τε αὐτῶν καὶ παιδοτροφοῦσι.“ „καὶ μὴ τοὺς ἐλέφαντας εἴπῃς, ὃ Δάμι· τοῦτο γὰρ τὸ ζῷον δεύτερον ἀνθρώπου τάττω κατὰ ξύνεσίν τε καὶ βου-
 5 λάς, ἀλλὰ τὰς τε ἄρκτους ἐνθυμούμαι μᾶλλον, ὥς ἀρριώταται θηρίων οὐδαί πάνθ' ὑπὲρ τῶν σκύ-
 65 μων πράττουσι, τοὺς τε λύκους, ὥς αἰὲ προσκείμενοι τῷ ἀρπάζειν ἢ μὲν θήλεια φυλάττει, ἃ ἔτε-
 κεν, ὃ δὲ ἄρκρον ὑπὲρ σωτηρίας τῶν σκυλάκων ἀπάγει αὐτῇ σίτον, τὰς τε παρδάλεις ὡσαύτως, αἱ
 10 διὰ θερμοσύνην χαίρουσι τῷ γίνεσθαι μητέρες, δεσπόζειν γὰρ δὴ τότε βούλονται τῶν ἀρκρέων καὶ
 τοῦ οἴκου ἄρχειν, οἳ δὲ ἀνέχονται τὸ ἐξ αὐτῶν πᾶν ἡττώμενοι τοῦ τόκου. λέγεται δὲ τις καὶ περὶ
 τῶν λεαινῶν λόγος, ὥς ἐραστὰς μὲν ποιοῦνται τοὺς παρδάλεις καὶ δέχονται αὐτοὺς ἐπὶ τὰς εὐνάς
 15 τῶν λεόντων ἐς τὰ πεδία, τῆς δὲ γαστροῦ ὥραν ἀγούσης ἀναφεύγουσιν ἐς τὰ ὄρη καὶ τὰ τῶν παρ-
 δάλεων ἡθῆ, στικτὰ γὰρ τίκτουσιν, ὅθεν κρύπτουσιν αὐτὰ καὶ θηλάζουσιν ἐν σχολιαῖς λόχμας
 πλασόμεναι ἀφημερεύειν πρὸς θήραν. εἰ γὰρ φωράσειαν τουτὶ οἱ λέοντες, διασπῶνται τοὺς σκύ-
 μνους καὶ ξαίνουσι τὴν σποράν ὥς νόθον. ἐνέτυχες δὴπου καὶ τῶν Ὀμηρείων λεόντων ἐνί, ὥς
 20 ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ σκύμων δεινὸν βλέπει καὶ ῥώννυσιν ἑαυτὸν μάχης ἅπτεσθαι. καὶ τὴν τίγριν δὲ
 25 χαλεπωτάτην οὐδ' ἂν φασιν ἐν τῇδε τῇ χώρῃ καὶ περὶ τὴν θάλατταν τὴν Ἐρυθρὰν ἐπὶ τὰς ναὺς
 ἵεσθαι, τοὺς σκύμνους ἀπαιτοῦσαν, καὶ ἀπολαβοῦσαν μὲν ἀπιέναι χαίρουσαν, εἰ δὲ ἀποπλευσάειν,
 ὠρύεσθαι αὐτὴν πρὸς τῇ θαλάττῃ καὶ ἀποθνήσκειν ἐνίοτε. τὰ δὲ τῶν ὀρνίθων τίς οὐκ οἶδεν; ὥς
 66 αἰετοὶ μὲν καὶ πελαργοὶ καλὰς οὐκ ἂν πῆξαιτο μὴ πρότερον αὐταῖς ἐναρμόσαντες ὁ μὲν τὸν ἀετί-
 20 τιν λίθον, ὃ δὲ τὸν λυχνίτην ὑπὲρ τῆς ὄρονης καὶ τοῦ μὴ πελάζειν σφίσι τοὺς ὄφεις. κἂν τὰ
 τῇ θαλάττῃ σκοποῦμεν, τοὺς μὲν δελφίνας οὐκ ἂν θαυμάσαιμεν, εἰ χρηστοὶ ὄντες φιλοτεκνοῦσι,
 φαλαίνας δὲ καὶ φώκας καὶ τὰ ζωτόκα ἔθνη πῶς οὐ θαυμάσομεθα, εἰ φώκη μὲν, ἣν εἶδον ἐγὼ
 ἐν Αἰγαῖς καθειοργμένην ἐς κνήμη, οὕτως ἐπένθησεν ἀποθανόντα τὸν σκύμνον, ὃν ἐν τῷ οἰκίσκῳ
 ἀπεκύνθη, ὥς μὴ προσδέξασθαι τριῶν ἡμερῶν σίτον, καίτοι βορωτάτη θηρίων οὐσα, φάλαίνα δὲ
 25 ἐς τοὺς χηραμοὺς τῆς φάρυγγος ἀναλαμβάνει τοὺς σκύμνους, ἐπειδὴν φεύγῃ τι ἑαυτῆς μεῖζον; καὶ
 25 ἔχιδνα ὥφθη ποτὲ τοὺς ὄφεις, οὐδ' ἀπέτεκε, λιχωμένη καὶ θεραπέουσα ἐκείνῃ τῇ γλώττῃ. μὴ
 γὰρ δεχόμεθα, ὃ Δάμι, τὸν εὐήθη λόγον, ὥς ἀμήτορες οἱ τῶν ἐχιδνῶν τίκονται, τουτὶ γὰρ οὐδὲ ἡ
 φύσις ἐνγκεχώρηκεν, οὔτε ἡ πεῖρα.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Δάμις „ἐγγχωρεῖς οὖν“ ἔφη „τὸν Εὐριπί-
 δην ἐπαινεῖν ἐπὶ τῷ ἱαμβεῖοι τούτῳ, ὃ πεποιήται αὐτῷ ἢ Ἀνδρομάχῃ λέγουσα

ἅπασιν δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν

ψυχὴ τέκνα;

30

1. καὶ τὰ ἄλλα. v. ib. συμβεβιάσασιν. s. 2. κεκτημένοι τε. v. 3. τουτὶ. p. ib. παρ' ἀνθρώπων. u, r teste o. ib. γρ. βουλήν. m. 4. ἐνθυμούσθαι. v. 6. παρδάλεις. 1, s in mg. E. πορδάλεις. f, l, v. 7. γίνεσθαι. f. 8. ἀνα-
 δέχονται. s, ante correctionem. 9. λεαινῶν. E. ib. τὰς παρδάλεις. p. ib. πορδάλεις. f, l, s. ib. δέχονται τε. p.
 10. παιδία. s, a, et m (γρ. παιδία). ib. εἰς τὰ ὄρη. p. ib. πορδάλεων. 2, a. 11. στικτὰ τίκτουσιν. o. ib. λοχμαῖς.
 m, o. 12. εἰ γὰρ φωράσειαν οἱ λέοντες τὰς λεαίνας ἐν τῶν πορδάλεων τεκνῶν, διασπῶνται — νόθον. Φ. (332, a, 29.)
 13. ξένουσι. l, a. ξαίνουσι. m. 14. ἑαυτῶν. l. ib. καὶ τίγριν τε. o. 15. περὶ μὲν θάλασσαν. s. 16. ἵεσθαι. l, E.

α
 ib. ἀπολαβοῦσα. s. ib. μὴ ἀπιέναι. v. ib. ἀποπλευσάειν. p. 17. τὴν θάλατταν. v. 18. ἀετίτην ὃ δὲ. 2. 19. καὶ
 μὴ. π. ib. σφίσι. s. 20. θαλάσση. l, s. ib. τοὺς μὲν δ. f, v, l, B, o. τοὺς δὲ δ. s, a, m. τοὺς δ. 1. ib. οἱ χρη-
 στοί. v. ib. καὶ φιλοτεκνοῦσι. l. 21. φαλαίνας. p. φαλαίνας. π, 2, E. ib. φώκας. E. ib. ζωτόκα. 1, v, l, s, a, m. et Rh.:
 quae foetus vivos edunt. ζωτόκα. f. ζωτόκα. o. (idem ζωτόκα in nota). ib. ἡ φώκη μὲν. p. ib. ἐγὼ εἶδον.
 1. εἶδον ἐγὼ. 2, E. 23. μὴ δὲ. v. ib. ὥς μὴ προσδέξασθαι τριῶν ἡμερῶν σίτον διὰ τὸν θάνατον τοῦ σκύμνον καί-
 24. τοι βορωτάτη θηρίων οὐσα. Φ. (332, a, 32). ib. φάλαίνα. p, l, E. φάλαίνα. v. 24. ἐπειδὴ. o. 25. ἐκείνη. C, a, m.
 ἐκείνους. o. Fo: ἐκκεμένη. 26. ἀμήτορες. s ex corr.; fuerat ἀπομήτορες. ib. ἐχιδνῶν. l. ib. οὐδὲ. 1. οὐτε. 2, E. 27. πεῖρα.

ω
 E. ib. ἔφη, οὖν. p. 28. ἱαμβεῖοι. m, o. ib. δ. π. (sic). δ. p, 2, E. m: γρ. δ, ipse recepit φ. ib. πεποιήται ἢ.
 p. 29. ἅπασιν δ' ἀνθρώποις ἄρα ἦν ψυχὴ τέκνα. 1. ἅπασιν δ' ἀνθρώποις ἄρα ἦν ἡ ψυχὴ τέκνα. 2. praeter l,
 a. ἅπασιν δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα. l, m. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα. o.

„εὐγχεσθῶ, ἔφη „σοφῶς γὰρ καὶ δαιμονίως εἴρηται, πολλῶ δ' ἂν σοφώτερον καὶ ἀληθέστερον εἴ-
χεν, εἰ περὶ πάντων ζώων ὕμνητο.“ „ἔοικας,“ ἔφη „Ἀπολλώνιε, μεταγράφειν τὸ ἱαμβεῖον, ἵν'
οὕτως ᾄδοιμεν·

ἅπασι δὲ ζώοις ἄρ' ἦν
ψυχὴ τέκνα.

καὶ ἔπομαι σοι, βέλτιον γάρ. „ἀλλ' ἐκεῖνο μοι εἰπέ· οὐκ ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων ἔφαμεν σοφίαν εἶναι 67 xv
περὶ τοὺς ἐλεφάντας καὶ νοῦν περὶ ἃ πράττουσι;“ „καὶ εἰκότως,“ εἶπεν „ὦ Δάμι, ἔφαμεν, εἰ γὰρ
μὴ νοῦς ἐκυβέρινα τόδε τὸ θηρίον, οὐτ' ἂν αὐτὸ διεγίγνετο οὐτ' ἂν τὰ ἔθνη, ἐν οἷς γίγνεται.“ „τί
οὖν“ ἔφη „οὕτως ἀμαθῶς καὶ οὐ πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτοῖς τὴν διάβασιν ποιοῦνται; ἡγεῖται μὲν
γάρ, ὡς ὀρεῖς, ὁ μικρότατος, ἔπεται δὲ αὐτῷ τις ὀλίγῳ μείζων, εἴτα ὑπὲρ τοῦτον ἕτερος, καὶ οἱ 10
μέγιστοι κατόπιν πάντες. ἔδει δὲ πού τὸν ἐναντίον τρόπον αὐτοὺς πορεύεσθαι καὶ τοὺς μεγίστους
τείχεϊ καὶ προβλήματα ἑαυτῶν ποιεῖσθαι.“ „ἀλλ', ὦ Δάμι,“ ἔφη „πρῶτον μὲν ὑποφύγειν ἑοικασί
δίωξιν ἀνθρώπων, οἷς πού καὶ ἐντενξόμεθα ἐπομένους τῷ ἴχνει, πρὸς δὲ τοὺς ἐπικειμένους ἔδει τὰ
κατὰ νότον πεφράχθαι μᾶλλον, ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ τοῦτο τακτικώτατον ἡγοῦ τῶν θηρίων,
ἔπειτα ἡ διάβασις, εἰ μὲν προδιέβαινον οἱ μέγιστοι σφῶν, οὕτω τεκμαίρεσθαι παρείχον ἂν τοῦ 15
ὑδατος εἰ διαβήσονται πάντες, τοῖς μὲν γὰρ εὐπορός τε καὶ ῥαδία ἡ περαιώσις ὑψηλοτάτοις οὐσί,
τοῖς δὲ χαλεπὴ τε καὶ ἄπορος, μὴ ὑπεραίρουσι τοῦ ρεύματος, διελθὼν δὲ ὁ σμικρότατος τὸ ἄλ-
πον ἤδη καὶ τοῖς λοιποῖς ἐρμηνεύει. καὶ ἄλλως οἱ μὲν μείζους προεμβαίνοντες κοιλότερον ἂν τὸν
ποταμὸν ἀποφαίνοντο τοῖς σμικροῖς, ἀνάγκη γὰρ συνίζανεν τὴν ἰλὺν ἐς βόθρους διὰ τε βαρύτητα
τοῦ θηρίου διὰ τε παχύτητα τῶν ποδῶν, οἱ δ' ἐλάττους οὐδὲν ἂν βλάπτοιεν τὴν τῶν μείζονων 20
διαπορείαν ἥττον ἐμβοθρεύοντες.“ Ἐγὼ δὲ εὖρον ἐν τοῖς Ἰόβα λόγοις, ὡς καὶ ξυλλαμβάνουσιν
ἀλλήλοις ἐν τῇ θήρᾳ καὶ προϊστανται τοῦ ἀπειπόντος, καὶ ἐξέλωνται αὐτόν, τὸ δάκρυον τῆς ἀλόης
ἐπαλείφουσι τοῖς τραύμασι περιεστώτες ὥσπερ ἱατροί. πολλὰ τοιαῦτα ἐφιλοσοφεῖτο αὐτοῖς ἀφορμὰς
ποιοῦμένοις τὰ λόγου ἄξια.

Τὰ δὲ Νεάρχῳ τε καὶ Πυθαγόρᾳ περὶ τοῦ Ἀκεσίμου ποταμοῦ εἰρημένα, ὡς ἐσβάλλει μὲν ἐς 25 xvii
τὸν Ἰνδὸν οὗτος, τρέφει δὲ ὅφεις ἐβδομήκοντα πηχῶν μήκος, τοιαῦτα εἶναι φασιν, ὅποια εἴρηται,
καὶ ἀνακείσθω μοι ὁ λόγος ἐς τοὺς δράκοντας, ὧν ὁ Δάμις ἀφηγεῖται τὴν θήραν. ἀφικόμενοι δὲ
ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν καὶ πρὸς διαβάσει τοῦ ποταμοῦ ὄντες ἤρουντο τὸν Βαβυλώνιον, εἴ τι τοῦ ποταμοῦ
οἶδε, διαβάσεως πέρι ἐρωτῶντες, ὁ δὲ οὕτω ἔφη πεπλευκέναι αὐτόν, οὐδὲ γινώσκειν, ὁπόθεν πλεῖ-
ται. „τί οὖν“ ἔφασαν „οὐκ ἐμισθώσω ἡγεμόνα;“ „ὅτι ἔστιν“ ἔφη „ὁ ἡγησόμενος“ καὶ ἅμα ἐδεί- 30
κνυ τινὰ ἐπιστολὴν ὡς τοῦτο πράξουσιν, ὅτε δὴ καὶ τὸν Οὐαρδάνην τῆς τε φιλανθρωπίας καὶ τῆς
ἐπιμελείας ἀγασθῆναι φασί· πρὸς γὰρ τὸν ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ σατράπην ἔπεμψε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην
καίτοι μὴ ὑποκείμενον τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκων αὐτόν, καὶ χάριν μὲν οὐκ ἂν
ἐπ' ἐκείνη ἀπαιτῆσαι φάσκων — οὐ γὰρ εἶναι πρὸς τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου τὸ ἀνταπατεῖν — Ἀπολ-

1. σοφώτερον καὶ α. 1. σοφώτερόν τε καὶ α. 2. E. 2. ὕμνητο. m, o. 4. ἅπασι δὲ ζώοις ἄρα ψυχὴ τέκνα. 1.
ἅπασι δὲ ζώοις ἄρα ἦν ἡ ψυχὴ τέκνα. 2, a. ἅπασι δὲ ζώοις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα. m. πᾶσι δὲ ζώοις ἄρ' ἦν ψυχὴ τέκνα.
o. 6. μοι εἰπέ. 1, f, l, v. με εἰπέ. s. μὲν εἰπέ. E. 9. ἡγεῖται γάρ. p. 10. ὀρεῖς μικρότατος. π. ib. αὐτῷ. 1, f, v.
l. αὐτῶν. s, E. ib. ὀλίγῳ. 1, f, v, l. ὀλίγον. s, E. ib. εἰδ' ὅ. p. ib. ὑπὲρ τοῦτον. 1, f, l, o. ὑπὸ τοῦτον. s. ὑπὸ
τούτων. a, m. 13. ἐπομένους. s, a. 15. παρείχεν. o. et m: 16. παρείχεν. 16. εὐπορος. l. 18. προεμβαίνοντες. 1.
προεμβαίνοντες. 2, a, m. (qui γὰρ προεμ.) προεμβαίνοντες. o. 19. ἀποφαίνοντες. (sic). s. ib. μικροῖς. C. σμικροῖς.
E. ib. εἰλὸν. a. 20. οἱ δὲ ἐλάττους τῶν ἐλεφάντων προπορεύοντες οὐδὲν — ἐμβοθρεύοντες. Φ. (332, a, 34.) 21.
διατριβὴν. mg. γο. διαπορείαν. p. διὰ πορείαν. s. 23. ὡς οἱ ἱατροί. v, l. 24. ποιοῦμενοι. v. 25. Πυθαγόρα. C, a,
m. Πυθαγ. o. ib. Ἀκεσίμου. 1. Ἀκεσίμου. 2, a, m. Ἀκεσίμου. o. ib. ἐσβάλλει. 1, m, o. ἐκβάλλει. f, v, r, s, a,
m. γο. ἐμβα. 26. ὅτι ὁ Ἰνδὸς τρέφει ὅφεις πηχῶν ἐβδομήκοντα. Φ. (332, b, 2.) 29. οἶδε. 1, f, l, v. εἶδε. s, E.
ib. οὕτω ἔφησε. v. ib. γινώσκειν. E. 30. ἡγησόμενος. v. 31. ὅτι δὴ. v. ib. καὶ Οὐαρδάνην. s, a. 32. ἀγασθῆναι.
1 et l. pr. m: ὑπεραγασθῆναι. 2, E. 33. ὑποκείμενον. s. ib. ἑαυτοῦ. π, 2, a, m. αὐτοῦ. p, o. 34. πρὸς. s. (corr.
a. sec. m.)

λάνιον δὲ ὑποδεξαμένῳ καὶ πέμψαντι οἱ βούλεται χάριν ἂν γνῶναι. χρυσίον δὲ τῷ ἡγεμόνι ἔδω-
κεν, ἵν' εἰ δεηθέντα τὸν Ἀπολλώνιον αἰσθοίτο, δοίη τοῦτο καὶ μὴ ἐς ἄλλου χεῖρα βλέπειεν. ἐπεὶ
δὲ τὴν ἐπιστολὴν ὁ Ἰνδὸς ἔλαβε, μεγάλων τε ἀξιουῖσθαι ἔφη καὶ φιλοτιμήσεσθαι περὶ τὸν ἄνδρα
μείον οὐδὲν ἢ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔγραφε, καὶ τὴν τε νῦν τὴν σατραπίδα ἔδω-
κεν αὐτῷ ἐμβῆναι πλοῖά τε ἕτερα, ἐφ' ὧν αἱ κάμηλοι ἐκομίζοντο, ἡγεμόνα τε τῆς γῆς πάσης, ἣν
ὁ Ἰδραώτης ὀρίζει, πρὸς τε τὸν βασιλέα τὸν ἑαυτοῦ ἔγραψε μὴ χεῖρῳ αὐτὸν Οὐαρδάνου γενέσθαι
περὶ ἄνδρα Ἑλληνά τε καὶ θεῖον.

XVIII

Τὸν μὲν δὴ Ἰνδὸν ὧδε ἐπαισιώθησαν σταδίους μάλιστα τεσσαράκοντα, τὸ γὰρ πλόμιον αὐτοῦ
τοσοῦτον, περὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ τούτου τάδε γράφουσι· τὸν Ἰνδὸν ἄρχεσθαι μὲν ἐκ τοῦ Κανκάσου
μείζω αὐτόθεν ἢ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμοὶ πάντες, προχωρεῖν δὲ πολλοὺς τῶν ναυσιπόρων ἑαν-
τοῦ ποιοῦμενον, ἀδελφὰ δὲ τῷ Νεῖλῳ πράττοντα τῇ τε Ἰνδικῇ ἐπιχειροῦν γῆν τε ἐπάγειν τῇ γῇ
καὶ παρέχειν Ἰνδοῖς τὸν Αἰγυπτίων τρόπον σπείρειν. χόσι δ' Αἰθιοπῶν τε καὶ Καταδούπων ὁρῶν
ἀντιλέγειν μὲν οὐκ ἀξιῶ διὰ τοὺς εἰπόντας, οὐ μὴν ξυντίθεμαι γε λογιζόμενος τὸν Ἰνδὸν, ὥς ταύ-
τὸν τῷ Νεῖλῳ ἐγράζεται μὴ νικομένης τῆς ὑπὲρ αὐτὸν χώρας, καὶ ἄλλως τὸν θεὸν οἶδα κέρατα
τῆς γῆς ἐνυπάσης Αἰθιοπίας τε καὶ Ἰνδῶν ἀποφαίνοντα μελαινόντά τε τοὺς μὲν ἀρχομένου ἡλίου,
τοὺς δὲ λήγοντος, ὃ πῶς ἂν ξυνέβαινε περὶ τοὺς ἀνθρώπους, εἰ μὴ καὶ τὸν χειμῶνα ἐθέροντο;
ἦν δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος θάλλει γῆν ἡλίος, πῶς ἂν τις ἡγοίτο νίφεσθαι, πῶς δ' ἂν τὴν χιόνα χορη-
γὸν τοῖς ἐκείνῃ ποταμοῖς γίνεσθαι τοῦ ὑπεραίρειν τὰ σφῶν αὐτῶν μέτρα; εἰ δὲ καὶ φρουτὰν χιόνα
ἐς τὰ οὕτω πρόσσειλα, πῶς ἂν αὐτὴν ἐς τοσόνδε ἀναχθῆναι πέλαγος; πῶς δ' ἂν ἀποχωρῆσαι πο-
ταμῷ βυθίζοντι Αἰγυπτίον; κομιζόμενοι δὲ διὰ τοῦ Ἰνδοῦ πολλοῖς μὲν ποταμοῖς ἵπποις ἐντυχεῖν
φασί, πολλοῖς δὲ κροκοδείλοις, ὥσπερ οἱ τὸν Νεῖλον πλέοντες, λέγουσι δὲ καὶ ἄνθη τῷ Ἰνδῷ εἶναι,
οἷα τοῦ Νεῖλου ἀναφύεται, καὶ τὰς ὥρας, αἱ περὶ τὴν Ἰνδικὴν εἰσι, χειμῶνος μὲν ἀλεινὰς εἶναι,
θέρους δὲ πυρρηγὰς. πρὸς δὲ τοῦτο ἄριστα μεμηχανῆσθαι τῷ δαίμονι, τὴν γὰρ χώραν αὐτοῖς θαμὰ
ῦεσθαι. φασὶ δὲ καὶ ἀκοῦσαι τῶν Ἰνδῶν, ὥς ἀφικνοῖτο μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον,
ὅτε ἀναβιβάξοιεν αὐτὸν αἱ ὥραι, θύοι δὲ αὐτῷ ταύρους τε καὶ ἵππους μέλανας — τὸ γὰρ λευκὸν
ἀτιμότερον Ἰνδοὶ τίθενται τοῦ μέλανος δι', οἶμαι, τὸ ἑαυτῶν χροῶμα — θύσαντα δὲ καταποντοῦν
φασὶ τῷ ποταμῷ χρυσοῦν μέτρον, εἰκασμένον τῷ ἀπομετροῦντι τὸν σῖτον, καὶ ἐφ' ὅτῳ μὲν τοῦτο
πράττει ὁ βασιλεὺς, οὐ ξυμβάλλεσθαι τοὺς Ἰνδοὺς, αὐτοὶ δὲ τεκμαίρεσθαι τὸ μέτρον καταποντοῦ-
σθαι τοῦτο ἢ ὑπὲρ ἀφθονίας καρπῶν, οὓς γεωργοὶ ἀπομετροῦσιν, ἢ ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ ἡέμα-
τος, ὥς μὴ κατακλύσειε τὴν γῆν πολὺς ἀφικόμενος.

XIX

Πορευθέντας δὲ αὐτοὺς ὑπὲρ τὸν ποταμὸν ἤγεν ὁ παρὰ τοῦ σατραπόου ἡγεμὼν εὐθὺ τῶν Τα-
ξίλων, οὗ τὰ βασίλεια ἦν τῷ Ἰνδῷ. στολὴν δὲ εἶναι τοῖς μετὰ τὸν Ἰνδὸν λίνου φασὶν ἐγχωρίου
καὶ ὑποδήματα βύβλου καὶ κυνῆν, ὅτε ὕοι, καὶ βύσσω δὲ τοὺς φανερωτέρους αὐτῶν φασὶν ἐστάλ-
λαι.

XX

καὶ ὑποδήματα βύβλου καὶ κυνῆν, ὅτε ὕοι, καὶ βύσσω δὲ τοὺς φανερωτέρους αὐτῶν φασὶν ἐστάλ-
λαι.

71

1. πέμψαι τι. v. 2. δοίη τοῦτο. (supra posita ω.) s. (corr. a sec. m.) 3. μεγάλων. v. 4. ἢ εἰ. v. om. cum lac.
ib. ἐπαισιώθησαν. v. (supr. pos. ἔγραψε) 5. ἡγεμόνα τῆς γῆς. v. 6. ὀρίζει. 2, a. ἐρίζει. p. ὀρίζοι. π, m, o. ib. ἔγραψε. 1. ἔγραψε.
2, E. ib. Οὐαρδάνης. l. s. γὰρ δὴ. v. ib. Ἰνδὸν. o. ib. ὅτι Ἰνδὸν ἐπαισιώθησαν οἱ περὶ Ἀπολλώνιον σταδίους μάλ-
ιστα μ'. τὸ γὰρ πλόμιον αὐτοῦ τοσοῦτον· ἄρχεσθαι δὲ αὐτὸν φασὶν ἐκ τοῦ Κανκάσου — ἑαυτοῦ ποιοῦμενον (duo
ult. om. A, B.) Φ. (334, b, 28). ib. πλόμιον. π, l, v, a. πλάμιον. p, f, s, m, o, Φ. ib. αὐτὸ. v. 9. τοῦ Ἰνδοῦ
ποταμοῦ. p. 10. μείζων. s, a. ib. Ἀσίαν πάντες. p. 11. δὲ πράττοντα. p. ib. πράττοντα τῇ Ἰνδ. f, v, l. πράτ-
τοντα τῇ Ἰνδ. et te mg. s. inde πράττοντά τε τῇ Ἰνδ. a. 12. χόσι. o. 13. οὐκ ἀπαξιῶ. p. 14. αὐτῶν v, et s ante
corr. ib. τέρατα. a. πέρατα. B. 16. λήγοντος. om. l. ib. ὅπως. l, v, a. ib. ἐθέροντο. v. 17. ἢ δὲ. π. ἦν δὲ.
s. ἦν δὲ. p, f, l, v, a. ἦν δὲ. m, o. ib. πῶς ἂν. f. om. δ'. et s ante corr. 18. γίνεσθαι. p. 19. πρόσσειλα. v, m.
21. ἀνθεῖ. l. 22. ἃς περὶ τὴν l. φασί. v. 24. ἀφικνεῖται. v. 25. ἀναβιβάξοιεν ὥραι. 2, a. ib. θύοι. p, l. ib. τὸν
γὰρ. π, l. 26. ἀτιμότερον τίθενται τοῦ μέλανος Ἰνδοὶ. v. ib. τιμότερον δὲ οἶμαι. a. τιμώτερον δὲ οἶμαι. m.
(qui mg. γο. δι' οἶμαι.) et o. ib. διὰ οἶμαι. p. 27. τοῦ ποταμοῦ. v. 28. τοῦ μέτρον. l. 29. ἢ γὰρ ὑπὲρ. v. 31. ὅτι
φασὶ πορευθέντας — ἀρχὴν ἄρχοντος. Φ. (324, b, 33). ib. πορευθέντες. a. ib. τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν. Φ. ib. τῶν
Ταξίλων. 1, Φ. Ταξίλων. 2, E. 32. τῶν Ἰνδῶν. 2, a et m. γο. ib. δ' εἶναι. Φ. 33. καὶ κυνῆν ὅποτε ὕοι. om. Φ.
ib. ὅτε. π. ὅποτε. p, 2, E. ib. ὕοι. v. ib. φανερωτέρους. l. ib. αὐτῶν ἐστάλλαι. Φ.

θαι, τὴν δὲ βύσσον φύεσθαι δένδρου φασὶν ὁμοίου μὲν τῇ λεύκῃ τὴν βάσιν, παραπλησίον δὲ τῇ
 ἰτέῃ τὰ πέταλα. καὶ ἡσθῆναι τῇ βύσσῳ φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος, ἐπειδὴ ἔοικε φαιῶ τρίβωνι. καὶ ἐς
 Αἴγυπτον δὲ ἐξ Ἰνδῶν ἐς πολλὰ τῶν ἱερῶν φοιτᾷ ἡ βύσσος. τὰ δὲ Τάξιλα μέγεθος μὲν εἶναι κατὰ
 τὴν Νῆινον, τετειχίσθαι δὲ ξυμμέτρως, ὥσπερ αἱ Ἑλλάδες, βασίλεια δὲ εἶναι ἀνδρὸς τὴν Πῶρον
 τότε ἀρχὴν ἀρχοντος, νεῶν δὲ πρὸ τοῦ τείχους ἰδεῖν φασὶν οὐ παρὰ πολὺ τῶν ἑκατομπόδων λί- 5
 θου κογχυλιάτου, καὶ κατεσκευάσθαι τι ἱερὸν ἐν αὐτῷ ἦτον μὲν ἢ κατὰ τὸν νεῶν τοσοῦτόν τε
 ὄντα καὶ περικίονα, θαυμάσαι δὲ ἄξιον· χαλκοὶ γὰρ πίνακες ἐκκεκρότηνται τοίχῳ ἐκάστῳ, γεγραμ-
 μένοι τὰ Πῶρον τε καὶ Ἀλεξάνδρου ἔργα· γεγραμμένοι δὲ ὀρειχάλκῳ καὶ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ καὶ
 χαλκῷ μέλανι ἐλέφαντες ἵπποι στρατιῶται κρᾶνη ἀσπίδες, λόγχαι δὲ καὶ βέλη καὶ ξίφη σιδήρου
 πάντα, καὶ ὥσπερ λόγος εὐδοκίμου γραφῆς, οἷον εἰ Ζεύξιδος εἴη τι ἢ Πολυγνώτου τε καὶ Εὐφρά- 10
 νηρος, οἱ τὸ εὖσκιον ἡσπᾶσαντο καὶ τὸ ἐμπνουν καὶ τὸ ἐσέχον τε καὶ ἐξέχον, οὕτως, φασί, κακῇ
 διαφαίνεται, καὶ ξυντετήκασιν αἱ ὕλαι καθάπερ χρώματα. ἡδὺν δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἦθος τῆς γραφῆς·
 ἀναθεὶς γὰρ ταῦτα μετὰ τὴν τοῦ Μακεδόνα τελευτήν ὁ Πῶρος νικᾷ ἐν αὐτοῖς ὁ Μακεδὼν καὶ
 τὸν Πῶρον ἀνακτᾷται τετραμένον καὶ δωρεῖται τὴν Ἰνδικὴν ἑαυτοῦ λοιπὸν οὖσαν. λέγεται δὲ καὶ
 περὶ τῆς τὸν Ἀλέξανδρον ἀποθανόντα ὁ Πῶρος ὀλοφύρεσθαι τε ὡς γενναῖον καὶ χρηστὸν βασι- 15
 λέα, ζωντός τε Ἀλεξάνδρου μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀναχώρησιν μῆτε εἰπεῖν τι ὡς βασιλεὺς καί-
 τοι ξυγχωροῦντος, μῆτε προστάξει τοῖς Ἰνδοῖς, ἀλλ' ὥσπερ σατράπης σωφροσύνης μεστός εἶναι καὶ
 πράττειν ἐς χάριν τὴν ἐκεῖνον πάντα. οὐ ξυγχωρεῖ μοι ὁ λόγος παρελθεῖν, ἀ περὶ τοῦ Πῶρου τοῦ- 20
 του ἀναγράφουσι· πρὸς διαβάσει γὰρ τοῦ Μακεδόνα ὄντος καὶ ξυμβουλευόντων αὐτῷ ἐνίων τοὺς
 ὑπὲρ τὸν Τρασίον τε καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν ποιεῖσθαι ξυμμάχους, οὐ γὰρ ἂν πρὸς τὴν Ἰνδικὴν 20
 πᾶσαν ξυμφοροῦσαν παρατάξεσθαι ποτε αὐτόν, „εἰ τοιοῦτόν ἐστί μοι“ ἔφη „τὸ ὑπὲρ τοῦ, ὡς μὴ
 σώζεσθαι ἄνευ ξυμμάχων, ἐμοὶ βέλτιον τὸ μὴ ἀρχεῖν.“ ἀπαγγείλαντος δὲ αὐτῷ τινος, ὅτι Λαρεῖον
 ἦρχε „βασιλέα“, ἔφη „ἄνδρα δὲ οὐ.“ τὸν δὲ ἐλέφαντα, ἐφ' οὗ μάχεσθαι ἐμελλε, κοσμήσαντος 73
 τοῦ ὀρεωκόμου καὶ εἰπόντος „οὗτός σε, ὦ βασιλεῦ, οἶσει.“ „ἐγὼ μὲν οὖν“, ἔφη „τοῦτον, ἦν γε
 ἀνὴρ ἐμαυτῷ ὁμοῖος γένωμαι.“ γνώμην δὲ ποιουμένων θῦσαι αὐτόν τῳ ποταμῷ, ὡς μὴ δέξαιτο 25
 τὰς Μακεδόνων σχεδίας, μηδὲ εὐπορος τῷ Ἀλεξάνδρῳ γένοιτο, „οὐκ ἔστιν“ ἔφη „τῶν ὅπλα ἐχόντων
 τὸ καταρᾶσθαι.“ μετὰ δὲ τὴν μάχην, ὅτε καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ θεῖός τε καὶ ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν
 ἀνθρωπείαν ἔδοξεν, εἰπόντος τῶν ξυγγενῶν τινος „εἰ δὲ προσηκύνησας διαβάντα, ὦ Πῶρε, οὐτ'
 ἂν ἡττήθης μαχόμενος οὐτ' ἂν τοσοῦτοι Ἰνδῶν ἀπώλοντο, οὐτ' ἂν αὐτὸς ἐτέτρωσο“, „ἐγὼ τὸν
 Ἀλέξανδρον“ εἶπε „φιλοτιμώτατον ἀκούων ξυνῆκα, ὅτι προσκυνήσαντα μὲν δοῦλόν με ἡγήσεται, 30
 πολεμήσαντα δὲ βασιλέα, καὶ θαυμάζεσθαι μᾶλλον ἡξίου ἢ ἐλεεῖσθαι, καὶ οὐκ ἐψεύσθην· παρα-
 σχὼν γὰρ ἐμαυτόν, οἷον Ἀλέξανδρος εἶδε, πάντα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἀπώλεσα καὶ ἐκτησάμην.“ τοιοῦ-
 τον μὲν τὸν Ἰνδὸν τοῦτον ἐξιστοροῦσι, γενέσθαι δὲ φασὶν αὐτόν κάλλιστον Ἰνδῶν καὶ μῆκος, ὅσον

1. δένδρον. v. ib. μὲν λεύκη. Φ. ib. δὲ ἰτέα. Φ. 2. φησὶ τῇ βύσσῳ. Φ. 3. Αἴγυπτον καὶ ἐξ. π. 4. δὲ. om. l. τότε
 ib. ἀνδρὸς. C. o. μανδρὸς. a et m ubi γρ. ἀνδρὸς. regia Mandri. Rh. 5. ποτέ. (sic.) π. ποτέ. p, 2, E. ib. περὶ
 τοῦ τ. v. ib. ἑκατὸν ποδῶν. C, E. Ser. ἑκατομπόδων. 6. κογχυλιάτου. l, s, a. ib. κατεσκευάσθαι τι. a. ib. τὸ ἱερὸν. a. ib. κατὰ
 νεῶν. 2, a. ib. τοσοῦτόν γε. o. 7. περὶ κίονα. π, l. ib. χαλκοὶ δὲ. a. s. τὰ Πῶρον. 1. τὰ δὲ Πῶρον. 2, E. ib. γεγραμμένοι δὲ.
 1. γεγραμμένοι. 2, E. 9. κρᾶνη καὶ ἀσπίδες. o. 10. λόγος. π. ib. εἴη τί. l, a, m. εἴη τί. o. ib. Πολυγνώτου τε καὶ Εὐφρά. 1, f,
 v. Πολ. ἢ Εὐφρ. l, s, E. 11. ἐμπνουν. l. ad Im. 514. εὐπνουν. C, E. ib. οὕτως. C. οὕτω. E. 12. Fo: διαφαίνεται. 13. τὴν
 Μακεδόνα. p. ib. νικᾷ δὲ. o. 15. ὀλοφύρεσθαι τε. l. ib. χρηστὸν καὶ γενναῖον. p. 18. τὴν. om. l. 20. Τρασίον γε. f, v,
 l. ib. καὶ Γάγγην. 2, a. 21. παρατάξεσθαι. 1, m, o. παρατάξεσθαι. f, l, s, a. παραδέξασθαι. v. ib. ἐστί μοι.
 l, a. 22. τινος αὐτῷ. p. 23. εἶρηκε. a, m. (mg. ἴσ. βασιλέα εἶρε.) ib. κοσμήσαντος τοῦ. π. κοσμήσαντός ποτε τοῦ.
 p, 2, E. 24. μὲν ἔφη. p. 25. γένωμαι. π. γίνωμαι. p, f, v, m, o. γίνομαι. s. γίνομαι. l, a. ib. ποιουμένων. s,
 E. ib. δέξαιτο. p. 26. μὴ δὲ. E. 29. ἐγὼ δὲ. p. 30. φιλοτιμώτατον. p. 31. ἡξίου. π. et m. γρ. ἄξιον. p, 2, E.
 32. οἶδε. (supra posita εἰ.) f, sic al. m.

οὐπω τινὰ ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωικοὺς ἀνδρας, εἶναι δὲ κομιδῇ νέον, ὅτε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπολέμει.

XXII

“Ὅν δὲ διέτριβεν ἐν τῷ ἱερῷ χρόνον, πολὺς δὲ οὗτος ἐγένετο, ἔστ’ ἂν ἀγγελθῇ τῷ βασιλεῖ ξένους ἦκειν „ὦ Δάμι“ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, „ἔστι τι γραφικὴ;“ „εἰ γε“ εἶπε „καὶ ἀλήθεια.“
 5 „πράττει δὲ τί ἢ τέχνη αὐτῇ;“ „τὰ χρώματα“ ἔφη „ἐνγκεράννυσιν, ὅποσα ἐστὶ, τὰ κινανὰ τοῖς
 74 βατραχείοις καὶ τὰ λευκὰ τοῖς μέλασι καὶ τὰ πυρρὰ τοῖς ὠχροῖς.“ „ταυτὶ δὲ“ ἢ δ’ ὅς „ὑπὲρ τίνος μίμνυσιν; οὐ γὰρ ὑπὲρ μόνου τοῦ ἄνθους, ὥσπερ αἱ κήρηναι.“ „ὑπὲρ μιμήσεως“ ἔφη „καὶ τοῦ κύνεα τε ἐξεικάσαι καὶ ἵππου καὶ ἀνθρώπου καὶ ναῦν καὶ ὅποσα ὁρᾷ ὁ ἥλιος, ἥδη δὲ καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν ἐξεικάζει τοτὲ μὲν ἐπὶ τεττάρων ἵππων, οἷος ἐνταῦθα λέγεται φαίνεσθαι, τοτὲ δ’ αὖ καὶ
 10 διαπυρσεύοντα τοῦ οὐρανοῦ, ἐπειδὴν αἰθέρα ὑπογράφῃ καὶ θεῶν οἶκον.“ „μίμησις οὖν ἢ γραφικὴ, ὦ Δάμι;“ „τί δὲ ἄλλο;“ εἶπεν „εἰ γὰρ μὴ τοῦτο πράττοι, γελοῖα δόξει χρώματα ποιοῦσα εὐήθως.“ „τὰ δ’ ἐν τῷ οὐρανῷ“ ἔφη „βλεπόμενα, ἐπειδὴν αἱ νεφέλαι διασπασθῶσιν ἀπ’ ἀλλήλων, τοὺς κενταύρους καὶ τραγελάφους καὶ, νῆ Δί’, οἱ λύκοι τε καὶ οἱ ἵπποι, τί φήσεις, ἄρ’ οὐ μιμητικῆς εἶναι ἔργα;“ „ἔοικεν“ ἔφη „ζωγράφος οὖν ὁ θεός, ὦ Δάμι, καὶ καταλιπὼν τὸ πτηνὸν
 15 ὄρμα, ἐφ’ οὗ πορεύεται διακοσμῶν τὰ θεῖα τε καὶ ἀνθρώπεια, κάθηται τότε ἀνύρων τε καὶ γράφων ταῦτα, ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν τῇ ψάμμῳ;“ ἡρυσθρίασεν ὁ Δάμις ἐς οὕτως ἄτοπον ἐκπεσεῖν δόξαντος τοῦ λόγου. οὐχ ὑπεριδὼν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος, οὐδὲ γὰρ πικρὸς πρὸς τὰς ἐλέγξεις ἦν, „ἀλλὰ μὴ τοῦτο“ ἔφη „βούλει λέγειν, ὦ Δάμι, τὸ ταῦτα μὲν ἄσμηά τε καὶ ὡς ἔτυχε διὰ τοῦ οὐρανοῦ φέρεσθαι τόγῃ ἐπὶ τῷ θεῷ, ἡμᾶς δὲ φύσει τὸ μιμητικὸν ἔχοντας ἀναρρυσθμίζεν τε αὐτὰ
 20 καὶ ποιεῖν;“ „μᾶλλον“ ἔφη „τοῦτο ἡρώμεθα, ὦ Ἀπολλώνιε, πιθανώτερον γὰρ καὶ πολλῷ βέλτιον.“ „διττὴ ἄρα ἢ μιμητικὴ, ὦ Δάμι, καὶ τὴν μὲν ἡρώμεθα οἷαν τῇ χειρὶ ἀπομιμείσθαι καὶ τῷ νῷ, γραφικὴν δὲ εἶναι ταύτην, τὴν δ’ αὖ μόνῳ τῷ νῷ εἰκάζειν.“ „οὐ διττὴν“ ἔφη ὁ Δάμις „ἀλλὰ τὴν μὲν τελεωτέραν ἡγεῖσθαι προσήκει γραφικὴν γε οὖσαν, ἢ δύναται καὶ τῷ νῷ καὶ τῇ χειρὶ ἐξεικάσαι, τὴν δὲ ἐτέραν ἐκείνης μόριον, ἐπειδὴ ξυνίησι μὲν καὶ μιμεῖται τῷ νῷ καὶ μὴ γραφικός
 25 τις ὢν, τῇ χειρὶ δὲ οὐκ ἂν ἐς τὸ γράφειν αὐτὰ χρήσαιο.“ „ἄρα“ ἔφη „ὦ Δάμι, πεπηρωμένος τὴν χεῖρα ὑπὸ πληγῆς τινος ἢ νόσου;“ „μὰ Δί’“ εἶπεν „ἀλλ’ ὑπὸ τοῦ μήτε γραφίδος τινὸς ἦφθαι, μηδὲ ὀργάνου τινὸς ἢ χρώματος, ἀλλ’ ἀμαθῶς ἔχειν τοῦ γράφειν.“ „οὐκοῦν“ ἔφη „ὦ Δάμι, ἄμφω ὁμολογοῦμεν μιμητικὴν μὲν ἐκ φύσεως τοῖς ἀνθρώποις ἦκειν, τὴν γραφικὴν δὲ ἐκ τέχνης. τουτὶ δ’ ἂν καὶ περὶ τὴν πλαστικὴν φαίνοιτο. τὴν δὲ δὴ ζωγραφίαν αὐτὴν οὐ μοι δοκεῖς μόνον
 30 τὴν διὰ τῶν χρωμάτων ἡγεῖσθαι, καὶ γὰρ ἐν χρῶμα ἐς αὐτὴν ἤρκεσε τοῖς γε ἀρχαιοτέροις τῶν γραφέων καὶ προιοῦσα τεττάρων εἴτα πλειόνων ἦψατο, ἀλλὰ καὶ γραμμὴν καὶ τὸ ἄνευ χρώματος, ὃ δὴ σμῆς τε ξύγκειται καὶ φωτός, ζωγραφίαν προσήκει καλεῖν· καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης τε ὁράται εἰδός τε καὶ νοῦς καὶ αἰδῶς καὶ θρασύτης, καίτοι χρεῦει χρωμάτων ταῦτα, καὶ οὔτε αἶμα

3. διέτριβεν. 1. διέτριβον. 2, E. ib. ξένος. p. 4. ἔστι γὰρ τι. v. ἔστι τί. l. a, m. ἔστι τί. o. 5. δέ τι. s. ib. ὅποσα εἰσί. l. s, a, m. ib. τοῖς τράχεσι. p. 6. ἡ δ’ ὅς. E. 7. κήρηναι. Toup. ad Suid. II, 226. ed. Lips. κορίναι. l. f, v, l, m, o. κορίναι. s, a. 9. τοτὲ μὲν. π, f, v, l, s. ποτὲ μὲν. p, E. ib. ποτὲ δ’ αὖ. f, v, l, s. τό δὲ δ’ αὖ. π. ποτὲ δ’ αὖ. p, E. 10. διαπυρσεύοντα. p. διαπυρσεύοντα. π, f, v, l, s, ubi mg. διαπυρσεύοντος τοῦ οὐρανοῦ. E. 11. τί δαὶ ἄλλο. f. ib. εἰ μὴ γὰρ. v. ib. γελοῖα. 1, B. γελοῖα. 2, E. 12. ἐπειδὴ. o. ib. διασπασθῶσι. l. 13. Δία. p. ib. οἱ ἵπποι. 1. ἵπποι. 2, E. 14. ἔργα εἶναι. p. ib. ζωγράφους. v. ib. καὶ καταλιπὼν. 1. καταλιπὼν. 2, E. 15. ἀνθρώπεια. 1, v. καὶ τὰ ἀνθρ. f, l, s, E. ἀνθρώπινα. l. ib. τότε ὁ ἀθ. s. (sic.) τότε ὡς ὁ ἀθ. v, a, m. τότε ὁ ἀθύρων. l. ib. ἀθύρων καὶ. p. 16. ἐρυσθρίασεν. l. 17. οὐ γὰρ πικρός. v. οὐδὲ. π. a. 18. τὸ ταῦτα. 1, f, v. τοσαῦτα. l, s, E. 19. φαίνεσθαι. p et π. ante corr. ib. τῷ γε. v. ib. τε μιμητικόν. a. ib. ἀναρρυσθμίζεν. p. ib. τε καὶ ποιεῖν. π. 20. πιθανώτερα. v. 21. ὦ Δάμι ἢ μιμητικὴ. p. ib. ἡγούμεθα. v. ib. μιμείσθαι. p. 23. γραφικὴν γε. m, o. γραφικὴν τε. C, a. ib. ἢ δύναται. 1, m. (γρ. τε οὖσαν ἢ δύναται) ἢ δύνατο. 2, E. 24. δὲ ἐτέραν. p, l. 25. ἄρα. p. ib. πεπηρωμένος — Δάμι. om. 2, a, Rh. 26. Δία. p. 28. ἦκειν τοῖς ἀνθρώποις. l. ib. om. τὴν. l. ib. τέχνης. a. 29. δὲ ζωγραφίαν. l, s, a. 32. ὃ δὲ ξύγκειται. p. ib. οὐ γὰρ. p. 33. χρεῦει. v.

ἐνσημαίνει οὔτε κόμης τινὸς ἢ ὑπῆρης ἄνθος, ἀλλὰ μονοτρόπως ξυντιθέμενα τῷ τε ξανθῷ ἀνθρώπῳ
 ἔοικε καὶ τῷ λευκῷ, καὶν τούτων τινὰ τῶν Ἰνδῶν λευκῇ τῇ γραμμῇ γράψωμεν, μέλας δὲ πον δόξει, 76
 τὸ γὰρ ὑπόσιμον τῆς θινὸς καὶ οἱ ὀρθοὶ βόστρυχοι καὶ ἡ περιττὴ γένυς καὶ ἡ περὶ τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς ὅλον ἐκπληξίς μελαίνει τὰ ὀρώμενα καὶ Ἰνδὸν ὑπογράφει τοῖς γε μὴ ἀνοήτως ὀρώσιν. ὅθεν
 εἴπομεν ἂν καὶ τοὺς ὀρώοντας τὰ τῆς γραφικῆς ἔργα μιμητικῆς δεῖσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐπαινεσείε τις 5
 τὸν γεγραμμένον ἵππον ἢ ταῦρον μὴ τὸ ζῶον ἐνθυμηθεῖς, ὃ εἴκασται, οὐδ' ἂν τὸν Αἰαντὰ τις
 τὸν Τιμομάχου ἀγασθείη, ὃς δὴ ἀναγέγραπται αὐτῷ μεμνηνός, εἰ μὴ ἀναλάβοι τι ἐς τὸν νοῦν Αἰ-
 αντος εἰδῶλον καὶ ὡς εἰκὸς αὐτὸν ἀπεικονότα τὰ ἐν τῇ Τροίᾳ βουκόλια καθῆσθαι ἀπειρηκότα,
 βουλήν ποιούμενον καὶ ἑαυτὸν κτείνειν. ταυτὶ δέ, ὃ Δάμι, τὰ τοῦ Πάριου δαίδαλα μῆτε χαλκευτι-
 κῆς μόνον ἀποφαινόμεθα, γεγραμμένοις γὰρ εἴκασται, μῆτε γραφικῆς, ἐπειδὴ ἐχαλκεύθη, ἀλλ' ἡρώ- 10
 μεθα σοφίσασθαι αὐτὰ γραφικὸν τε καὶ χαλκευτικὸν ἕνα ἄνδρα, ὅλον δὲ τι παρ' Ὀμήρῳ τὸ τοῦ
 Ἡφαίστου περὶ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδα ἀναφαίνεται. μετὰ γὰρ καὶ ταῦτα ὀλλύντων τε καὶ ὀλ-
 λυμένων, καὶ τὴν γῆν ἡματῶσθαι φήσεις χαλκῇν οὔσαν.

Τοιαῦτα σπουδάζοντι τῷ ἀνδρὶ ἐφίστανται παρὰ τοῦ βασιλέως ἄγγελοι καὶ ἐρμηνεύς, ὡς ποι- XXIII
 οῦτο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ξένον ἐς τρεῖς ἡμέρας, μὴ γὰρ πλείονων νενομίσθαι τοὺς ξένους ἐνομιλεῖν 15
 τῇ πόλει, καὶ ἡγοῦντο αὐτῷ ἐς τὰ βασίλεια. ἡ πόλις δ' ὡς μὲν ἔχει τοῦ τείχους, εἴρηκα, φασὶ δ'
 ὡς ἀτάκτως τε καὶ Ἀττικῶς τοὺς στενωποὺς τέτμηται κατεσκευασταὶ τε οἰκλαῖς, εἰ μὲν ἔξωθεν 77
 ὀρώη τις αὐτάς, ἕνα ἐχούσαις ὄροφον, εἰ δ' ἔσω παρελθόντι τις, ὑπογείους ἤδη καὶ παρεχομέναις
 ἴσα τοῖς ἄνω τὰ ὑπὸ τῇ γῇ. ἱερὸν δὲ ἰδεῖν Ἥλιον φασίν, ὃ ἀνείτο Ἀίας ἐλέφας, καὶ ἀγάλματα XXIV
 Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ καὶ Πάριου ἔτερα, χαλκοῦ δ' ἦν ταῦτα μέλανος. οἱ δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῖχοι, πυρ- 20
 σαῖς λίθοις ὑπαστράπτει χρυσοῦς αὐγὴν ἐκιδιδούς εἰκνύαν ἀκτῖνι. τὸ δὲ ἔδος αὐτὸ μαργαρίτιδος
 ξύγκειται συμβολικὸν τρόπον, ὃ βάμβαροι πάντες ἐς τὰ ἱερὰ χρῶνται.

Περὶ δὲ τὰ βασίλεια οὔτε ὄγκον ἰδεῖν φασιν οἰκοδομημάτων, οὔτε δορυφόρους ἢ φύλακας, ἀλλ' XXV
 οἷα περὶ τὰς τῶν λαμπρῶν οἰκίας, ὀλίγους οἰκέτας καὶ διαλεχθῆναι τῷ βασιλεῖ δεομένους τρεῖς,
 οἶμαι, ἢ τέτταρας καὶ τὸν κόσμον τοῦτον ἀγασθῆναι μᾶλλον ἢ τὰ ἐν Βαβυλῶνι φλεγμαίνοντα, 25
 καὶ πολλῶ πλεον ἔσω παρελθόντες· καὶ γὰρ τοὺς ἀνδρῶνας καὶ τὰς στοὰς καὶ τὴν αὐλὴν πᾶσαν
 κεκολάσθαι φασίν. ἔδοξεν οὖν τῷ Ἀπολλωνίῳ φιλοσοφεῖν ὁ Ἰνδὸς καὶ παραστησάμενος τὸν ἐρμη- XXVI
 νέα „χαίρω“, εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, φιλοσοφοῦντά σε ὀρῶν.“ ἐγὼ δὲ ὑπερχαίρω“ ἔφη „ἐπειδὴ οὕτω
 περὶ ἐμοῦ οἶε.“ „τοῦτ' δὲ νενόμισται παρ' ὑμῖν,“ εἶπεν „ἢ σὺ πρὸς τὸ ἐπικεκῆς τοῦτο τὴν ἀρχὴν
 κατεστήσω;“ „σωφρόνως“ ἔφη „νενομισμένῳ σωφρονέστερον χρῶμαι, καὶ πλείστα μὲν ἔχω ἀνθρώ- 30 78
 πων, δέομαι δὲ ὀλίγων, τὰ γὰρ πολλὰ τῶν φίλων τῶν ἑμαυτοῦ ἡγοῦμαι.“ „μακάριε τοῦ θησαν-
 ροῦ,“ εἶπεν, „εἰ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερῶν τοὺς φίλους, ἐξ ὧν ἀναφύεται σοι πολλὰ τε καὶ
 ἀγαθὰ.“ „καὶ μὴν καὶ τοῖς ἐχθροῖς“ ἔφη „κοινωνῶ τοῦ πλούτου. τοὺς γὰρ ἀεὶ ποτε διαφόρους
 τῇ χώρᾳ ταύτῃ βαρβάρους προσοικονῶντας, καὶ καταδρομαῖς χρωμένους ἐς τὰμὰ ὅρια ὑποποιού-
 μαι τουτοῖσι τοῖς χρήμασι καὶ δορυφορεῖται μοι ὑπ' αὐτῶν ἡ χώρα, καὶ οὔτε αὐτοὶ ἐπὶ τὰμὰ φοι- 35
 τῶσι τοὺς τε ὁμόρους αὐτοῖς βαρβάρους ἀνείργουσι, χαλεποὺς ὄντας.“ ἐρομένου δὲ αὐτὸν τοῦ

1. ξυντιθέμεθα. v. 3. ὑπόσιμον. p. ib. περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς. p. et s ante corr. l. ex corr. 5. οὐ γὰρ ἂν
 ἐπ. 1, m, o. οὐ γὰρ ἐπ. 2, a. 7. τιμομάχου. a. Timmach. Rh. ib. ἀναλάβοι τί. l. s. καθείσθαι. v. 9. ἀποκτε-
 ναι. l. 10. ἀποφαινόμεθα. π. ἀποφαινόμεθα. p. 2, E. ib. ἀγώμεθα. a. 11. παρὰ. f. l. παρὰ τοῦ χαλκῆος. v.
 12. μετὰ. l. ib. γὰρ ταῦτα. π. ib. ὀλλύντων. l. 15. ἐροχλεῖν. v. 16. ἡ πόλις. l. ib. ἔχει. C. ἔχει. E. 17. ἀτάκτως.
 p. f. v. εὐτάκτως. π. l ex corr. s, E, Rh: ordinate. 18. ὑπογείως. a, m. 19. ταῖς ἄνω. v. ib. τὴν γῆν. p. ib.
 ὃ ἀνείπεν. p. 20. πάριον. π. 21. ἀστράπτει. l, s, a. 23. οὐδὲ ὄγκον. 2, a. 25. καὶ τὸν κόσμον ἀγασθῆναι μᾶλλον
 ἢ τὰ ἐν Βαβυλῶνι φλεγμαίνοντα. Φ. (332, b, 3.) ib. ἀγασθῆναι ἢ. C, E. ἀγασθῆναι μᾶλλον ἢ. Φ. 28. ἐγὼ δὲ γε.
 f. 29. τοῦτ' ἔγω. l. ib. παρ' ὑμῖν. l. 32. χρυσοῦ τε καὶ. 1. χρυσοῦ καὶ. 2, E. ib. ἀντερῶν. m, o. ἀνταρῶν. p, (ex.
 corr.) π, f, s, l. ἀνταρῶν. v, a. 33. καὶ μὲν. o. 34. προσοικονῶντας. a. ib. καὶ καταδρομαῖς. 1. καταδρομαῖς. 2.
 E. ib. ταμὰ. 1, f, v. τὰ ἐμὰ. s, E. ib. ὅρια. s. 35. αὐτὰ. v. ib. ταμὰ. f.

Ἀπολλωνίου, εἰ καὶ Πῶρος αὐτοῖς ἐτέλει χρήματα, „Πῶρος“ εἶπε „πολέμου ἦρα, ἐγὼ δὲ εἰρήνης.“ πάντῃ τοῖς λόγοις τούτοις ἐχειροῦτο τὸν Ἀπολλώνιον καὶ οὕτως αὐτοῦ ἡττήθη, ὥς Εὐφρότη ποτὲ ἐπιπλήττων μὴ φιλοσοφοῦντι „ἡμεῖς δὲ ἀλλὰ τὸν Ἰνδὸν Φραώτην αἰδώμεθα.“ φάναι, ὄνομα γὰρ τῷ Ἰνδῷ τοῦτο ἦν, σατράπην δέ, ἐπειδὴ μεγάλων παρ’ αὐτοῦ ἡξιώθη, βουλευθέντος αὐτὸν ἀναδῆσαι μίτρα χρυσῇ κεκοσμημένῃ λίθοις ποικίλοις „ἐγὼ“, ἔφη „εἰ καὶ τῶν ζηλούντων τὰ τοιαῦτα ἦν, παρηγησάμην ἂν αὐτὰ νῦν καὶ ἀπέριψα τῆς κεφαλῆς Ἀπολλωνίῳ ἐντυχόν, οἷς δὲ μήπω πρότερον ἀναδεῖσθαι ἡξίωσα, πῶς ἂν νῦν κοσμοίμην τὸν μὲν ξένον ἀγνοήσας, ἑαυτοῦ δὲ ἐκλαθόμενος;“ ἤρετο αὐτὸν καὶ περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ „οἶνον μὲν“ ἔφη „πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ Ἥλῳ σπένδω, ἃ δ’ ἂν ἐν θήρῃ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι, ἐμοὶ δ’ ἀπόχρη τὸ γυμνάσθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι καὶ ὁ καρπὸς τῶν φοινίκων καὶ ὀπόσα ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δὲ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ὧν γεωργοὶ αἶδε αἱ χεῖρες.“ ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος ὑπερήδeto τε καὶ ἐς τὸν Λάμιν θαμὰ ἑώρα.

XXVII Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς διελέχθησαν περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς παρὰ τοὺς Βραχυῆνας, τὸν μὲν παρὰ τοῦ Βαβυλωνίου ἡγεμόνα ἐκέλευσε ξενίζειν, ὥσπερ εἰώθει τοὺς ἐκ Βαβυλωνος ἥκοντας, τὸν δὲ παρὰ τοῦ σατράπην ἀπικναι λαβόντα ἐφόδια, αὐτὸς δὲ λαβόμενος τῆς τοῦ Ἀπολλωνίου χειρὸς, καὶ κελεύσας ἀπελθεῖν τὸν ἐρμηνέα „ἄρ’ ἂν“ ἔφη „ποιήσαιο με συμπότην;“ ἤρετο δ’ αὐτὸν φωνῇ Ἑλλάδι. ἐκπλαγέντος δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ „τοῦ χάριν οὐκ ἐξ ἀρχῆς οὕτω διελέγου;“ φήσαντος „ἔδωκα“ ἔφη „θρασὺς δόξα μὴ γινώσκων ἑαυτὸν, μὴδ’ ὅτι βάρβαρον εἶναι με δοκεῖ τῇ τύχῃ, σοῦ δὲ ἡττηθεὶς, ἐπειδὴ καὶ σὲ ὁρῶ ἐμοὶ χαίροντα, οὐκ ἡδυνήθην ἑαυτὸν κρύπτειν, ὥς δὲ μεστός εἰμι τῆς Ἑλλήνων φωνῆς, ἐν πολλοῖς δηλώσω.“ „τί οὖν“ εἶπεν „οὐκ αὐτὸς ἐπήγγειλας ἐμοὶ τὸ συμπόσιον, ἀλλ’ ἐμὲ σοὶ κελεύεις ἐπαγγέλλειν;“ „ὅτι σε“ ἔφη „βελτίω ἑαυτοῦ ἡγοῦμαι, τὸ γὰρ βασιλικώτερον σοφία ἔχει.“ καὶ ἅμα ἤγεν αὐτόν τε καὶ τοὺς ἀμφ’ αὐτόν, οὐπερ εἰώθει λούσθαι. τὸ δὲ βαλανεῖον παραδείσος ἦν σταδίου μῆκος, ᾧ μέση κολυμβήθρα ἐνωρῶντο πηγὰς ἐκδεχομένη ποτίμου τε καὶ ψυχροῦ ὕδατος, τὰ δὲ ἐφ’ ἑκάτερα δρόμοι ἦσαν, ἐν οἷς ἀκοντίω τε καὶ δίσκῳ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον ἑαυτὸν ἐξήσκει, καὶ γὰρ τὸ σῶμα ἔρρωτο ὑπὸ τῇ ἡλικίᾳ — ἐπτά γὰρ καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονὼς ἦν — ὑπὸ τῇ τοῦ ὧδε γυμνάζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἔχοι, ἐπήδα ἐς τὸ ὕδωρ καὶ ἐγύμναξεν ἑαυτὸν τῷ νεῖν. ὥς δὲ ἐλούσαντο, ἐβάδιζον ἐς τὸ συσσίτιον ἐστεφανωμένοι, τουτὶ δὲ νενόμισται Ἰνδοῖς, ἐπειδὴ ἐς τοῦ βασιλέως πίνωσιν.

XXVIII Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ σῆμα παραλιπεῖν τοῦ πότου σαφῶς γε ἀναγεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Λάμιδος· εὐωχεῖται μὲν γὰρ ἐπὶ στιβάδος ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν συγγενῶν μέχρι πέντε οἱ ἐγγύς, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐν θάκοις συσσιτοῦσι. τράπεζα δὲ, ὥσπερ βωμὸς ὕψος ἐς γόνυ ἀνδρὸς ἐξωκοδόμηται μέση, κύκλον ἐπέχουσα χοροῦ ξυμβεβλημένου ἀνδρῶν τριάκοντα, ἐφ’ ἧς δάφναι τε διαστρώννυνται καὶ κλῶνες ἕτεροι παραπλήσιοι μὲν τῇ μυρρίνῃ, φέροντες δὲ Ἰνδοῖς μύρον. ἐνταῦθα διάκεινται ἰχθυὺς μὲν καὶ ὄρνιθες, διάκεινται δὲ λέοντες τε ὅλοι καὶ δορκάδες καὶ σῦες καὶ τίγρεις ὀσφύες, τὰ γὰρ λοιπὰ τοῦ θηρίου παραιτοῦνται ἐσθίειν, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτο φασιν, ὅταν πρῶτον γένη-

2. οὕτως ἡττήθη. m. 4. ἐπειδὴ. 1. ἐπεὶ. 2. E. ib. ἡξιώθη. 1. ἡξίωτο. 2. E. 6. ἂν αὐτὰ. π. ἂν αὐτόν. p. αὐτὰ. 2. E. 7. ἀναδῆσασθαι. p. ib. ἑαυτοῦ. p. 8. τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης — Λάμιν θαμὰ ἑώρα. Σ. v. Πῶρος. ib. αὐτὸν περὶ. π. ib. οἶνον μὲν. 1. Σ. οἶνον. 2. E. 9. γυμνάζεσθαι. m. o. Σ. 10. τὰ δ’ ἐμὰ. l. ib. καὶ καρπός. Σ. ib. ὀπόσα ὁ π. 1. ὀπόσα μοι ὁ π. 2. Σ. E. 11. δ’ ἐμοὶ. p. 12. Λάμιν. Σ. 13. διελέχθη. p. διελέχθησαν. a. ib. περὶ τοὺς. p. 16. ἂν ποιήσαιο. o. ib. ἤρετο δ’ αὐτόν. v. ἤρετο αὐτόν. C. cett. et E. ib. ἐλάδι. l. 17. ἐξ-αρχῆς. f. s. 18. μὴδ’. E. ib. τέχνη. l. 19. καὶ σε. o. 21. ἐμοὶ σε. p. ib. ὅτι σε. f. v. ὅτι σε. E. ib. καὶ βελτίω. p. 22. ἔχοι. a. ib. αὐτόν τε καὶ. 1. αὐτόν καὶ. 2. E. ib. ἀμφ’ αὐτόν. l. s. ἀμφ’ αὐτόν. E. 23. ἐνωρῶντο. v. 24. ἀκοντίω τε καὶ. 1. ἀκοντίω καὶ. 2. E. 25. εἴκοσιν ἔτη γεγονὼς ἦν. 1. εἴκοσι γεγονὼς ἔτη ἦν. 2. E. 26. ἐπειδὴ. p. ἐδὴ δὲ. π. ib. ἔχει. v. 28. ἐπειδὴ. o. 29. δὲ. om. p. ib. μὴ δὲ. s. a. ib. γε. om. p. 30. συγγενῶν. p. 32. ξυμβεβλημένου τριάκοντα. p. ib. ἐφ’ οἷς. l. s. a. m. ib. διαστρώννυνται. C. διαστρώννεται. E. 33. μύρον. E. 34. τέγρεων. a. 35. ὅτ’ ἂν. f.

ται, τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν ἀνίσχοντι αἶθρην τῷ Ἠλίῳ. καὶ ἀνιστάμενος ὁ δαιτυμὼν φοιτᾷ πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ τὰ μὲν ἀνελόμενος τούτων, τὰ δὲ ἀποτεμὼν ἀπελθὼν ἐς τὸν ἑαυτοῦ θάκον ἐμπίπλεται θαμινὰ ἐπεσθίων τοῦ ἄρτου. ἐπειδὴν δὲ ἱκανῶς ἔχουσιν, ἐσφέρονται κρατῆρες ἀργυροῖ τε καὶ χρυσοῖ, δέκα συμπτώταις ἀποχρῶν εἰς, ἀφ' ὧν πίνουσι κύψαντες, ὥσπερ ποτιζόμενοι. μεταξὺ δὲ πίνοντες ἐπεσάγονται ἀγερωχίας ἐπικινδύνους καὶ οὐκ ἔξω τοῦ σπουδάζειν· παῖς γὰρ τις, ὥσπερ ὁ τῶν ὀρχηστρίδων, ἀνεροπιεῖτο κούφως συναφιεμένου αὐτῷ βέλους ἐς τὸ ἄνω, καὶ ἐπειδὴ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς γένοιτο, ἐκνίστα ὁ παῖς ὑπεραίρων ἑαυτὸν τοῦ βέλους, καὶ ἀμαρτόντι τοῦ κυβιστᾶν ἔτοιμα ἦν βεβλήσθαι· ὁ γὰρ τοξότης πρὶν ἀφίεναι περιήει τοὺς ξυμπότας ἐπιδεικνὺς τὴν ἀκίδα καὶ διδοὺς ἔλεγχον τοῦ βέλους. καὶ τὸ διὰ σφενδόνης δὲ τοξεῦσαι καὶ τὸ ἐς τρίχα ἵεναι καὶ τὸν νῖον τὸν ἑαυτοῦ σκιαγραφῆσαι βέλεσιν ἀνεστῶτα πρὸς σανίδα σπουδάζουσιν ἐν τοῖς πότοις καὶ κατορθοῦσιν αὐτὰ μεθύοντες. οἱ μὲν δὲ περὶ τὸν Δάμιν ἐξεπλήττοντο αὐτὰ ὡς εὐσκοπα καὶ τὴν ξυμμετρίαν τῆς τοξείας ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ξυνεσίτει γὰρ τῷ βασιλεῖ ὁμοδιαίτῳ ὄντι, τούτοις μὲν ἦττον προσεῖχε, πρὸς δὲ τὸν βασιλέα „εἰπέ μοι, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „πόθεν οὕτως ἔχεις φωνῆς Ἑλλάδος φιλοσοφία τε ἢ περὶ σε πόθεν ἐνταῦθα; οὐ γὰρ ἐς διδασκάλους γε οἶμαι ἀναφέρειν, ἐπεὶ μὴδὲ εἶναι τινες ἐν Ἰνδοῖς εἰκὸς διδασκάλους τούτου.“ γελάσας οὖν ὁ βασιλεὺς „οἱ μὲν παλαιοὶ“ ἔφη „τὰς ἐρωτήσεις τῶν καταπλεόντων ἐποιοῦντο, εἰ λησταὶ εἰσιν, οὕτως αὐτὸ καίτοι χαλεπὸν ὃν κοινὸν ἡγοῦντο, ὑμεῖς δὲ μοι δοκεῖτε τοὺς ἐπιφοιτῶντας ὑμῖν ἐρωτᾶν, μὴ φιλόσοφοι εἰσιν, οὕτως αὐτὸ καίτοι θειότατον τῶν κατ' ἀνθρώπους ὃν καὶ τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὑπάρχειν οἴεσθε. καὶ ὅτι μὲν παρ' ὑμῖν ταῦτον τῷ ληστεύειν ἐστίν, οἶδα, ὁμοίῳ μὲν γὰρ σοὶ ἀνδρὶ οὐ φασιν εἶναι ἐντυχεῖν, τοὺς δὲ πολλοὺς, ὥσπερ σκυλεύσαντας αὐτὸ ἐτέρων περιβεβλήσθαι τε ἀναρμόστως καὶ σοβεῖν ἄλλοτρίαν ἐσθῆτα ἐπισύροντας· καὶ νῆ Δί', ὥσπερ οἱ λησταὶ τρυφῶσιν εἰδότες ὅτι ὑπὸ τῇ δίκῃ κεῖνται, οὕτω κἀκεῖνους φασὶ γαστρί τε διδόναι καὶ ἀφροδισίοις καὶ ἀμπεχόνῃ λεπτῇ. τὸ δὲ αἴτιον· νόμοι ὑμῖν, οἶμαι, εἰσίν, εἰ μὲν τὸ νόμισμα παραφθείροι τις, ἀποθνήσκειν αὐτόν, καὶ παιδῖον εἰ τις παρεγγράφοιτο, ἢ οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐπὶ τούτῳ, τοὺς δὲ τὴν φιλοσοφίαν ὑποβαλλομένους ἢ παραφθείροντας οὐδεὶς, οἶμαι, νόμος παρ' ὑμῖν ἴσχει, οὐδὲ ἀρχή τις ἐπ' αὐτοὺς τέτακται. παρ' ἡμῖν δὲ ὁλίγοι μὲν τοῦ φιλοσοφεῖν ἄπτονται, δοκιμάζονται δὲ ὥδε· χρή τὸν νέον, ἐπειδὴν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονὼς τύχη, τουτὶ δ', οἶμαι, καὶ παρ' ὑμῖν ἐφήβου μέτρον, ὑπὲρ τὸν Ἑφραῖν ποταμὸν ἔλθειν παρὰ τοὺς ἀνδρας, οὓς σὺ ὠρμηκας, εἰπόντα δημοσίᾳ πρότερον ὅτι φιλοσοφήσοι, ἢ ἢ τοῖς βουλομένοις ἐξείργειν αὐτόν, εἰ μὴ καθαρὸς φοιτῇ. καθαρὸν δὲ λέγω πρῶτον μὲν τὸ ἐς πατέρα καὶ μητέρα ἡκον, μὴ περὶ αὐτοὺς ὄνειδός τι ἀναφαίνοιτο, εἰδ' οἱ τούτων γονεῖς καὶ τρίτον γένος ἐς ἄνω, μὴ ὑβριστῆς τις ἢ ἀκρατῆς ἢ χρηματιστῆς ἄδικος. ὅταν δὲ μηδεμίᾳ οὐλῇ περὶ τούτους ἀναφαίνηται, μὴδὲ στίγμα ὅλως μὴδὲν, αὐτὸν ἤδη διορᾶν τὸν νέον καὶ βασανίζειν, πρῶτον μὲν, εἰ μνημονικός, εἴτα, εἰ κατὰ φύσιν αἰδήμων, ἀλλὰ μὴ πλαττόμενος τοῦτο μὴ μεθυστικός μὴ

1. πρὸς τὴν τράπεζαν φοιτᾷ. v. 2. τὰ μὲν τούτων. p. ib. θάκον. E. 3. ἐσθίων. p. ib. ἐπειδὴ. o. ib. δὴ ἱκανῶς. f. 4. ἀποχρῶν εἰς. f. ἀποχρῶντες, εἰς. m. 5. πῶς γὰρ τις. a. ib. ὥσπερ ὁ τῶν. f, l, s, a. ὥσπερ τῶν. 1, v, m, o. 6. ἀνεροπιεῖτο. π. ib. συναφιεμένου αὐτῷ β. 1. (u). συναφιεμένου β. 2, E. ib. ἐς τὰ ἄνω. p, v. 7. αὐτόν. p. ib. m: γρ. ὑπαίρων. 9. τὸ σφενδόνης. m, o. ib. ἵεναι. a. ib. καὶ τὸν νῖον τὸν. om. v. cum lacuna. 10. σὺν βέλεσιν. v. 11. οἱ μὲν δὲ. C. οἱ μὲν. E. 12. ξυνεσίτει. p, l. 13. εἰπέ μοι, ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, ὦ βασιλεῦ — διδασκάλους τούτου. E. (442.) ib. φωνῆς ἔχεις. l. 14. ἐνταῦθεν. v. ib. οἶμαι γε. E. sed A: γε οἶμαι. ib. ἀνα-

φύρεις. E. 15. ἐπειδὴ. p. ib. μὴ δὲ. π, a. μὴ. E. sed A: μὴδὲ. ib. ἐν Ἰνδοῖς διδ. E. 17. ἡμῖν. v. ἡμῖν. l. corr. sec. m. 18. κατ' ἐνίους. v. 19. γὰρ σοὶ. v, l. γὰρ σοὶ. E. ib. εἶναι ἐντυχεῖν. 1. ἐντυχεῖν. 2, E. 20. ἄν τὸ ε. o. ib. τε ἀναρμόστως. π. τε αὐτὸ ἀναρμ. p, 2, E. 21. ἄλλοτρίους ἐσθῆτας. v. ib. Δία. p. 22. γαστρί. a. ib. ἐμπεχόνῃ. v. 24. παρεγγράφοιτο. 1 et m. γρ. o. παραγράφαιτο. 2, a, m. Scr. παρεγγράφοιτο. 26. ἡμῖν μὲν. v. 27. τύχοι. v. ib. παρ' ὑμῶν. s, a. 28. οὓς. π. inde m: οἷς. (mg. γρ. οὓς.) ib. περὶ τοὺς. p. ib. φιλοσοφήσει. m. (mg. γρ. φιλοσοφήσοι.) o. 30. ὄνειδός τις. l, s, a, m. 31. ἀκρατῆς. v. ib. μὴ δὲ μία. l. 32. ἀναφαίνεται. v.

λίχνος μὴ ἀλαζών μὴ φιλόγελως μὴ θρασὺς μὴ φιλολοίδορος, εἰ πατὴρ ὑπὴρκος εἰ μητὴρ εἰ δι-
 83 δασκάλων εἰ παιδαγωγῶν, ἐπὶ πᾶσιν, εἰ μὴ κακὸς περὶ τὴν ἑαυτοῦ ὥραν. τὰ μὲν δὴ τῶν γειναμέ-
 νων αὐτὸν καὶ οἱ ἐκείνους ἐγείναντο, ἐκ μαρτύρων ἀναλέγονται καὶ γραμμάτων, ἃ δημοσίᾳ κεῖται.
 ἐπειδὴν γὰρ τελευτήσῃ ὁ Ἰνδός, φοιτᾷ ἐπὶ θύρας αὐτοῦ μία ἀρχὴ τεταγμένη ὑπὸ τῶν νόμων ἀνα-
 5 γράφειν αὐτόν, ὥς ἐβίω, καὶ ψευσαμένῳ ἢ ψευσθέντι τῷ ἄρχοντι ἐπιτιμῶσιν οἱ νόμοι μὴ ἄρξαι
 αὐτόν. ἔτι ἀρχὴν μηδεμίαν, ὥς παραποιήσαντα βίον ἀνθρώπου, τὰ δὲ τῶν ἐφήβων ἐς αὐτοὺς ὁρῶν-
 10 τες ἀναμανθάνουσι. πολλὰ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἡθῶν ἐρμηνεύουσι, πολλὰ δ' ἐν
 ὀφρύσι καὶ παρειαῖς κεῖται γνωματεύειν τε καὶ θεωρεῖν, ἀφ' ὧν σοφοὶ τε καὶ φυσικοὶ ἄνδρες, ὥσπερ
 ἐν κατόπτρῳ εἰδῶλα, τοὺς νοῦς τῶν ἀνθρώπων διαθεῶνται. μεγάλων γὰρ δὴ ἀξιουμένης φιλοσο-
 15 φίας ἐνταῦθα καὶ τιμὴν τούτου παρ' Ἰνδοῖς ἔχοντος ἀνάγκη πᾶσα ἐμβαδανίζεσθαι τε τοὺς ἐπ' αὐ-
 τὴν ἰόντας ἐλέγχους τε ὑποβεβλήσθαι μυθίοις. ὥς μὲν δὴ ἐπὶ διδασκάλοις αὐτὸ ποιοῦμεθα καὶ ἐς
 XXXI δοκιμασίαν ἡμῖν τὸ φιλοσοφεῖν ἦκει, σαφῶς εἰρηκα, τοῦ μὲν δὲ ὧδε ἔχει. ἐγὼ μὲν πάμπαν βασι-
 λέως ἐγενόμην, ὃς ἦν μοι ὁμώνυμος, πατὴρ δὲ ἰδιώτου. καταλειφθεὶς γὰρ κοιμῶν νέος ἐπίτροποι
 μὲν αὐτῷ ἐγένοντο δύο τῶν ξυγγενῶν κατὰ τοὺς τῶν Ἰνδῶν νόμους, ἔπραττον δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ
 15 βασιλικά οὐ χρηστῶς, μὰ τὸν Ἥλιον, οὐδὲ ξυμμέτρως, ὅθεν βαρεῖς τοῖς ὑπὴρκοῖς ἐφαίνοντο καὶ ἡ
 ἀρχὴ κακῶς ἦκουε. ξυστάντες οὖν ἐπ' αὐτοὺς τῶν δυνατῶν τινες ἐπιτίθενται σφισιν ἐν ἑορτῇ καὶ
 κτείνουσι τῷ Ἰνδῷ θύοντας, αὐτοὶ τε ἐπεσπιδήσαντες τῷ ἄρχειν ξυνέσχον τὰ κοινά. δειδαντες οὖν
 οἱ ξυγγενεῖς περὶ τῷ πατρὶ μῆπω ἐκκαίδεκα ἔτη γεγονότι πέμπουσιν αὐτὸν ὑπὲρ τὸν Ἰφρασίον παρὰ
 τὸν ἐκεῖ βασιλέα. πλείονων δὲ ἢ ἐγὼ ἄρχει καὶ εὐδαίμων ἢ χώρα παρὰ πολὺ τῆς ἐνταῦθα. βου-
 20 λομένου δ' αὐτὸν τοῦ βασιλέως παῖδα ποιῆσθαι, τοῦτι μὲν παρητήσατο φήσας μὴ φιλονεικεῖν τῇ
 84 τύχῃ ἀφηρημένη αὐτὸν τὸ ἄρχειν, ἐδεήθη δ' αὐτοῦ ξυγχορῆσαι οἱ φιλοσοφῆσαι βαδίσαντι παρὰ
 τοὺς σοφοὺς, καὶ γὰρ ἂν καὶ ὄξον καρτερεῖσαι τὰ οἴκοι κακά. βουλομένου δὲ τοῦ βασιλέως καὶ
 25 κατὰγειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, „εἰ γνησίως“ ἔφη „φιλοσοφοῦντα αἰσθοιο, κάταγε, εἰ δὲ
 μή, ἔα με οὕτως ἔχειν.“ αὐτὸς οὖν ὁ βασιλεὺς ἦκων παρὰ τοὺς σοφοὺς μεγάλων ἂν ἔφη παρ' αὐ-
 30 τῶν τυχεῖν, εἰ τοῦ παιδὸς ἐπιμεληθεῖεν γενναίου τὴν φύσιν ἡδὴ ὄντος, οἱ δὲ κατιδόντες τι ἐν
 αὐτῷ πλεον ἡσπάσαντο προσδοῦναι οἱ τῆς αὐτῶν σοφίας καὶ προθύμως ἐπαίδεον προσκείμενον
 πάννυ τῷ μανθάνειν. ἐβδόμῳ δὲ ἔτει νοσῶν ὁ βασιλεὺς, ὅτε δὴ καὶ ἐτελεύτα, μεταπέμπεται αὐτὸν
 καὶ κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς ἀποφαίνει τῷ υἱῷ τὴν τε θυγατέρα ὁμολογεῖ πρὸς ὧραν οὖσαν, ὁ δὲ,
 ἐπειδὴ τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν εἶδε κολάκων καὶ οἴνου καὶ τῶν τοιούτων κακῶν ἦν τῷ μεστόν τε
 35 ὑποψιῶν πρὸς αὐτόν, „σὺ μὲν“ ἔφη „ταῦτ' ἔχε καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπάσης ἐμποροῦ, καὶ γὰρ εὐήτης
 μηδὲ τὴν προσήκουσαν ἑαυτῷ βασιλείαν κτήσασθαι δυναθὲντα θρασέως δοκεῖν ἐπὶ τὴν μὴ προσή-
 κουσαν ἦκειν, ἐμοὶ δὲ τὴν ἀδελφὴν δίδου, τοῦτι γὰρ μόνον ἀπόχρη μοι τῶν σῶν.“ καὶ λαβὼν τὸν
 γάμον ἔξῃ πλησίον τῶν σοφῶν ἐν κώμαις ἑπτὰ εὐδαίμοσιν, ὥς ἐπέδωκε τῇ ἀδελφῇ ὁ βασιλεὺς ἐς
 ζώνην. γίγνομαι τοίνυν ἐγὼ τοῦ γάμου τούτου καὶ με ὁ πατήρ τὰ Ἑλλήνων παιδεύσας ἔχει παρὰ
 35 τοὺς σοφοὺς πρὸ ἡλικίας ἴσως, δώδεκα γὰρ μοι τότε ἦν ἔτη, οἱ δὲ ἔτρεφον ἴσα καὶ ἑαυτῶν παῖδα,

1. ἡ μητὴρ ἢ δ. m, o. 2. παιδευτῶν. v. 3. γείναντο. m, o. ib. κείνται. l, s, a, m. 4. ἐπειδὴ. o. ib. ἐπὶ
 θύρας. 2, a. ἐπὶ θύραις. 1, m, o. 5. ψευσαμένῳ ἢ. π. ψευσαμένῳ τι ἢ. p, 2, E. 7. ἀνθρωπείων. 1. ἀνθρωπίνων.
 2, E. ib. πολλὰ δὲ. p. 10. τούτου παρ' Ἰνδοῖς ἔχοντος. π. παρ' Ἰνδοῖς τούτου ἔχοντος. 2, E. παρ' Ἰνδοῖς ἔχουσης.
 p. 12. τοῦ μὲν — ἔχει. om. l, s, a. habet Rh. 13. καταληφθεὶς. v, a. 18. περὶ τῷ πατρὶ. f, l, s, E. ἐπὶ τῷ πατρὶ.
 1. παρὰ τῷ πατρὶ. v. ib. τὸ. v. τῶν. l. 20. αὐτὸν βασιλέως. v. ib. δὲ μὴ. p. 21. ἀφῃμένη. v. ib. ἐδεήθη αὐτοῦ.
 p. 22. βουλευομένου. f, v et l ante corr. 24. παρὰ τοὺς σοφοὺς ἦκων. π, 2, a, m. ἦκων. om. cett. p. ἦκων παρὰ
 β α
 τοὺς σοφοὺς. o. 25. τυχεῖν παρ' αὐτῶν. l. sic restituto ordine. ib. κατιδόντες τί. l, s, E. 26. προσδοῦναι. l.
 ib. αὐτῶν. E. αὐτῶν. s. 27. δ' ἔτει. p. ib. ὅτε δὲ. v, l. 28. τὴν τε θ. 1. τὴν δὲ θ. 2, E. 29. υἱὸν τοῦ βασιλέως. p.
 ib. οἶδε. v. ib. οἴων. v. 31. μὴ δὲ. s, a, m. 32. μοι. om. v. 33. ἐπλεῖ. l, s, a, m. ἐτέλει. B. ἔξῃ. u, r. 34.
 γίνομαι. f, l, s, a. ib. καὶ γε. v. 35. πρὸς ἡλικίας. l, a.

οὓς γὰρ ἂν ὑποδέξωνται τὴν Ἑλλήνων φωνὴν εἰδότας, ἀγαπῶσι μᾶλλον, ὥς ἐς τὸ ὁμόηθες αὐτοῖς
ἤδη προσήκοντας. ἀποθανόντων δὲ μοι καὶ τῶν γονέων οὐ μεταπολὺ ἀλλήλων αὐτοὶ με βαδίσαντα
ἐπὶ τὰς κώμας ἐκέλευσαν ἐπιμεληθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ γενοῦσα ἐννεακαίδεκα ἔτη. τὰς μὲν οὖν κώ-
μας ἀφῆρητό με ἤδη ὁ χρηστός θεῖος καὶ οὐδὲ τὰ γῆδιά μοι ὑπελλέπετο τὰ κεκτημένα τῷ πατρί,
πάντα γὰρ τῇ ἐαυτοῦ ἀρχῇ προσήκειν αὐτά, ἐμὲ δ' ἂν μεγάλων παρ' αὐτοῦ τυχεῖν, εἴ με ἐφ' ἑξῆς.
ἔρανον οὖν ξυλλεξάμενος παρὰ τῶν τῆς μητρὸς ἀπελευθέρων ἀκολούθους εἶχον τέτταρας. καὶ μοι
ἀναγινώσκοντι τοὺς Ἡρακλείδας τὸ δράμα ἐπέστη τις ἐντεῦθεν ἐπιστολὴν φέρον παρὰ ἀνδρὸς
ἐπιτηδεῖον τῷ πατρί, ὃς με ἐκέλευσε διαβάνα τὸν Ἰδραῶτην ποταμὸν ξυγγίνεσθαι οἱ περὶ τῆς
ἀρχῆς τῆς ἐνταῦθα, πολλὰς γὰρ ἐλπίδας εἶναι μοι ἀνακτήσασθαι αὐτὴν μὴ ἐλινύοντι. τὸ μὲν δὴ
δράμα θεῶν τις οἶμαι ἐπὶ νοῦν ἤγαγε καὶ εἰκόμην τῇ φήμῃ, διαβὰς δὲ τὸν ποταμὸν τὸν μὲν ἔτε-
ρον τῶν βεβιασμένων ἐς τὴν ἀρχὴν τεθνάναι ἤκουσα, τὸν δὲ ἕτερον ἐν τοῖς βασιλείοις πολιορκεί-
σθαι τοῦτοις. ἐχώρουν δὴ ξυντείνων καὶ βοῶν πρὸς τοὺς ἐν ταῖς κώμας, δι' ὧν ἔστειχον, ὥς ὁ
τοῦ δαίμονος εἶην υἱὸς καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμαυτοῦ ἵοιμι, οἱ δὲ χαίροντές τε καὶ ἀσπαζόμενοί με
προϋπεμπον παραπλήσιον ἡγούμενοι τῷ πάππῳ, ἐγγειρίδιά τε ἦν αὐτοῖς καὶ τόξα καὶ πλείους αἰ-
ἐργνόμεθα, καὶ προσελθόντα ταῖς πύλαις οὕτω τι ἄσμενοι ἐδέξαντο οἱ ἐνταῦθα, ὥς ἀπὸ τοῦ βω-
μοῦ τοῦ Ἥλιου δᾶδας ἀψάμενοι πρὸ πυλῶν τε ἦκειν καὶ ἡγεῖσθαι δεῦρο ἐφυμνούντες πολλὰ τῷ
πατρί καὶ τῷ πάππῳ, τὸν δὲ ἔσω κηφῆνα περὶ τὸ τεῖχος εἶρξαν καίτοι ἐμοῦ παραιτουμένου μὴ
τοιῶδε τρόπῳ ἀποθανεῖν αὐτόν. Ἐπολαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „Ἡρακλείδων“ ἔφη „κάθοδον
ἀτεχνῶς διεκλήλυθας, καὶ ἐπαινεῖται οἱ θεοὶ τῆς διανοίας. ὅτι γενναῖον ἀνδρὶ ἐπὶ τὰ ἐαυτοῦ στεί-
χοντι ξυνήραντο τῆς καθόδου. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι περὶ τῶν σοφῶν εἰπέ· οὐ καὶ ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ ποτὲ
ἐγένοντο οὗτοι καὶ ἀναχθέντες αὐτῷ περὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐφιλοσόφησαν;“ „Ὁξυδράκαι“ ἔφη „ἐκεῖ-
νοι ἦσαν, τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο ἐλευθεριάζει τε αἰεὶ καὶ πολεμικῶς ἐξήρτυται, σοφίαν τε μεταχειρίζε-
σθαι φασιν οὐδὲν χρηστὸν εἰδότες· οἱ δὲ ἀτεχνῶς σοφοὶ κείνται μέντοι τοῦ Ὀφασίδος καὶ τοῦ Γάγ-
γου μέσοι, τὴν δὲ χώραν ταύτην οὐδὲ ἐπῆλθεν ὁ Ἀλέξανδρος, οὐτι πού τὰ ἐν αὐτῇ δέσας, ἀλλ',
οἶμαι, τὰ ἱερὰ ἀπεσήμενεν αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ διέβη τὸν Ὀφασιν καὶ τὴν περὶ αὐτοὺς γῆν ἡδυνήθη
ἐλεῖν, ἀλλὰ τὴν γε τύρσιν, ἣν ἐκεῖνοι κατοικοῦσιν, οὐδ' ἂν μυρίους μὲν Ἀχιλλέας, τρισμυρίους
δὲ Αἴαντας ἔγων ποτὲ ἐχειρώσατο· οὐ γὰρ μάχονται τοῖς προσελθούσιν, ἀλλὰ διοσημίαις τε καὶ
σκηπτοῖς βάλλοντες ἀποκρούονται σφᾶς ἱεροὶ καὶ θεοφιλεῖς ὄντες· τὸν γοῦν Ἡρακλέα τὸν Αἰγύ-
πτιον καὶ τὸν Διόνυσον ξὺν ὅπλοις διαδραμόντας τὸ Ἰνδῶν ἔθνος φασὶ μὲν ποτε ἐλάσαι ἐπ' αὐτοὺς
ἅμα μηχανάς τε παλαμίσσασθαι καὶ τοῦ χωρίου ἀποπειρᾶσθαι, οἱ δὲ ἀντιπράττειν οὐδέν, ἀλλ' ἀτρε-
μεῖν, ὥς ἐκείνοις ἐφαίνοντο, ἐπεὶ δ' αὐτοὶ προσήεσαν, πρηστῆρες αὐτοὺς ἀπέσσαντο καὶ βρονταὶ
κάτω στρεφόμεναι καὶ ἐμπίπτουσαι τοῖς ὅπλοις, τὴν τε ἀσπίδα χρυσὴν οὐσαν ἀποβαλεῖν ἐκεῖ λέγε-
ται ὁ Ἡρακλῆς, καὶ πεπολῆνται αὐτὴν ἀνάθημα οἱ σοφοὶ διὰ τε τὴν τοῦ Ἡρακλέους δόξαν, διὰ
τε τὸ ἐκτύπωμα τῆς ἀσπίδος· αὐτὸς γὰρ πεπολῆται ὁ Ἡρακλῆς ὀρίζων τὰ Γάδειρα καὶ τὰ ὄρη στή-
λας ποιούμενος τὸν τε Ὠκεανὸν ἐς τὰ ἔσω ἐπισπώμενος, ὅθεν δηλοῦται μὴ τὸν Θηβαῖον Ἡρακλέα,

XXXII

85

XXXIII

86

1. τῶν. π. 2. καὶ τῶν γ. 1. τῶν γ. 2. E. ib. βαδίσαντα. p. ex corr. I. βαδίσαντες. π. 2. E. 3. τῶν ἐαυτοῦ.
I. 4. ὑπελλέπετο. v. ib. ἐκτεμνέμενα. 2. a. 5. γὰρ τῇ. I. a. γὰρ δὴ τῇ. m. o. ib. ἐαυτῇ. I. 6. συλλεξάμενος. p. I.
ib. εἶχον. p. u. o. ἔχον. π. 2. a. m. 7. ἀναγινώσκοντι Ἡρακλ. 2. a. ib. ἐνταῦθα. p. 8. ξυγγίνεσθαι οἱ. π. ξυγ-
γενέσθαι οἱ. p. 2. E. 12. ξυντείνων. (supra posita ων) π. ξυντείνων. p. 2. E. 13. ἴοιμι. p. ex corr. 15. οὕτω τοι.
p. οὕτω τί. I. a. ib. προσεδέξαντο. v. 17. πέρι. o. Fo: περὶ δὲ τὸν ἔσω κηφῆνα τὸ τεῖχος. ib. εἶρξαν. p. ex corr.
fuerat ἤρξαν. 20. συνήραντο. p. s. I. ib. εἰ καὶ. v. 21. περὶ οὐρανοῦ. p. περὶ τε οὐρανοῦ. π. 22. ἐξήρτηται. I.
ib. μεταχειρίζεσθαι φ. 1. μεταχειρίσασθαι φ. 2. a. m. μεταχειρίσασθαι φασίν. o. 23. εἰδότες. o. ib. Fo: μὲν τοῦ.
οἱ
24. οὐ δὲ. f. v. οὐ δὲ. s. 25. ἐδυνήθη. I. 26. Τύρσιν. a. 27. διοσημίαις. a. διοσημίαις. m. o. 29. Ἰνδῶν. v.
31. ἐφαίνοντο. π. f. I. s. E. ἐφαίνετο. p. u. v. ib. δὲ αὐτοῖς. I. 34. ἐκτύπωμα. o. 35. ἐς τὸ. v. s. a. m. ib.
ἔσω. B. ἔξω. C. E.

- xxxiv 87 τὸν δὲ Αἰγύπτιον ἐπὶ τὰ Γάδειρα ἔλθειν καὶ ὀριστὴν γενέσθαι τῆς γῆς. " τοιαῦτα διαλεγόμενων αὐτῶν ἐπῆλθεν ὁ ὕμνος αὐλῶ ἕμα, ἐρομένου δὲ τοῦ Ἀπολλωνίου τὸν βασιλέα, ὃ τι ἐθέλοι ὁ κῶμος, " Ἰνδοὶ " ἔφη " παραινέσεις τῷ βασιλεῖ ἔδουσιν, ἐπειδὴν πρὸς τῷ καθεύδειν γίγνεται, ὀνειρασί τε ἀγαθοῖς χρῆσθαι χρηστόν τε ἀνίστασθαι καὶ εὐξύμβολον τοῖς ὑπηκόοις. " " πῶς οὖν, " ἔφη 5 " ὦ βασιλεῦ, διάκεισαι πρὸς ταῦτα; σὲ γὰρ που αὐλοῦσιν. " " οὐ καταγελῶ, " ἔφη, " δεῖ γὰρ προσέεισθαι αὐτὰ τοῦ νόμου ἔνεκεν, παραινέσεως μέντοι μηδεμιᾶς δεῖσθαι, ὅσα γὰρ ἂν ὁ βασιλεὺς μετρίως τε καὶ χρηστῶς πράττῃ, ταῦτα ἑαυτῷ δήπου χαριεῖται μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπηκόοις. " Τοιαῦτα
- xxxv διαλεχθέντες, ἀνεπαύσαντο, ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀφίκετο ἐς τὸ δωμάτιον, ᾧ ἐκάθευδον οἱ περὶ τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ τὸν σκίμποδα ἐπιψηλαφήσας προσεῖπε τε τὸν ἄνδρα, 10 καὶ ἤρετο αὐτόν, ὃ τι ἐνθυμοῖτο, " οὐ γὰρ που καθεύδεις " εἶπεν, " ὕδωρ πίνων καὶ καταγελῶν τοῦ οἴνου. " " οὐ γὰρ καθεύδειν ἤγῃ " ἔφη, " τοὺς τὸ ὕδωρ πίνοντας; " " καθεύδειν μὲν, " ἔφη, " λεπτόν δὲ ὕπνον, ὅνπερ ἄκροις αὐτῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφρίζανεν φῶμεν, οὐ τῷ νῷ. " " ἀμφοτέροις " εἶπε, " καὶ ἴσως τῷ νῷ μᾶλλον. " εἰ γὰρ μὴ ἀτρεμήσει ὁ νοῦς, οὐδὲ ὑποδέχονται οἱ ὀφθαλμοὶ τὸν ὕπνον. οἱ γοῦν μεμνηότες οὐδὲ καθεύδειν δύνανται διὰ τὴν τοῦ νοῦ πῆδησιν, ἀλλ' ἐς ἄλλα καὶ 15 ἄλλα ἀπιούσης τῆς ἐννοίας γοργότερόν τε ἀναβλέπουσι καὶ ἀναιδέστερον, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι τῶν δρακόντων. " " ἐπεὶ τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, " εἶπε, " σαφῶς ἡρμήνευται τὸ τοῦ ὕπνου ἔργον καὶ ἅττα δηλοῦνται τοῖς ἀνθρώποις, σκεψώμεθα, τί μειονεκτῇ ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦ μεθύοντος ὁ τὸ ὕδωρ πίνων. " " μὴ σοφίζου, " ἔφη ὁ βασιλεὺς, " εἰ γὰρ μεθύοντα ὑποθήσῃ, οὐ καθευδήσει τοῦτο, βακχεύουσα γὰρ ἡ γνώμη στροβήσῃ τε αὐτόν καὶ ταραχῆς ἐμπλήσει. δοκοῦσί τοι πάντες οἱ ἐκ μέθης κα-
- 20 ταδαρθεῖν πειρώμενοι ἀναπέμπεσθαι τε ἐς τὸν ὄροφον, καὶ αὐτὸ ὑπόγειοι εἶναι δίνην τε ἐμπεπτωκέ- ναι σφίσι, οἷα δὲ περὶ τὸν Ἰζίονα λέγεται ξυμβαίνειν. οὐκ οὖν ἀξιῶ τὸν μεθύοντα, ἀλλὰ τὸν πε- πωκότα μὲν τοῦ οἴνου, νήφοντα δὲ θεωρεῖν, ὡς καθευδήσει, καὶ ὡς πολλῷ βέλτιον τοῦ αἰνίου.
- xxxvi καλέσας οὖν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν Δάμιν, " πρὸς δεινὸν ἄνδρα " ἔφη, " ὁ λόγος καὶ σφόδρα γεγυμνασμέ- νον τοῦ διαλέγεσθαι. " " ὁρῶ, " ἔφη, " καὶ τοῦτ' ἴσως ἦν τὸ μελαμπύρου τυχεῖν. καὶ μὲν δὲ πάννυ αἰρεῖ 25 ὁ λόγος, ὃν εἰρηκεν. ὦρα οὖν σοι ἀφνυπνίσαντι ἀποτελεῖν αὐτόν. ἀνακουφίσας οὖν τὴν κεφαλὴν ὁ Ἀπολλώνιος, " καὶ μὴν ὅσον " ἔφη, " πλεονεκτοῦμεν οἱ τὸ ὕδωρ πίνοντες πρὸς τὸ καθεύδειν ἥδιον, ἐγὼ δηλώσω τοῦ γέ σου λόγου ἐχόμενος. ὡς μὲν γὰρ τετάραται ἡ γνώμη τοῖς μεθύουσι καὶ μανι- κώτερον διάκεινται, σαφῶς εἰρηκας, ὁρῶμεν γὰρ τοὺς μέθη κατεσχημένους διττὰς μὲν σελήνας δο- κοῦντας βλέπειν, διττοὺς δὲ ἡλίους, τοὺς δὲ ἥττον πεπωκότας, καὶ πάννυ νήφωσιν, οὐδὲν μὲν 30 τούτων ἡγουμένους, μεστοὺς δὲ εὐφροσύνης καὶ ἡδονῆς, ἡ δὲ προσπίπτει σφίσι οὐδὲ ἐξ εὐπρα- γίας πολλάκις, καὶ μελετῶσι δὲ οἱ τοιοῦτοι δίκας οὐδὲ φθερξάμενοί πο ἐν δικαστηρίῳ καὶ πλουτεῖν φασιν οὐδὲ δραχμῆς αὐτοῖς ἔνδον οὔσης. ταῦτα δέ, ὦ βασιλεῦ, μανικὰ πάθη. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ἥδεσθαι διακινεῖ τὴν γνώμην καὶ πολλοὺς οἶδα τῶν σφόδρα ἡγουμένων εὐ πράττειν οὐδὲ καθεύδειν δυναμένους, ἀλλ' ἐκπηδῶντας τοῦ ὕπνου, καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ παρέχειν φροντίδας καὶ τῶρα δὲ. 35 ἔστι δὲ καὶ φάρμακα ὕπνου μεμηχανημένα τοῖς ἀνθρώποις, ὧν πίνοντες τε καὶ ἀλειψάμενοι καθεύ-

2. ἐπῆλθεν. 1. ἐπεισῆλθεν. 2. E. ib. δὲ τοῦ. 1. δὲ αὐτόν τοῦ. f, v. 1. δὲ αὐτοῦ τοῦ. s, E. 3. ἐπειδὴ. o. ib. πρὸς τὸ. κ. γίνεται. v. γίγνεται. p. ib. ὀνειρασί τε. 1. ὀνειρασί γε. 2. E. 4. εὐξύμβολον. π. ξύμβολον corr. s. σύμβολον. p. ξύμβολον. f, v, E. et pr. s. 6. γὰρ ὁ β. a, m. 7. πράττοι. a, m. ib. δήπου χαριεῖται. 1. χαριεῖται δήπου. 2. E. 8. ἐπαύσαντο. p. ib. ἐς τὰ δώματα. v. 9. ἐκάθευδον. C, E. Fo: ἐνεκάθευδον. ib. προσεῖπε τὸν. o. 10. ἐν- θυμοῖτο. 1. ἐνθυμοῖτο. 1, f, v, s. Sc. ἐνθυμοῖτο. ib. οὐ γὰρ πῶ. o. ib. πίνων καταγελῶν. o. 11. τοὺς ὕδωρ. π, 1, s, a. 12. αὐτόν τοις. 1. 13. ἀτρεμήσει. 1, f, v. ἀτρεμήσειεν. s, E. 15. γοργότερόν τε. π. γοργότερόν τι. p. γορ- γότερον. 2. E. 16. ἐρμήνευε. v. 17. δηλοῦνται. C, E. Fo: δηλοῖ. ib. τοὺς ἀνθρώπους. f, v, et s. ante corr. ib. μειονεκτῇ ἐν. p. μειονεκτῇ. π, 2. E. ib. ὕπνῳ μεθύοντος. 1, o. 18. τούτω. p. ib. βακχεύουσα ἡ — ἐμπλήσει. h. 20. ὑπόγειοι. v. ib. δίνην τε. 1. δίνην. 2, a, m. καὶ δίνην. o. 21. οἱ δὲ. v. οἷα δὲ. 1. ib. ἀξιῶν. v. ib. πεπωκότα. a, m. 24. τοῦ διαλέγεσθαι. 1. τῷ δ. f, s, E. τὸ δ. v. 25. ἀφνυπνίσαντι. π. ib. om. αὐτόν. π. 28. μὲν σελήνας. 1. σελήνας. 2. E. 29. πεπωκότας. 1, a, m. 30. οὐδ' ἐξ. p. 34. ἐκπηδῶντας. v. 35. οἴνον. π et m. γο. οἴνον. ib. πίνοντες τε. 1, m, o. πίνοντες. 2, a.

δουσιν ἐκτείναντες αὐτοὺς ὥσπερ ἀποθανόντες, ὅθεν μετὰ τινος λήθης ἀνίστανται καὶ ἄλλοσέ ποι
 μᾶλλον εἶδιν ἢ οὐπερ εἶναι δοκοῦσιν. ὅτι μὲν δὴ τὰ πινόμενα, μᾶλλον δὲ τὰ ἐπαντλούμενα τῇ
 ψυχῇ καὶ τῷ σώματι οὐ γνήσιον οὐδὲ οἰκτεῖον ἐπεσάγεται τὸν ὕπνον, ἀλλ' ἢ βαθὺν καὶ ἡμιδνήτα
 ἢ βραχὺν καὶ διασπώμενον ὑπὸ τῶν ἐντρεχόντων, κἂν χρηστὰ ἢ, ξυνθήσῃ τάχα, εἰ μὴ τὸ δύσερι
 μᾶλλον ἢ τὸ ἐριστικὸν σπουδάζεις. οἱ δὲ ἐμοὶ ξυμπόται τὰ μὲν ὄντα ὀρῶσιν ὥς ὄντα, τὰ δὲ οὐκ 5 89
 ὄντα οὐτ' ἀναγράφουσιν αὐτοῖς οὐθ' ὑποτυποῦνται, κοῦφοί τε οὐπω ἔδοξαν, οὐδὲ μεστοὶ βλακείας
 οὐδὲ εὐηθείας ἢ ἱλαρώτεροι τοῦ προσήκοντος, ἀλλ' ἐφεστηκότες εἰσὶ καὶ λογισμοῦ πλέω, παραπλή-
 σιοι δέλλης τε καὶ ὁπότε ἀγορὰ πλήθει, οὐ γὰρ νυστάζουσιν οὗτοι, κἂν πόρρω τῶν νυκτῶν σπου-
 δάζωσιν. οὐ γὰρ ἐξωθεῖ αὐτοὺς ὁ ὕπνος ὥσπερ δεσπότης βρίσας ἐς τὸν αὐχένα δεδουλωμένον ὑπὸ
 τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἐλεύθεροί τε καὶ ὀρθοὶ φαίνονται, καταδαρθέντες δὲ καθαροῖ τῇ ψυχῇ δέχονται τὸν 10
 ὕπνον οὔτε ὑπὸ τῶν εὐπραγιῶν ἀνακουφίζόμενοι αὐτοὶ οὔτε ὑπὸ κακοπραγίας τινὸς ἐκθρῶσκοντες.
 ξύμμετρος γὰρ πρὸς ἅμω ταῦτα ψυχὴ νήφουσα καὶ οὐδετέρου τῶν παθῶν ἤττων, ὅθεν καθεύδει
 ἡδίστα καὶ ἀλυπότατα μὴ ἐξισταμένη τοῦ ὕπνου. καὶ μὴν καὶ τὸ μαντικὸν τὸ ἐκ τῶν ὀνειράτων, XXXVII
 ὁ θειότατον τῶν ἀνθρωπίνων δοκεῖ, ὅσον διορᾷ μὴ ξυντεθολωμένη ὑπὸ τοῦ οἴνου, ἀλλ' ἀκήρατος
 δεχομένη αὐτὸ καὶ περιαθροῦσα· οἱ γοῦν ἐξηγηταὶ τῶν ὕψων, οὓς ὀνειροπόλους οἱ ποιηταὶ καλοῦ- 15
 σιν, οὐδ' ἂν ὑποκρίναιτο ὅψιν οὐδεμίαν μὴ πρότερον ἐρόμενοι τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ εἶδεν. ἂν μὲν
 γὰρ ἔφως ἢ καὶ τοῦ περὶ τὸν ὄρθρον ὕπνον, ξυμβάλλονται αὐτὴν ὥς ὕγιως μαντευομένης τῆς ψυ-
 χῆς, ἐπειδὴν ἀπορρύφηται τὸν οἶνον, εἰ δ' ἀμφὶ πρῶτον ὕπνον ἢ μέσας νύκτας, ὅτε βεβύθισται
 τε καὶ ξυντεθόλωται ἔτι ὑπὸ τοῦ οἴνου, παραιτοῦνται τὴν ὑπόκρισιν σοφοὶ ὄντες. ὥς δὲ καὶ τοῖς
 θεοῖς δοκεῖ ταῦτα καὶ τὸ χρησμῶδες ἐν ταῖς νηφούσαις ψυχαῖς τίθενται, σαφῶς δηλώσω· ἐγένετο, 20
 ὦ βασιλεῦ, παρ' Ἑλλήσιν Ἀμφιάρεως ἀνὴρ μάντις. „οἶδα“, εἶπε „λέγεις γὰρ πού τὸν τοῦ Οἰκλέ-
 ους, ὃν ἐκ Θηβῶν ἐπανιόντα ἐπεσπάδατο ἢ γῇ ζῶντα.“ „οὔτος“, ὦ βασιλεῦ,“ ἔφη „μαντεύομενος 90
 ἐν τῇ Ἀττικῇ νῦν ὀνειράτα ἐπάγει τοῖς χρωμένοις, καὶ λαβόντες οἱ ἱερεῖς τὸν χρησόμενον σίτου τε
 εἰργουσί μίαν ἡμέραν καὶ οἶνον τρεῖς, ἵνα διαλαμπουσῇ τῇ ψυχῇ τῶν λογίων σπάσῃ· εἰ δὲ ὁ οἶ-
 νος ἀγαθὸν ἦν τοῦ ὕπνου φάρμακον, ἐκέλευσεν ἂν ὁ σοφὸς Ἀμφιάρεως τοὺς θεωροὺς τὸν ἐναντίον 25
 ἐσκευασμένους τρόπον καὶ οἶνον μεστούς, ὥσπερ ἀμφορέας, ἐς τὸ ἄδυτον αὐτῷ φέρεσθαι. πολλὰ
 δὲ καὶ μαντεῖα λέγοιμ' ἂν εὐδόκιμα παρ' Ἑλλήσι τε καὶ βαρβάροις, ἐν οἷς ὁ ἱερεὺς ὕδατος, ἀλλ'
 οὐχὶ οἶνον σπάσας ἀποφθέγγεται τὰ ἐκ τοῦ τρίποδος. θεοφόρον δὴ καμὲ ἡγοῦ καὶ πάντας, ὦ
 βασιλεῦ, τοὺς τὸ ὕδωρ πίνοντας· νυμφόληπτοι γὰρ ἡμεῖς καὶ βάκχοι τοῦ νήφειν.“ „ποιήσῃ οὖν“,
 ἔφη „ὦ Ἀπολλώνιε, καμὲ θιασώτην;“ „εἴπερ μὴ φορτικὸς“ εἶπε „τοῖς ὑπηκόοις δόξεις“ φιλοσο- 30
 φία γὰρ περὶ βασιλεῖ ἀνδρὶ ξύμμετρος μὲν καὶ ὑπανεμμένη θαυμαστὴν ἐργάζεται κρᾶσιν, ὥσπερ ἐν
 σοὶ διαφαίνεται, ἢ δ' ἀκριβὲς καὶ ὑπερτείνουσα φορτικὴ τε, ὦ βασιλεῦ, καὶ ταπεινότερα τῆς ὑμε-
 τέρας σκηνῆς φαίνεται καὶ τύφον δὲ αὐτό τι ἂν ἡγοῖντο βάσκανοι.“

1. αὐτοὺς. l, s, a, m. ib. ἄλλοθί που. p. 2. τὰ. om. v. 3. ἐπεσάγεται. 1. εἰσάγεται. 2. E. 6. αὐτοῖς. π, l.
 αὐτοῖς. E. 7. πλέω. m. 8. σπουδάζουσιν. m, o. 9. ἐς τὸ αὐχένα. f. ib. ὑπὸ τοῦ οἴνου. 1, l. ἀπὸ τ. ο. f, v, s.
 E. ib. δεδουλωμένοι. v. 11. αὐτοὶ deleverim. 12. οὐδὲ ἐτέρου. s, a. 13. ἐξανισταμένη. p. 14. εἶναι δοκεῖ. p.
 16. ὑποκρίνονται. 1. ὑποκρίναιτο. 2, E. Fo: ὑποκρίνουντο. ib. ὅψιν οὐδεμίαν. C, a, m. ὅψιν οὐδενὶ οὐδεμίαν. o.

17. ἔως. π. (m. γρ. ἔως ἤ.) 18. ἐπειδὴ. o. ib. ἀπορρύφῃ. (supra posita ται.) p. ἀπορρύφεται. f, s, a. ἀπορρύφεται. π.
 ἀπορρύφεται. v, m, o. ib. τῶν οἴνων. v, l, s, a. ib. κατὰ νύκτας. v. 19. οἶνον. v. 20. σαφῶς τίθενται. v. 21. εἶδα. v.
 ib. Ιουέλους. 2, a. 24. τῶν λογίων. B. τῶν λόγων. C, (τὸν λόγον. l) E. 25. θυρωροῦς. a, m. 26. αὐτό. (supra

posita ὦ.) π, f. αὐτῷ. l. αὐτό. p, v, s, E. 28. ἀποφέγγεται. l. ib. γοῦν ἡγοῦ καμὲ. l. sic. rest. ord. ib. πάντα.
 v. ib. ὦ βασιλεῦ. om. p. 29. τὸ. om. l. ib. νυμφόληπτοι. v. 30. καμὲ ὦ Ἀπολλ. v. 31. ξύμμετρα. v. ξύμμετρος
 μεν. o. ib. κρᾶσιν. E. 32. ὑπερτείνουσα. 1. ὑπερεπιτείνουσα. 2, E. ib. ἡμετέρας. v. 33. τύφον. v. ib. τί. a.
 ib. ἡγοῖντο. π. (et m. γρ. ἡγοῖντο) ἡγῶνται. p. ἡγοῦνται. 2, E.

II, 37. p. 89. 90.

XXXVIII

Ταῦτα διαλεχθέντες, καὶ γὰρ ἡμέρα ἤδη ἐτύγγανεν, ἐς τὸ ἔξω προῆλθον. καὶ ξυνεῖς ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς χρηματίζειν δέοι τὸν βασιλέα πρεσβείαις τε καὶ τοῖς τοιούτοις „σὺ μὲν“, ἔφη „ὦ βασιλεῦ, τὰ προσήκοντα τῇ ἀρχῇ πράττε, ἐμὲ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἄνες τῷ Ἠλίῳ, δεῖ γὰρ με τὴν εἰθισμένην εὐχὴν εὐχασθαι.“

91

XXXIX

„καὶ ἀκούοι γε εὐχομένου“, ἔφη „χαριεῖται γὰρ πᾶσιν, ὅποσοι τῇ σοφίᾳ τῇ σῇ χαίρουσιν ἐγὼ δὲ περιμενῶ σε ἐπανιόντα, καὶ γὰρ δικάσαι τινὰς χορὴ δίκας, αἷς παρατυχὼν τὰ μέγιστα με ὀνήσεις.“ ἐπανελθὼν οὖν προκεχωρηκίας ἤδη τῆς ἡμέρας ἡρώτα περὶ ὧν ἐδίδασκεν, ὁ δὲ „τήμερον“, ἔφη „οὐκ ἐδίδαξα, τὰ γὰρ ἱερὰ οὐ ξυνεχώρει μοι.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „ἐφ' ἱεροῖς οὖν“, ἔφη „ποιεῖσθε καὶ ταύτας, ὥσπερ τὰς ἐξόδους τε καὶ τὰς στρατείας;“ „νὴ Δι'“, εἶπε „καὶ γὰρ ἐνταῦθα κίνδυνος, εἰ ὁ δικάζων ἀπενεχθεῖ τοῦ εὐθέος.“ εὐ λέρειν τῷ Ἀπολλωνίῳ ἔδοξε, καὶ ἤρετο αὐτὸν πάλιν, τίς εἴη, ἣν δικάσοι δίκην, „ὁρῶ γὰρ“, εἶπεν „ἐφεστηκότα σε καὶ ἀποροῦντα, ὅπη ψηφίσαιο.“ „ὁμολογῶ“, ἔφη „ἀπορεῖν, ὅθεν ξύμβουλον ποιουμαί σε· ἀπέδοτο μὲν γὰρ τις ἐτέρῳ γῆν, ἐν ᾗ θησαυρὸς ἀπέκειτό τις οὕτω δηλός, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἢ γῆν ἑαρεῖσα χρυσοῦ τινα ἀνέδειξε θήκην, ἣν φησι μὲν ἑαυτῷ προσήκειν μᾶλλον ὁ τὴν γῆν ἀποδόμενος, καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἀποδοῖσθαι τὴν γῆν, εἰ προῦμαθεν, ὅτι βίον ἐπ' αὐτῇ ἔχοι, ὁ πριάμενος δὲ αὐτὸς ἀξιοῖ πεπᾶσθαι, ἃ ἐν τῇ λοιπὸν ἑαυτοῦ γῇ εὖρε· καὶ δίκαιος μὲν ὁ ἀμφοῖν λόγος, εὐήθης δ' ἂν ἐγὼ φανοίμην, εἰ κελύσαιμι ἄμφω νεύμασθαι τὸ χρυσίον, τουτί γὰρ ἂν καὶ γραῦς διαιτῇ.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ Ἀπολλώνιος „ὡς μὲν οὐ φιλοσόφω“, ἔφη „τῷ ἄνδρι, δηλοῖ τὸ περὶ χρυσίου διαφέρεισθαι σφᾶς, ἄριστα δ' ἂν μοι δικάσαι δόξεις ὥδε ἐνθυμηθεῖς, ὡς οἱ θεοὶ πρῶτον μὲν ἐπιμέλειαν ποιοῦνται τῶν ξὺν ἀρετῇ φιλοσοφούντων, δεῦτερον δὲ τῶν ἀναμαρτήτων τε καὶ μηδὲν πώποτε ἀδικεῖν δοξάντων. διδόναι δὲ τοῖς μὲν φιλοσοφοῦσι διαγίγνωσκεν εὐ τὰ θεῖα τε καὶ τὰ ἀνθρώπεια, τοῖς δ' ἄλλως χρηστοῖς βίον ἀποχρῶντα, ὡς μὴ χῆται ποτὲ τῶν ἀναγκαίων ἀδικοὶ γένωνται· δοκεῖ δὲ μοι, βασιλεῦ, καθάπερ ἐπὶ τρυτάνης ἀντικρίναι τούτους καὶ τὸν ἀμφοῖν ἀναθεωρεῖν βίον, οὐ γὰρ ἂν μοι δοκοῦσιν οἱ θεοὶ τὸν μὲν ἀφελῆσθαι καὶ τὴν γῆν, εἰ μὴ φαῦλος ἦν, τῷ δ' αὖ καὶ τὰ ὑπὸ τῇ γῇ δοῦναι, εἰ μὴ βελτίων ἦν τοῦ ἀποδομένου.“ ἀφίκοντο ἐς τὴν ὕστεραίαν δικασόμενοι ἄμφω, καὶ ὁ μὲν ἀποδόμενος ὕβριστής τε ἠλέγγετο καὶ θυσίας ἐκλειοιπῶς, ἃς ἔδει τοῖς ἐν τῇ γῇ θεοῖς θύειν, ὁ δὲ ἐπεικίης τε ἐφαίνετο καὶ οἰώτατα θεραπεύων τοὺς θεοὺς. ἐκράτησεν οὖν ἡ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώμη καὶ ἀπῆλθεν ὁ χρηστός ὡς παρὰ τῶν θεῶν ταῦτα ἔχων.

XL

Ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς δίκης ὥδε ἔσχε, προσελθὼν ὁ Ἀπολλώνιος τῷ Ἰνδῷ „τήμερον“, εἶπεν „ἡ τρίτη τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς ἐποιῶ με, ὦ βασιλεῦ, ξένον, τῆς δ' ἐπιούσης ἔω χορὴ ἐξελαύνειν ἐπόμενον τῷ νόμῳ.“ „ἀλλ' οὐδὲ ὁ νόμος“, εἶπεν „ἤδη διαλέγεται σοι, καὶ γὰρ τῇ αὐρίον μένειν ἔξεστιν, ἐπειδὴ μετὰ μεσημβρίαν ἀφίκον.“ „χαίρω“, ἔφη „τῷ ξενίῳ, καὶ γὰρ μοι δοκεῖς καὶ σοφίζεσθαι τὸν νόμον δι' ἐμέ.“ „εἰ γὰρ καὶ λῦσαι αὐτὸν ἡδυνάμην“, εἶπε „τό γε ὑπὲρ σοῦ. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι εἶπέ, Ἀπολλώνιε, αἱ κάμηλοι, ἐφ' ὧν ὀχεῖσθαι σέ φασιν, οὐκ ἐκ Βαβυλώνης ἄγουσιν ὑμᾶς;“ „ἐκεῖθεν“, ἔφη „δόντος γε αὐτὰς Οὐαρδάνου.“ „ἔτ' οὖν ὑμᾶς ἀπάγειν δυνήσονται, τοσαῦτα ἤδη στάδια ἐκ

1. προῆλθον. 1, ο. προῆλθε. 2, a, m. 2. σὺ ἔφη. 1. ib. προσήκοντα ἀρχῇ. v. 3. πράττε. E. 4. περιμενῶ γε. v. 5. καὶ γὰρ δικάσαι. π. καὶ γὰρ με καὶ δικάσαι. p, 2, E. ib. περιτυχὼν. p. 7. ἱεροῖς ἔφη. s, a, m. 8. Δία. p. 10. δικάσαι. v, s, a. et m. γρ. δικάσαι. ib. ὅτι. l. 11. ἐτέρα γῆ. v. 14. αὐτὸς ἀξιοῖ. 1. ἀξιοῖ αὐτὸς. 2, E. ib. πεπᾶσθαι. p, B. πεσπᾶσθαι. π. πεπρᾶσθαι. 2, E. 17. σφᾶς. l. 19. ἀμαρτεῖν. π. et m. γρ. ἀδικεῖν. p, 2, E. ib. δεδίασι. v. 20. θεῖα καὶ. p. ib. τοῖς δὲ ἄλλως χρηστοῖς. 1, f, v. τοῖς δ' ἄλλοις χρηστοῖς. l, s, a, m. 21. δοκεῖ δὲ μοι. π. δοκεῖ δὲ μοι. p, 2, E. 22. τῶν ἀμφοῖν. l. ib. ὡς οὐκ ἂν οἱ θεοὶ τὸν μὲν ἀφείλον καὶ τὴν γῆν (vulg. καὶ κατὰ τ. γ.) εἰ μὴ — ὑπὸ γῆν δοῦναι — ἀποδομένου. E. in A. (442.) ib. οὐ γὰρ μοι. p. ib. δοκῶσιν. π. 24. ἦν καὶ. l, s, a, m. 23. ἐλέγγετο. a. ib. θυσίαις. v. 26. οἰώτατα θεραπεύων. 1. οἰώτατα δὲ θ. p. ante corr. 2, E. ib. ἐκράτησεν ἡ. s, a, m. 27. ὡς χρηστός. p. 28. προσελθὼν δὲ. m. 29. ἐποιῶμεν. v. ἐποιῶν. m, o. ib. με βασιλεῦ. p. ib. ἐπιούσης χορῇ. l, s, E. ib. ἐς πόλεμον. v. 30. οὐδὲ νόμος. p. 33. αἱ κάμηλοι. C. οἱ κ. E. ὑμᾶς

ib. σοὶ φασιν. v. ib. ἄγουσιν; ἐκεῖθεν. f, l. ἄγουσιν. s. a. sec. m. 34. δυνήσονται. l. pr. m.

II, 38. 39. 40. p. 91. 92.

Βαβυλῶνος ἡμῶσαι· ἐσιώπησε μὲν ὁ Ἀπολλώνιος, ὁ δὲ Δάμις „οὕτω συνήσιν“, ἔφη „ὦ βασι-
 λεῦ, τῆς ἀποδημίας ὁ ἀνὴρ οὗτος, οὐδὲ τῶν ἐθνῶν, ἐν οἷς λοιπὸν ἔσμεν, ἀλλ' ὡς πανταχοῦ σέ
 τε καὶ Οὐαρδάνην ἔξω παρὰ τὴν παιδιὰν ἡγείται τὸ ἐς Ἰνδοὺς παρελθεῖν. τό τοι τῶν καμήλων οὐ διομολο-
 γεῖται πρὸς σέ, ὃν ἔχει τρόπον· διάκεινται γὰρ οὕτω κακῶς, ὥς αὐταὶ μᾶλλον ὑφ' ἡμῶν φέρεσθαι,
 καὶ δεῖ ἐτέρων. ἂν γὰρ οὐκ ἴσως ἐν ἐρήμῳ που τῆς Ἰνδικῆς, ἡμεῖς μὲν“ ἔφη „καθεδούμεθα τοὺς
 γῦπας τε καὶ τοὺς λύκους ἀποσοβήσονται τῶν καμήλων, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς ἀποσοβήσει, προσαπολούμεθα
 γάρ.“ ὑπολαβὼν οὖν ὁ βασιλεὺς „ἐγὼ“ ἔφη „τοῦτο ἴσους, ὑμῖν τε γὰρ ἐτέρας δώσω — τεττά-
 ρων, οἶμαι, δεῖσθε — καὶ ὁ σατράπης δὲ ὁ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ πέμψει ἐς Βαβυλῶνα ἐτέρας τέτταρας.
 ἔστι δέ μοι ἀγγέλι καμήλων ἐπὶ τῷ Ἰνδῷ, λευκαὶ πάσαι.“ „ἡγεμόνα δὲ“ εἶπεν ὁ Δάμις „οὐκ ἂν,
 ὦ βασιλεῦ, δοῖς;“ „καὶ καμήλῳ γε“ ἔφη „τῷ ἡγεμόνι δώσω καὶ ἐφόδια, ἐπιστελῶ δὲ καὶ Ἰάργα
 τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν σοφῶν, ἵν' Ἀπολλώνιον μὲν ὡς μηδὲν κακίῳ ἑαυτοῦ δέξηται, ὑμᾶς δὲ ὡς φι-
 λосоφους τε καὶ ὁπαδοὺς ἀνδρὸς θείου.“ καὶ χρυσίον δὲ ἐδίδου ὁ Ἰνδὸς καὶ ψήφους καὶ ὀθόνας
 καὶ μυρία τοιαῦτα· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος „χρυσίον μὲν“ ἔφη „ἱκανὸν ἑαυτῷ εἶναι δόντος γε Οὐαρδά-
 νου τῷ ἡγεμόνι ἀφανῶς αὐτό, τὰς δὲ ὀθόνας λαμβάνειν, ἐπειδὴ εὐκρίνως τῶν ἀρχαίων τε
 καὶ πάντων Ἀττικῶν. μίαν δὲ τινα τῶν ψήφων ἀνελόμενος „ὦ βελτίστη“ εἶπεν „ὡς ἐς καιρὸν σε καὶ
 οὐκ ἀπείρως εὐρηκα“ ἰσχυρῶς, οἶμαι, τινα ἐν αὐτῇ καθεστωρῶς ἀπορρητόν τε καὶ θείαν. οἱ δὲ ἀμφὶ
 τὸν Δάμιν χρυσίον μὲν οὐδ' αὐτοὶ προσέεντο, τῶν ψήφων δὲ ἱκανῶς ἐδράττοντο, ὡς θεοὶς ἀνα-
 θήσονται, ὅτε ἐπανελθοῖεν ἐς τὰ ἑαυτῶν ἥθη.

Καταμείνασι δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιούσαν, οὐ γὰρ μετίετο σφῶν ὁ Ἰνδός, δίδωσι τὴν πρὸς τὸν
 Ἰάργαν ἐπιστολὴν γεγραμμένην ὧδε·

„Βασιλεὺς Φρασίτης Ἰάργα διδασκάλῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν χείρειν.

Ἀπολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος σοφωτέρους ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἡγείται καὶ μαθηδόμενος ἡγεῖται τὰ ὑμέτερα.
 πέμπετε οὖν αὐτὸν εἰδὸτα ὅποσα ἴστε· ὡς ἀπολείπεται οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑμῖν, καὶ γὰρ λέγει
 ἄριστα ἀνθρώπων καὶ μέμνηται. ἰδέτω δὲ καὶ τὸν θρόνον, ἐφ' οὗ καθίσαντί μοι τὴν βασιλείαν
 ἔδωκας, Ἰάργα πάτερ. καὶ οἱ ἐπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἡττηνται. εὐ-
 τύχει καὶ εὐτυχεῖτε.“

Ἐξελάσαντες δὲ τῶν Ταξίλων καὶ δύο ἡμερῶν ὁδὸν διελθόντες ἀφίκοντο ἐς τὸ πεδῖον, ἐν ᾧ
 λέγεται πρὸς Ἀλέξανδρον ἀγωνίσασθαι Πῶρος, καὶ πύλας ἐν αὐτῷ ἰδεῖν φασὶ ξυγκλιούσας οὐδὲν,
 ἀλλὰ τροπαίων ἕνεκα ὠκοδομημένας. ἀνακεῖσθαι γὰρ ἐπ' αὐτῶν τὸν Ἀλέξανδρον ἐφεστηκότα τετρα-
 ρύμοις ἄρμασιν, οἷος ἐπὶ τοῖς Δαρείου σατράπαις ἐν Ἰσσοῖς ἔστηκε. διαλείπουσαι δ' οὐ πολὺ ἀλλή-
 λων δύο ἐξοκδομηθεῖσαι λέγονται πύλαι, καὶ φέρειν ἢ μὲν Πῶρον, ἢ δὲ Ἀλέξανδρον, ξυμβεβηκότα,
 οἶμαι, μετὰ τὴν μάχην, ὁ μὲν γὰρ ἀσπαζομένῳ ἔοικεν, ὁ δὲ προσκυνοῦντι.

Ποταμὸν δὲ Ὑδραώτην ὑπερβάντες καὶ πλείω ἔθνη ἀμείψαντες ἐγένοντο πρὸς τῷ Ὑφάσιδι,
 στάδια δὲ ἀπέχοντες τούτου τριάκοντα βωμοῖς τε ἐνέτυχον, οἷς ἐπεγέγραπτο ΠΑΤΡΙ ΑΜΜΩΝΙ
 ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΙ ΑΔΕΛΦΩΙ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΙ ΟΛΥΜΠΙΩΙ ΚΑΙ ΣΑΜΟ-
 ΘΡΑΙΞΙ ΚΑΒΕΙΡΟΙΣ ΚΑΙ ΙΝΔΩΙ ΗΛΙΩΙ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ, φασὶ δὲ καὶ στήλην

2. ἐσμεν λοιπὸν. v. 5. ἡμεῖς καθ. p. ib. τὰς γῦπας. v. 6. τε. om. 2, a. ib. ἀποσοβήσονται ἀπολούμεθα. v. 7.
 οὖν. om. v. ib. τε. om. v. 8. Βαβυλῶνα τέτταρας. p. 9. ἔστι δέ μοι καμήλων. l, s, a, m. 10. ὦ βασιλεῦ οὐκ ἂν
 δ. p. ib. δώσω τῷ ἡγ. p. ib. ἐπιστελῶ. 1. ἐπιστέλλω. 2, E. 11. Ἀπολλωνίω. v. ib. μηδὲν κακίῳ. a, m. ib. ἑαυ-
 τοῦ. v. ib. καλλίῳ. v. 13. δόντος δὲ. s, a. 14. φανερώς. l. 15. βέλτιστε. v, s, a. ib. ἐς καιρὸν. f, l. 16. τινα
 ἑαυτῇ. v. 17. οὐδ' αὐτοῖ. p. 19. καταμείνασι. s. ib. αὐτοῖς. om. 2, a. ib. τὴν καὶ. o. 20. Ἰάργαν. E. 21. ἰάργας.
 v. ib. χείρειν. 1. σοφοῖς χείρειν. 2, E. 26. εὐτύχει καὶ εὐτυχεῖτε. 1, f, o. εὐτύχει. εὐτυχεῖτε. l, s. εὐτυχεῖτε. a et m,
 ubi γο. εὐτύχει καὶ εὐτυχεῖτε. 27. ἐλάσαντες. f, v, l et s ante corr. ib. δύο ἢ. p, v. δὴ. l, E. ib. διελθόντες.
 1. προσελθόντες. 2, E. 29. ὠκοδομημένας. p. ib. τετραρῦμοις. p, l, a. 30. ἐπὶ τοῖς σατράπαις. a, m. 31. ξυμβε-
 βηκότα. s, l. ξυμβεβηκότα. π, f. ξυμβεβηκότα. v. ξυμβεβηκότας. p. ξυμβεβηκότας. E. 33. ἔθνε. s. 34. στάδια ἀπέ-
 χοντες. s, a. 35. προνοία. B. 36. ΑΔΕΛΦΩ. π, B. ΑΔΕΛΦΩ. p, 2, E.

ἀνακείσθαι χαλκῇν, ἣ ἐπιγεγράφηαι ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΝΤΑΤΘΑ ΕΣΤΗ. τοὺς μὲν δὴ βωμοὺς Ἀλεξάνδρου ἡγώμεθα τὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς τέμα τιμῶντος, τὴν δὲ στήλην τοὺς μετὰ τὸν Ὑφασιν Ἰνδοὺς ἀναθεῖναι δοκῶ μοι λαμπρυνομένους ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ μὴ προσελθεῖν πρόσω.

Γ.

- 1 95 Περὶ δὲ τοῦ Ὑφασίδος καὶ ὁπόσος τὴν Ἰνδικὴν διαστείχει καὶ ὅ τι περὶ αὐτὸν θαῦμα, τάδε
 5 χορὴ γυγνώσκουσιν· αἱ πηγαὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου βλύζουσι μὲν ἐκ πεδίου ναυσίποροι αὐτόθεν, προ-
 οῦσαι δὲ καὶ ναυσὶν ἤδη ἄποροι εἰσιν. ἀκρωνυχίαι γὰρ πετρῶν παραλλάξ ὑπανίσχουσιν τοῦ ὕδατος,
 περὶ ἃς ἀνάγκη τὸ ρεῦμα ἐλίττεσθαι καὶ ποιεῖν τὸν ποταμὸν ἄπλουν. εὐρος δὲ αὐτῷ κατὰ τὸν
 Ἰστρον, ποταμῶν δὲ οὗτος δοκεῖ μέγιστος, ὁπόσοι δι' Εὐρώπης ῥέουσι. δένδρα δὲ οἱ προσόμοια
 φύει παρὰ τὰς ὄχθας, καὶ τι καὶ μύρον ἐκδίδοται τῶν δένδρων, ὃ ποιοῦνται Ἰνδοὶ γαμικὸν χρί-
 10 σμα, καὶ εἰ μὴ τῷ μύρῳ τούτῳ ῥάνωσι τοὺς νυμφίους οἱ ξυνιόντες ἐς τὸν γάμον, ἀτελής δοκεῖ
 καὶ οὐκ ἐς χάριν τῇ Ἀφροδίτῃ ξυναρμολογεῖται. ἀνεῖσθαι δὲ τῇ θεῷ ταύτῃ λέγουσιν αὐτό τε τὸ περὶ
 τῷ ποταμῷ νέμος καὶ τοὺς ἰχθῦς τοὺς ταῶς, οὓς οὗτος μόνος ποταμῶν τρέφει, πεποιήνται δὲ
 αὐτοὺς ὁμωνύμους τοῦ ὄρνιθος, ἐπεὶ κύνεοι μὲν αὐτοῖς οἱ λόφοι, στικταὶ δὲ αἱ φολίδες, χρυσᾶ
 15 δὲ τὰ οὐραῖα καὶ, ὁπότε βούλονται, ἀνακλάμενα. ἔστι δὲ τι θηρίον ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ σκώληκι
 εἰκασμένον λευκῷ. τοῦτο οἱ τήκοντες ἔλαιον ποιοῦνται. πῦρ δὲ ἄρα τοῦ ἔλαιου τούτου ἐκδίδοται
 καὶ στέγει αὐτὸ πλὴν ὕελοῦ οὐδέν. ἀλλίσκεται δὲ τῷ βασιλεῖ μόνῳ τὸ θηρίον τοῦτο πρὸς τειχῶν
 ἄλωσιν. ἐπειδὴν γὰρ θίγῃ τῶν ἐπάλξεων ἢ πιμελή, πῦρ ἐκκαλεῖται κρεῖττον σβεστηρίων, ὁπόσα
 20 ἀνθρώποις πρὸς τὰ πυρφόρα εὐρηται. καὶ τοὺς ὄνους δὲ τοὺς ἀγροίους ἐν τοῖς ἔλεσι τούτοις ἀλί-
 σκεσθαὶ φασιν, εἶναι δὲ τοῖς θηρίοις τούτοις ἐπὶ μετώπου κέρας, ὃ ταυρηδόν τε καὶ οὐκ ἀρεννῶς
 25 μάχονται, καὶ ἀποφαίνειν τοὺς Ἰνδοὺς ἐκπωμα τὸ κέρας τοῦτο, οὐ γὰρ οὔτε νοσήσαι τὴν ἡμέραν
 ἐκελεῖν ὃ ἀπ' αὐτοῦ πιὼν οὔτε ἂν τρωθεῖς ἀλγῆσαι πυρός τε διεξελεθεῖν ἂν καὶ μὴδ' ἂν φαρμάκοις
 ἁλῶναι, ὅσα ἐπὶ κακῷ πίνεται, βασιλέων δὲ τὸ ἐκπωμα εἶναι καὶ βασιλεῖ μόνῳ ἀνεῖσθαι τὴν θή-
 30 ραν. Ἀπολλώνιος δὲ τὸ μὲν θηρίον ἐωρακέναι φησὶ καὶ ἄρασθαι αὐτὸ τῆς φύσεως, ἐρομένου δὲ
 αὐτὸν τοῦ Λάμιδος, εἰ τὸν λόγον τὸν περὶ τοῦ ἐκπώματος προσδέχοιτο, „προσδέχομαι“ εἶπεν „ἦν
 35 ἀθάνατον μάθω τὸν βασιλέα τῶν δεῦρο Ἰνδῶν ὄντα, τὸν γὰρ ἐμοὶ τε καὶ τῷ δεῖνι ὀρέγοντα πόμα
 ἄνυσόν τε καὶ οὕτως ὕμεις πῶς οὐχὶ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐπεγγεῖν ἑαυτῷ τούτου καὶ ὁσημέραι πί-
 νειν ἀπὸ τοῦ κέρατος τούτου μέχρι κραιπάλης; οὐ γὰρ διαβαλεῖ τις, οἶμαι, τούτῳ μεθύειν.“

2. ἡγώμεθα p. ἡγούμεθα π, l, s, E. 3. δοκῶ. 2, a. δοκεῖ 1, m, p. ib. Ἀλεξάνδρου. C, B. Ἀλεξάνδρῳ. E.
 4. περὶ Ὑφ. s, a. ib. τὸ θαῦμα. p. 5. ὅτι αἱ πηγαὶ — ἀνεῖσθαι τὴν θήραν. Φ. (325, a, 4.) ib. ναυσίπορον.
 αὐτόθεν. l, s, a. 6. ἀκρωνυχίαι δὲ. Φ. praeter A. ib. παραλλάξ πετρῶν. Φ. s. ὡς ὅμοια. ΦA. 9. παρὰ τὰς. 1.
 περὶ τὰς. 2, E, Φ. ib. μύρον. l, E. ib. ἐκδίδοται. E. ib. ποιοῦνται οἱ Ἰνδοί. l, s, a, m. 10. καὶ εἰ — νέμος.
 om. Φ. ib. εἰς. f, s. 11. αὐτό τε τὸ. p. αὐτὸ τὸ. π, 2, a, o. αὐτό. m. 12. καὶ τοὺς ἰχθῦς δὲ τοὺς ταῶς λεγομέ-
 νους μόνος. Φ. ἰχθῦς καὶ τοὺς. l. ib. οὗτος μόνος. π. μόνος οὗτος. p, 2, E, Φ. ib. πεποιήνται. Φ. praeter A, B.
 13. κύνεοι δὲ τοῖς ὄρνιθιν οἱ λ. χρυσῇ — ἀνακλ. h. ib. φολίδες. l. 14. βούλοιο. v. ib. τι om. 2, a, Φ. (praeter
 A.) d. ib. τούτῳ. om. Φ. ib. Σκώληκι. a. 15. τοῦτο δ'. a, o et m ubi γρ. τοῦτον δ'. ib. ἔλαιον. h. 16. ἀλλίσκεται
 δὴ. p, Φ. ib. μόνῳ τῷ βασιλεῖ. Φ. 17. γὰρ. om. l, s, a, d. (ubi add. m. rec.) ib. πιμελὶς. v. ib. κρεῖττον τέ-
 18. ἔστι σβ. ὁ. a. εὐρηται παρὰ τὰ πυρρ. h. 19. τε οὐκ. v. 21. καὶ ὁ. Φ. praeter A. ib. μὴδ' E. 22. ὁπόσα. Φ, h.
 ib. post θήραν addit Φ. μύθον δὲ ἄρα δεικνύει ταῦτα τῶν ἐν Ἰνδοῖς βασιλέων καὶ νόσοι καὶ θάνατοι. τὸ δὲ θηρίον
 οἷον εἴρηται τοιοῦτον ὁράται. 23. ἀγᾶλλεσθαι. l, s, a, m. 24. προσδέχοιτο. f, p. ib. προσδέχομαι. 1. προσδέχομαι.
 2, E. 25. πόμα. v. 26. καὶ ὁσημέραι. 1. ὁσημέραι, καὶ. 2, E. 27. ἀπὸ κέρατος τοῦτο μέχρι. p. ib. τοῦτο μεθύειν.
 π. Fo: τὸ τούτῳ μεθύειν.